

Mersin liman işçileri:
"Yarın kazanacakmış gibi..."
(S-04)

SGBP "Taşerona teslim
olmayacağız"
(S-06)

"Sadece 8 saat değil,
hayatla direniyoruz"
(S-24)

18 Mayıs'ta Amed Zinda- nı'ndan Newroz meydanına!

Kaypakkaya'nın Kürt ulusal meselesindeki tavrı ve yaklaşımı, meseleyi ele alış yöntemi bugün içinden geçtiğimiz süreçte çok daha değerlidir. O, Kürt ulusal meselesinin nesnel devrimci çözümü ve doğru politik-ideolojik yaklaşımını bir bütün geliştirmeyi başarmıştır.

📖 Sayfa 17

Tarihimizden bir kesit; Kaypakkaya anmaları...

İbrahim Kaypakkaya'nın katledilişinin 40. yıldönümünde kendi tarihimize küçük bir yolculuk yapalım istedik. Kampanyanın tarihimizin bir parçası olan tüm yoldaşlarımızın, dostlarımızın deneyimlerini bizimle paylaşmasına hizmet etmesini umuyoruz.

📖 Sayfa 21

Özgür gelecek

www.ozgurgelecek.net

Paşeroja Azad

Sayı: 55 Yaygın süresi

27 Mart-9 Nisan 2013

* Fiyatı: 1.50 TL

* ISSN: 1307-878X

Newroz dîlan e, berxwêdan jiyan e!

Dehaq'ın zulmüne karşı Kawa'nın başkaldırısıyla yoğrulup sarı, kırmızı, yeşil renklerini Kürdistan sokaklarına yayan Newroz; başta Amed'de biraraya gelen milyonları aşkın kitle tarafından birçok yerde coşkuyla kutlandı.

📖 Sayfa 28-29

İSYAN! DİRENİŞ!

SERHILDAN!

HDK'nin "barış" kampanyası üzerine

HDK tarafından başlatılan "Barış için eşitlik, çözüm için müzakere" kampanyası üzerine...

📖 Sayfa 10

"Benim Çocuğum" -2-

"Benim Çocuğum" belgeseli üzerine bu kez LİSTAG'dan Ömer Ceylan ile görüştük.

📖 Sayfa 13

Hindistan'da devlet kurumlara saldırıyor

Hindistan devletinin, Maoistlerin etkin olduğu Chhattisgarh'ta estirdiği terörle ilgili olarak Delhi Üniversitesi Demokratik Öğrenciler Birliği'nin gerçekleştirdiği "Hakikatleri Araştırma Komisyonu" nun hazırladığı rapor 15 Mart günü açıklandı.

📖 Sayfa 25

Mart ayı, ciddi ve önemli gelişmeleri geride bırakarak sonlandı. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü ile başlayan, 12-15-16 Mart katliam protestoları ile devam eden süreçte Newroz kutlamalarının ayrı bir yeri olduğunu belirtmek gerek.

Bu süreçte alanlara çıkan milyonların isyanını görmek kadar sokakların etkin bir parçası olmak da önemli. Keza ülkenin hemen hemen her yerinde bu gündemleri sokağa taşıyan bizlere düşen görev, önümüzdeki ayları da aynı yoğunlukta işlemek olmalıdır. Doğan her günü; 8 Mart coşkunluğu, 12-15-16 Mart öfkesi ve 21 Mart Newroz isyanı ile yaşamaktır aslan! Gelecek günlerdeki saldırıları göğüslemek, ancak böylesi bir tavırla mümkündür ve özünü Kaypakkaya'dan alanlar bunu başaracaktır!

Özgür Gelecek'ten

Bir gazeteyi güçlü kılan...

📖 Sayfa 2

Emekçinin Gündemi

Dolar milyarderleri, dizginsiz...

📖 Sayfa 5

Göğün Yarısı

Eme(K)adın

📖 Sayfa 12

Evrensel Bakış

Emperyalizm için tehlike çanları...

📖 Sayfa 22

Pusulâ

Halka bağlılık

📖 Sayfa 26

Bir Gazeteyi Güçlü Kılan Okurlarının Sahiplenmesidir!

Merhaba

Hem geride bıraktığımız hem de önümüzdeki günlerin en önemli konu başlıklarından birini Kürt Ulusal Sorunu oluşturdu/oluşturacak. Abdullah Öcalan'ın Amed Newroz'unda okunan mektubu tüm dikkatleri buraya çevirdi. T. Kürdistan'ın dört bir yanından Amed'e akın eden Kürt halkının coşkusu, direnci ve isyanına ev sahipliği yapan Newroz'un mektup bağlamında beklenmedik gelişmelere tanık olduğu söylenemez. Öcalan, bugün dile getirdiği düşünceleri 1990'lı yıllardan bu yana tutarlı bir şekilde savunuyordu. Gazetemizin bu sayısında sürece dair yaklaşımımızın yer aldığı bir yazıya yer veriyoruz. Bu alandaki her gelişme biliyoruz ki sınıf mücadelesi üzerinde de önemli etkilerde bulunacak.

Önceki sayımızda birçok bölge ve ilden işçi direnişleriyle yaptığımız söyleşilere yer vermiştik. Bu sayıda ise devlet yetkililerinin açıklamaları ile çeşitli alanlarda yaşanan gelişmelere ilişkin yorum yazılarına yer vereceğiz.

Politika yorum sayfamızda bulunan Ermeni soykırımının 100. yıldönümü üzerine kaleme alınan yazının ilgi çekeceğini umuyoruz. Önceki sayıda ilkine yer verdiğimiz "Benim çocuğum" isimli belgesel söyleşisinde bu sayı kayıt cihazımızı ailelere uzattık. Bir de Ankara'da biraraya gelen okurlarımız KAOSGL temsilcisinin katılımıyla haber yazma üzerine gerçekleştirdikleri çalışmanın deneyimlerini bizimle paylaştılar bu sayı. Üniversitelerde bir süredir yaşanan ancak Newroz'la birlikte ivme kazanan; devrimci, yurtsever öğrencileri hedefleyen saldırılara ve buna karşı gelişen direniş de yer verdik. Tartışmasız gazetemize damgasını vuran temel gündem özeldir Newroz genelde ise Mart ayı katliamlarına yönelik eylem ve etkinlikler oldu. Kürt halkının bu yıl da büyük bir coşku ve heyecanla kutladığı Newroz, kuşku yok ki önemli bir moral ve motivasyon kaynağı oldu. Birçok bölgede ve ilde okurlarımız/yoldaşlarımız da Newroz'un örgütlenmesinde ciddi bir emek ortaya koydu.

Bu cephede HDK'nin çalışmasını yürütmediğimiz kampanyasına dair tutumumuzun gerekçelerini de gazetemizde bulabileceksiniz. Öte yandan İstanbul Barosu'nda yaşanan gergin seçim de önemli bir gündem maddesiydi ve biz de bu konuya ilgisiz kalmadık. Bir önceki sayımızda yazımızın başlığı "**Mart'ın coşkusundan beslenen bir gazete**" idi ve okurlarımıza gazetemizin beslenmesi çağrısını yapmıştık. Geçen süre içinde gerek 12-15 Mart, 16 Mart Bahçelievler-Halepçe ve gerekse de Newroz hazırlık-eylemleri kapsamında, Amed'den İzmir'e, Ankara'dan Gebze ve Londra'ya hemen her yerden okurlarımız bizi haber yağmuruna tuttu. Sitemizde yaşanan canlılık da bunun bir sonucuydu. Yazarlık atölyesi çerçevesinde yürütülen tartışmanın da gazetemizde bir canlılık yarattığını düşünüyoruz. Haber, yorum ve değerlendirmeleriyle gazetemizin en istikrarlı besleyen (hapisane idareleri sorun çıkarmadığı sürece) okurlarımız olan devrimci tutsakların emeği ilgiyi hak ediyor.

Bu sayıyı önemli oranda okurlarımızın katkısıyla çıkardık. Sitemize, gazetemize yönelik ilginin hazırladığımız ankete de gösterileceğine inanıyoruz. Anketin doldurulması bizim için okurlarımızla daha güçlü bağlar kurmanın, onların fikirlerini öğrenmenin yollarından biri. Okurlarımızın gönderdiği Newroz haberlerine eşlik eden başlıca gündem Kaypakkaya yoldaşa özgüllenen kampanyaydı. Bu sayıda 79-80 yılları arasında Kaypakkaya'yı anmak amacıyla düzenlenen kimi etkinliklere yer verdik. Ancak geçmişimizin yazılması, geleceğe aktarılması konusunda yoldaşlarımızın oldukça "**cimri**" davrandığını söylemeliyiz. Okurlarımızdan isteğimiz, Mart ayında gazetemizin beslenmesi anlamında yakaladığımız ivmeyi, Kaypakkaya kampanyası boyunca, tarihimize dair yazı, anı, anlatımlarla katkı sunmalarıdır.

Başarılar/Serkeftin

Düzeltilme ve özür: Gazetemizin 53. sayısında yayımlanan "Erkeğin egemen yönlerini aşması veya sıyrılması" başlıklı yazının altına "Tekirdağ 1 Nolu Hapishane'den Tutsak Partizan" imzası atılmıştır. İmzayı "Edirne F Tipi'nden Tutsak Partizan" olarak düzeltir, yazardan ve okurlarımızdan özür dileriz.

Merhaba Özgür Gelecek emekçileri;

Tarihin karanlık ve kanlı sayfaları sıcaklığı bugünlere vuran görkemli ateşlerin izlerini taşıyor. O sayfaları nasırlı kocaman eller çevirdiğinden beri bize ait gözlerin, koca ellerin, güneşte kavrulmuş tenlerin ışıltısı vuruyor bilincimize. 21 Mart, insanlığın doğa ile birlikte ayaklandığı gün! Demirci Kawa ocağındaki ateşi arkasında taşıdığından arkasından bir halk yürüdü. Zalimin adı Dehaq'tı ve Dehaq demircinin yaktığı ateşte, halkın elinde karanlığa gömüldü.

21 Mart'tan sonra güneş

halkın elinde doğdu. 21 Mart güneşin bayram ettiği, onun etrafında dans ettiğimiz gündür. Demirci Kawa'nın güneşten koparak içimize indirdiği ateşin etrafında bugün korkuların yüzüne ateşler sıçrattığımız. Sara, Rojbîn, Ronahî ateşimizin ortasında kollarını savuracaklar. Onları Paris'te katledenlere "yaşamak var olmaktadır, varız" diyecekler.

Onların etrafında bizler, Demirci Kawa'nın destanının sürdürdüğünü haykıracağız.

Newroz, Kürt halkının direnişinde bir daha sönmemesi-

ne alevlenmiştir. Her seferinde onu halkların büyük bayramına taşıyoruz. Mart isyanımıza nefret duyanların/besleyenlerin Helepçe'deki, Beyazıt'taki, Gazi ve Ümraniye'deki katliamlarına tanıklığımızdır. Mart, isyanımızın sebebi acılarımızın ağırlığıdır! Newroz'u ölenlerimizin umutlarına yeni isyanlar katarak kutlayalım.

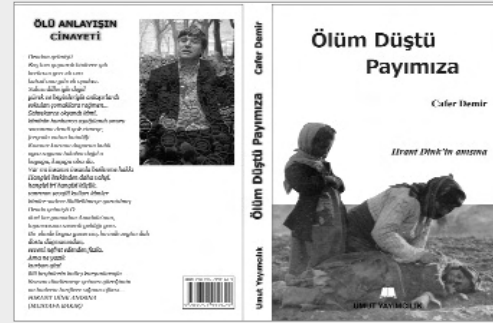
21 Mart Newroz'dur. Yeniden Demirci Kawa olup yolları dağa taşımaktır. Dağı düze indirmek, güneşi gene bizden yana doğurmaktır. Newroz coşkusuyla,

NEWROZ PİROZ BE!

Sevgilerimizle...

Tekirdağ 1 No'lu F Tipi'nden Tutsak Partizanlar

Cafer Demir'in "Ölüm Düştü Payımıza" isimli kitabına Umut Yayımcılık'ın irtibat bürolarından ve kitapevlerinden ulaşabilirsiniz!

Marksist felsefenin gelişim şemasının anlatıldığı Ferhat Ali'nin "Marksist Felsefe'nin Temelleri" adlı kitabı Umut Yayımcılık bürolarında ve kitapevlerinde...

Gülsuyu'nda gazete değerlendirmeleri devam ediyor

Gülsuyu Mahallesi'nde gazetemizin 54. sayısını değerlendirmemizde, bir önceki toplantımızda belirlemiş olduğumuz "**Düşmanımız kim?**" konusunu hazırladığımız yazılarla tartışmış olduk. Toplantının diğer bir konusu da Kaypakkaya yoldaşın katledilişinin 40. yılı vesilesi ile Newroz'la birlikte startının verilecek kampanya için neler yapılabilir oldu.

İki ayrı grup oluşturularak İbrahim Kaypakkaya'nın **Kemalizm ve ulusal meseleye** yaklaşımı konuları atölye konusu olarak belirlendi. Kimi kaynakların kullanılarak bir sonraki gazete değerlendirmemizde bu konulara derinlemesine incelemeye çalışacağız.

Gülensu'dan bir ÖG okuru

"Gazete Anketine Katıl!"

Site ve gazetemize yönelik öneri, eleştiri ve katkıyı artırmak için hazırladığımız "**Gazete Anketine Katıl! Görüyorsanız Yaz, Biliyorsan Paylaş!**" başlıklı anketin okurlarımızla ilişkilerimizi artırmanın bir aracı olarak görüyor ve ilgi göstereceğinize inanıyoruz:

www.ozgurgelecek.net

Merhaba yürek dostlarım;

Sevgili dostlar Umut Yayımcılığın tüm emekçilerinin şahsında Kürt halkının, işçilerin, emekçilerin ve ezilen tüm Ortadoğu halklarının diriliş, isyan, kardeşliğin ve özgürlüğün bayramı olan Newroz bayramınızı en içten devrimci duygularla kutluyoruz. **Cejna Newroz jê buyna wê pîroz bê!**

Yüreğimizin olanca sıcaklığıyla o proleter yüreğinizi selamlıyoruz. Sevgi, umut ve inatla kalın, Serkeftin!

Mehmet Yamaç (Erzurum H Tipi Hapishanesi)

Abone olun!

Bu gazete sizin! Sesinize ses katın!

Abone bulun!

Özgür Gelecek	6 Aylık	30 TL	12 Aylık	60 TL
Yeni Demokrat Gençlik	6 Aylık	18 TL	12 Aylık	36 TL
Partizan	6 Aylık	23 TL	12 Aylık	46 TL

Nerede Bir Direniş Ve Mücadele Varsa Orada Kaypakkaya Yaşıyor!

“Kürt Barışı” Yeni Bir Başlangıç Mı?

TC devleti tarihinde hiç görülmemiş biçimde kimi gelişmeleri sineye çekiyor. Daha dün mecliste BDP milletvekillerinin elini sıkıya dahi tenezzül etmeyenler, bugün onların gerek İmralı’da A. Öcalan ve gerekse Kandil’de M. Karayılan’la toplantı yapmalarına ses çıkarmıyorlar. Savcılarını göreve çağırıyorlar! Elbette bunun nedeni Türk hâkim sınıflarının barışçıl olması, demokrasi havarisi kesilmesi değildir. Onların A. Öcalan aracılığıyla Kürt ulusal sorununda adım atmaya zorlayan nedenlerin bir yanında emperyalist politikalar vardır.

Nihayetinde AKP’nin adım atmasında bölgedeki emperyalist politikaların oynadığı rol göz ardı edilmemelidir. Özellikle ABD’nin Kürt Ulusal Hareketinin etkin olduğu bölgede, başta BOP olmak üzere bir dizi politikasını hayata geçirmek istemesi ve bizzat T. Erdoğan’ın bu projenin eşbaşkanlarından biri olduğu düşünüldüğünde atılan adımların arka planı görülür.

Bir diğer neden ise uzun yıllara varan savaşın yarattığı sonuçların ağırlığıdır. Türk hâkim sınıfları önlerine koydukları 2023 (ve 2071) hedeflerinde kendilerine ayak bağı olan silahlı radikal bir muhalefetin (her ne kadar reformist talepler savunsa da) varlığını kendileri açısından tehlikeli görmektedir. Ki kendilerince haklıdır. **Türkiye topraklarında bağımsız bir politik güç olmanın olmazsa olmazı silahlı güçtür.** Silahlı gücün varlığı ve kendini yeniden üretmesi hâkim sınıflar açısından asla kabul edilemezdir ve ne pahasına olursa olsun tasfiye edilmelidir. Bunun yanında Türk hâkim sınıflarının bölgeye ilişkin iştahını, rant elde etme hayallerini de göz ardı etmemek gerekir. Yeni Osmanlılık olarak dillendirilen ve A. Davutoğlu tarafından formüle edilen bu hayalin hedefinde Irak Kürdistanı petrolü vardır. Financial Times yazarı Dan Dombey’in de işaret ettiği üzere “PKK’yla anlaşma Türkiye’yi petrole yaklaştıracak”. (20 Mart 2013. BBC Türkçe). Tabii Suriye Kürdistanı üzerindeki olası nüfuz da bu hayallere dahildir.

Tasfiye Diye Diye Tasfiyeye Kan Taşımak!

Öncelikle şunu belirtmek gerekir: Kürt ulusal sorununda yaşanan gelişmeleri ve A. Öcalan’la yapılan görüşmeleri biktırırçasına tasfiye olarak adlandırmamanın kimseye bir yararı bulunmamaktadır. Doğrudur, Türk hâkim sınıfları bu amaçla hareket ediyor. Nihayetinde amaçları şu veya bu nedenle de olsa kendi denetimlerinde olmayan silahlı gücün tasfiyesidir.

Bu anlamıyla Ulusal Hareketin uzlaşacağı, teslim olacağı üzerinden uzun uzun yazılar kaleme almak ve nutuklar çekmek Kürt halkının müca-

delesine yarardan çok zarar getirir.

Aslında bu tür bir propagandanın arka planında yatan “ulusal hareket uzlaşırsa biz ne yaparız” kaygısıdır. Bu tür bir gelişmenin ülkemiz sınıf mücadelesinde etkileri olacağı kuşku götürmez. Kendini sınıflar mücadelesinde var eden bir anlayış, iddiası olan bir politik örgütlenme kendi dışındaki bu tür gelişmeleri değerlendirmeli ama kaygı duymamalıdır. Mesele Kürt Ulusal Hareketinin uzlaşması değildir. İddiası olanın sınıflar mücadelesi içindeki tavrıdır. Ancak varlığını büyük oranda Ulusal Hareketin mücadelesine bağlayan, mücadele deyince onun dinamiklerine yaslananlar bu kadar kaygı duyarlar. Dolayısıyla Ulusal Hareketin uzlaşması bu topraklarda önümüzdeki görevleri ve üstleneceğimiz sorumlulukları daha da artıracaktır.

Öcalan’ın Newroz Çağrısı: “Bu son değil yeni bir başlangıçtır!”

A. Öcalan’ın 21 Mart Amed Newroz’unda yaptığı çağrı bilinen paradigmasının tekrarıdır. Öcalan’ın ilk tutsak edildiğinden beridir savunageldiği yaklaşım, “Demokratik Modernite” yaklaşımıyla, TC devletini Demokratik Cumhuriyet’e dönüştürme iddiasıdır. A. Öcalan’ın İmralı’da geliştirdiği tezler ve bu tezlere dayalı yol haritası Türk hâkim sınıflarıyla uzlaşmayı öngörmektedir. Bu anlamıyla Öcalan’ın çağrısında yeni bir şey yok!

Ancak bir noktaya özellikle dikkat çekmek gerekir. Öcalan, Newroz’da okunan mektubunda “İslam hukukuna dayalı” bir birliktelikten bahsediyor, “Misak-ı Milli çerçevesi” çiziyor, “Çanakkale ve Kurtuluş Savaşı” güzelleme yapıyor. Kısacası Türk hâkim sınıflarının bugüne kadar duyduğumuz kimi kavramlarına atıfta bulunuyor.

Tüm bunlar bir yana asıl dikkat çeken husus şudur: A. Öcalan, kimilerince “dağ fare doğurdu” olarak yorumlanan mektubunda “silah değil siyaset öne çıksın” çağrısı yapmaktadır. Bu tavır, Öcalan’ın bilinen çizgisinde ısrarlı olduğunu gösteriyor. Ama bu tavır şiddetle mahkum etmek gerekir. Bugün A. Öcalan’ı orada konuşuran, muhatap kılan da **silahlı mücadeledir.** Onun “silahlı mücadele dönemi kapandı” gerici söylemi, geçmiş sürecin silahlı mücadele üzerinden inşa edildiği gerçeğinin üzerini örtenmez. Ulusal Hareket bugünlere silahlı mücadele ile geldi ve barışın güvenesi de o olacaktır. Her şey bir yana bu yaklaşım hâkim sınıfların silahlı mücadeleyi bir siyaset olarak görme, onu “terör” olarak yaftalama propagandasına kan taşımaktadır.

Benzer açıklamalar sıklıkla yapılmaktadır. Örneğin **Ahmet Türk**, Öcalan’ın çağrısını değerlendirip atılan

adımları açıklarken: “Kürt siyasi hareketinin üstüne yapılan terörist damgasını artık kaldırıyoruz. Bundan sonra sivil itaatsizlik başta olmak üzere haklarımız için çok etkili siyaset yöntemlerine başvuracağız. Sosyalist dostlarımız ‘Kürtler bizi satıyor’ demesin. Biz çok acılar çekti. Bizi de anlayın. Bu fırsatı kaçıramayız” (22.03.03. Radikal) deme ihtiyacını duymaktadır.

Kürt Hareketinin bugünlere gelmesinde tartışmasız rol oynayan silahlı mücadelenin bugün reddedilmesi ve üstüne üstlük bu mücadelenin hakim sınıfların söylemine kan taşırcasına ele alınışı; Türk, Kürt uluslarından ve çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın özgür geleceği kurma mücadelesinin önüne bir engel olarak ortaya çıkacaktır.

Kaypakkaya Tezlerinin Güncelliği Korkularını Baki Kılıyor!

Kamuoyuna büyük bir reform olarak sunulan 4. yargı paketi (ilk üçü ne oldu?) demokratikleşme zemini üzerinden tartışılarsun gerçekte “propaganda suçu”nun kapsamını daha da genişletti. Yapılan yasal düzenlemeyle propagandanın toplantı ve gösteri yürüyüşü sırasında gerçekleşme dahi “suç” addedilmesini öngörüyor. (12.02.13, Radikal) **Bunun anlamı şudur:** Liseli bir gencin cüzdandındaki Kaypakkaya resmi ya da derneklerdeki Kaypakkaya posterini dahi “örgüt propagandası” kapsamına alınmış oluyor. Bunda şaşırtıcı bir durum yok. TC devleti geleneksel sınıf tavrını, Osmanlı’dan devraldığını göstermeye devam ediyor. Böyle oluyor bizim topraklarda demokratikleşme!

Bizim açımızdan bu tür yargı paketlerinin tıkanan sistemin, ağırlaşan koşulların basıncıyla bir manevra olarak kullanıldığı, meselenin bir demokratikleşme kaygısından ziyade Avrupa nezdinde makyaj yapma ve tabii ki iç politik gündeme müdahale olarak kullanıldığı son derece açıktır.

Ama işte hâkim sınıf temsilcilerinin kendilerini tutamadıkları da oluyor. Nitekim bu yargı paketi tartışılırken devletin gerçek yüzünü gösteren pratiklerden biri daha yaşandı. Ülkemiz komünist hareketinin önderlerinden İbrahim Kaypakkaya anmasına katılan ve Kaypakkaya ile ilgili sloganlar atan Devrimci 78’liler Federasyonu Samsun Şube Başkanı ile pankart taşıyan 3 lise öğrencisi “terör örgütü”nü propagandasını yaptıkları gerekçesiyle Ankara 12. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından hapisle cezalandırıldılar. (19.03.2013, Milliyet)

Sıklıkla tanık olduğumuz bu durum devletin Kaypakkaya korkusunun paket-maket dinlemediğini gösteriyor. Onlar bundan 40 yıl önce İbrahim

Kaypakkaya’yı işkencede katlederlerken de aynı korkuyla hareket etmişlerdi. “Türkiye’deki komünist mücadelede şimdiki halde en tehlikeli olan İbrahim Kaypakkaya’nın fikirleridir. Onun yazılarında sunduğu görüşler ve öngördüğü mücadele metotları için hiç çekinmeden ihtilalci komünizmin Türkiye’ye uygulanması diyebiliriz.” (TKP (M-L) Ana Davası 1973 Dosyasındaki MİT Raporu) Bu nedenle İbrahim Kaypakkaya dün olduğu gibi bugün de Türk hâkim sınıflarının en büyük korkusu olmaya devam ediyor. Korkularını büyütme görevimizdir!

Bila Sond Ê Ehd Be Em Dê Nav Ê Şanê De Bidin Jiyandin! (And Olsun Ki Adını, Şan Olsun Ki Andını Yaşatacağız!)

Newroz; ülkemiz sınıf mücadelesinin var ettiği, bu toprakların komünist temsilcisi İbrahim Kaypakkaya’nın katledilişinin 40. yıldönümü vesilesiyle düzenlenen kampanyanın başlangıcını da oluşturuyor. İbrahim Kaypakkaya’nın katledilmesinin 40. yıldönümünde en geniş kesimlerle birlikte la-yıkıyla anılacağı konusunda bir tereddüt taşımıyoruz. Burada dikkat çekeceğimiz husus şudur: İbrahim Kaypakkaya’yı “kasketli önder” yapan onun işkencede katledilmesi değildir. **Tam aksine onun katledilmesi ileriye sürdüğü tezlerin komünist niteliğinde gizlidir.** O, ülkemiz sınıf mücadelesi içinde kendini var ettiği ve 50 yıllık reformist-revizyonist suskunluğu parparpa eden tezler ve bu tezler doğrultusunda pratiğe giriştiği içindir ki tutsak edildi ve işkencede katledildi. Dolayısıyla İbrahim Kaypakkaya’yı anmak sadece savaşmak değildir! **Doğru savaşmak ve proletaryanın, halkın çıkarını sağlamak için onun tezlerini kavramaktır.**

Örneğin bugün Kürt ulusal sorununda yaşanan gelişmeleri analiz etmek ve doğru tutum belirlemenin; Türk ve Kürt proletaryasının, ülkemiz emekçi halkının sınıfsal çıkarlarını savunmanın yolu Kaypakkaya’nın “Ulusal Soruna” dair tezlerinin kavranmasından geçmektedir. Bu ve diğer tüm meselelerde öncelikli görevimiz Kaypakkaya’nın ileri sürdüğü tezlerin incelenmesi ve sosyal pratiğe uyarlanmasından geçmektedir.

İbrahim Kaypakkaya’yı layıkıyla anmak için onun tezlerini inceleyelim ve sınıf mücadelesinin engin denizine atalım! İşte o zaman göreceğiz ki nerede bir direniş, nerede bir mücadele, nerede bir başkaldırı varsa orada Kaypakkaya vardır!

PTT emekçilerinden uyarı

Ankara: KESK'e bağlı Haber-Sen PTT'nin özelleştirmesinin sağlanan düzenlemeye karşı alanlarda. PTT'nin özelleştirilmesinin önünü açan Posta Hizmetleri Kanunu Tasarısı'na karşı Ankara ve birçok yerde eylem yapan PTT emekçileri, tasarının meclise gelmesi halinde greve çıkacaklarını duyurdu. **18 Mart** günü Ankara'da Ulus'taki PTT Genel Müdürlüğüne yürüyen Haber-Sen üyeleri, özelleştirmeye "hayır" dedi.

Basın açıklamasını okuyan Haber-Sen Genel Başkan **Ufuk Baytekin**, yasaya karşı bütünlüklü bir mücadele yürütüleceğini vurgulayarak, "*Bu yasa tasarisına yönelik tepkimizi işine aşına ve geleceğine sahip çıkacağına inandığımız tüm PTT emekçileri ile birlikte ortak mücadele silahımız olan iş bırakma ile göstereceğiz*" sözlerine yasa tasarısının meclise gelmesi halinde greve çıkacaklarını duyurdu.

"Biz terörist beslemeyiz"

İstanbul: Mar Group'a bağlı Hardal Restoran'da çalışırken Kürt oldukları için işten çıkarılan işçiler 14 Mart günü İHD İstanbul Şube'de basın açıklaması yaptı. Açıklamaya işten çıkarılan işçilerden **Senar Ediş** ve **Metin Ediş** katıldı. İşçiler adına basın açıklamasını okuyan Senar Ediş'in ağabeyi **Yılmaz Ediş**, Tansu Çiller'e ait Hardal Restoran'da çalışırken, çalışan sayısını azaltma gerekçesiyle 8 Mart tarihinde işçilerin işten çıkarıldıklarını belirtti.

Ediş işçilerin olayın üzerine ısrarla gitmeleri sonucu işe işletme yöneticilerinin, "*Burası eski başbakan Tansu Çiller'in. Siz Hakkarilisiniz, ailelerinizi soruşturduk hepsi PKK yanlısı. Size burada iş yok, biz terörist beslemeyiz*" gibi sözlerle asıl nedenini söylediklerini vurguladı.

İşten çıkartmaların ardından bir kez de kendisinin işyeri yöneticileriyle görüşüğünü söyleyen Ediş, yöneticilerin işten çıkartma kararının kendilerini aştığını söylediklerini ve kararının doğrudan Çiller ailesinin kararı olduğunu belirtti. Ediş konuşmasını Çiller'in eski katliamcı ruhunu yaşattığını, kendilerine karşı tutumunun da bundan bağımsız olmadığını ve bu işin peşini bırakmayacaklarını söyledi.

Mersin Liman işçileri: "Yarın kazanacakmış gibi umutlu, 1 yıl sürecek gibi kararlıyız!"

Mersin: Mersin Limanı neredeyse her yıl bir direniş ile gündeme geliyor. Liman yine böylesi bir dönemden geçiyor. Direnişte olan işçiler yine kararlı, yine azimli, yine inançlı. Söyledikleri şey "*direnişte yarın kazanacakmış gibi umutlu ve bir yıl hatta daha fazla sürecekmiş gibi de kararlıyız.*"

Direnişin 22. gününde Özgür Gelecek olarak bir ziyaret gerçekleştirdik işçilere. Bize direniş sırasında valiliğin, emniyetin kime hizmet ettiklerini tekrar gördüklerini söylüyorlar. Ne bu kurumların ne de sistem partilerinin sözlerinin arkasında durabildiklerini aktarıyorlar ve şunu da biliyorlar; zaten bir kazanım olacaksa örgütlülükle ve direniş ile olacak, onlar aracılığıyla değil.

Direniş sırasında birçok işçinin sınıfını sıklaştırdığını, farklı milliyete, ulusa ve etnik kökene sahip işçilerin daha fazla kaynaştığını, birlik olduğunu ve hatta pankarta, çadıra karşı olan işçilerin, bu direniş sırasında "**başına bir hal gelmeden çadıra gel, çadıra**" pankartını taşıdıklarını söylüyorlar.

Biz oradayken de yeni bir gelişme oluyor ve tam da işçilerin örgütlenmek için saydıkları nedenlerden birine denk geliyoruz. Geçtiğimiz aylarda liman personeline verilen yemeklerden kaynaklı zehirlenen hatta çocuğunu düşüren işçilerin olduğunu söylüyorlar. Biz oradayken de böylesi bir olayla karşılaşılıyor. İşten çıkan işçiler, verilen personel yemeğinin içinde kurt ve fare pisliğine benzeyen şeylerin olduğunu söylüyor.

Burada genel süreç ile ilgili işten atılan işçilerden biri olan **Murathan Atlı** ile söyleşi yapıyoruz ve Atlı bize süreci aktarıyor.

"Sürecimiz 1 Ocak'ta toplu iş sözleşmesiyle başladı. Bu toplu sözleşmeye göre kurul kararı olmaksızın hiç kimse işten çıkarılamazdı. Şu anda bazı işçilerin ikramiyeleri yatmış durumda ancak limanda çalışan birçok işçinin ikramiyesi hala patronda duruyor. Biz geçen sene de bu yatmayan ikramiyeler için iş durdurmuş, grev yapmıştık. O eylemimiz sonrası da ihtarlar, tutanaklar olmuştu.

Biz bir taraftan çalışma ücretleriyle ilgili bir şeyler yaparken diğer taraftan da çalışma koşullarını düzeltmeye ve sosyal haklarımızı da iyileştirmeye ça-

lışıyorduk. Bunları dillendirdiğimizde devlete, patrona göre bizim yaşam ve çalışma durumu-muz standartlara uygun oluyordu. Tabii bizim çalışma koşullarımız onlara göre böyleydi, herkes biliyor ki gerçekte böyle bir şey söz konusu bile değil.

Dediğim gibi biz yaşam koşullarımızın düzeltilmesi için ilk adım atmaya başladığımızdan itibaren örgütlenme noktasında önde duran arkadaşlarımız bir bir fişlenmeye başladı. Ardından Uğur-San taşeron firmasından günlük işçi, aylık işçi olarak işçiler getirilmeye **başlandı. MİP böyle yaparak bizim içerideki örgütlülüğümüzü kırmaya çalışıyordu.** Bu duruma geçen seneler de şahit olduk. Şu an bu işçilerin sayısı 200'ü geçmiş durumda, bunların hepsinin maaşları yatıyor, sigortaları yapılıyor ve ne yazık ki direnişimizi bölmek için dışarıdan çalıştırılan işçiler birçoğumuzun akrabası, abisi, kardeşi..."

- **Peki, işten atmalar nasıl başladı?**

- Biz 24 Şubat tarihinde Uğur-

San'dan getirilen işçilere karşı önlem alarak onları içeriye sokmama kararı aldık ve işçileri taşıyan otobüs içeriye almadık. Çünkü onlar içeri girdiklerinde işçi kanı bile dökülebilirdi. Nitekim geçen senelerde bunları da gördük, yaşadık. **Patronun aslında bir taraftan amaçladığı şey de bu.** Ancak biz bunlar yaşanmasın diye önlem aldık. Bizim yaptığımız işverene göre bu bir önlem değil gösteri eylemdi. Bu işleri organize eden Liman-İş Sendikasına da üye olan ben de dâhil 22 kadrolu liman işçisini hukuksuz bir şekilde işten attı.

İşten atmalarda bahane olarak 24 Şubat'ta aldığımız önlemi gösteriyorlar. Ama işten atılanlara bakıyoruz o gün işe gelmeyenler bile var. Bize MİP yönetimi olarak Mersin Valiliği olarak Mersin Emniyeti olarak yeni bir sayfa açılacak denmişti o zaman. Ama bakıyoruz şimdi hiçbiri sözünün arkasında durmadı. Hemen ardından noter huzurunda işte bu 22 kişiye tebligat gönderilmiş işten çıkartıldıklarına dair ama

biz 4 Mart'a kadar çalıştık. İşten atmalar o kadar hukuksuz ki normalde limanda vardiyalıyorsa kapıdaki turnike kartını okuyor ve öyle limana giriyor-sun, biz ayın birinde işten atılıyoryuz ancak kartlarımız ayın dördüne kadar okunuyor. Dediğim gibi bu işten atmalar son derece

hukuksuz çünkü bizim Toplu İş Sözleşmemiz de disiplin kurulu kararı olmadan işçiler işten çıkarılamaz deniyor. Devlet bu yasayı çiğniyor. Bizi işten atarken 25. Maddeyi kullanıyor.

Bu işten atmalarda ve ondan sonraki direnişimizde bizim eylem hakkımızı elimizden almaya çalışıyorlar. Vardiya çıkışlarını toplu bir şekilde yapan arkadaşlarımızın evlerine ağır-laştırılmış ihtar gönderiliyor ki bu da hukuksuz bir şekilde yapılıyor.

"Direnişimiz gün geçtikçe büyüyor"

Onlara göre "psikopat" bize göre sendika temsilcisi olan 22 kişiyi işten atmakla onlar başlarına büyük bir bela aldılar. Buradaki direnişimiz gün geçtikçe büyüyor. **İçeride çalışan arkadaşlarımızın bize desteği de gün geçtikçe büyüyor ve büyümeye de devam edecek.** Bugün direnişimizin 20'li günlerindedir. İşten atılan her arkadaşımızın bu limanın bugünlere gelmesinde büyük emeği var. Biz limanda çalışırken sürekli rekor kırıyoruz. Türkiye'deki diğer tüm limanların bir gün içerisinde toplam yaptığı hareketi biz bu limanda sadece bir vardiyada yani sekiz saat içerisinde yapıyoruz ve karşılaştığımız muamele bu oluyor. Bu liman Ortadoğu'nun en büyük limanı olduysa bizim sayemizde oldu.

Düşünün buradaki direnişimiz ve bize verdikleri destek nedeniyle Uğur-San taşeron firmasından kaçak yollarla içeriye sokulan işçilerden 9 tanesi de işten atıldı. Biz onların bile desteği almayı başarmıştık. Yine daha önceleri burada tarafını patronun yana belirleyen işçi arkadaşlarımız da vardı ve onları biz süreç içerisinde kazandık ve kazanmaya da devam ediyoruz. Patron dedi ki, ben bu işleri organize edenleri işten atarsam buradaki örgütlülüğü dağıtırım, içeride istediğim gibi atkoştururum. **Ama evdeki hesabı çarşıya uymadı kitlemiz artıyor, sayımız artıyor.** Dışarıdaki sivil toplum örgütlerinden destek artıyor. Ürken, korkan hiç bu çadıra uğramayan arkadaşlarımız bize destek vermeye başladı. MİP yönetiminin benim dediği işçiden, emekçiden ayrı tuttuğu işçiler de artık bizim yanımıza geçti. Direnişimiz er ya da geç işten atılan arkadaşlarımız işlerine geri alına kadar devam edecek.

Emekçinin
GündemiDolar milyarları,
dizginsiz sömürü ve “barış”

Ülkemizde dolar milyarları sayısı hızla artıyor. 2001 yılında ülkemiz yalnızca 5 dolar milyarlarına ev sahipliği yapıyordu. 2002’de bu sayı 6’ya çıkmış ve AKP’nin hükümette bulunduğu yıllarda hızla yükselmiştir. Geçtiğimiz sene 35 dolar milyarları varken bu sayı 2013’te 44’e çıkmıştır. NTV’de hükümete karşı olanları temizleyip büyük ihaleler alan Ferit Şahenk ödülünü Türkiye’nin en zengini olarak alırken aile bazında ele alındığında Türkiye’nin en zengin ailesi Koç ailesidir. 2012 yılında 20 aile dolar milyarları iken bu sene 28 aileye yükselmiştir. Cumhuriyet tarihini ele aldığımızda 79 yılda, ülkemiz topraklarına kapitalizmin girişiyle beraber ele alındığında ise 182 yılda sadece 6 dolar milyarları oluşturan Türkiye’deki komprador kapitalizmin AKP’nin yönetime geldiği son 10 yılda şaha kalkarak 44 dolar milyarlarına ve 28 aileye ulaşması bize önemli gerçekleri göstermektedir.

Sektörel açıdan da baktığımızda ise en çok zenginlik getiren sektörlerin inşaat, enerji ve turizm olduğu görülmektedir. Bu sektörlerin en çok iş cinayetinin yaşandığı ve kayıtdışının-güvencesiz çalışmanın en yoğun olduğu sektörler olduğuna da işaret etmek gereklidir.

2001’de ağır bir krizle darbe alan ülke ekonomisi 2008’den bu yana küresel kriz olgusuyla iç içe yaşamaktadır. İhracatı oldukça artsa da ihracatın ithalata bağımlı olması cari açığa rekorlar kırdırırken ve “sıcak para” denilen spekülasyon sermaye akışını uyandırıcı bağımlısı gibi sürdürmek için yüksek faizler verirken komprador burjuvazinin kârına kâr kattığını ve büyük zenginliklere ulaştıklarını görmekteyiz.

Bu zenginliğin sebebi ülkemizin sanayileşmesi ve üretimin artması değildir. Ülkemizde sanayinin ekonomi içindeki payı değişmemiştir. Ciddi bir sanayileşme atılımı olmadığı da açıktır.

Özelleştirilen kamu fabrikaları genellikle kapatılmış, yabancı sermaye de mevcut işletmeleri satın alarak giriş yapmıştır. Yine teşvikler sonucu emek yoğun sanayi üretimi taşıra şehirlere yönelse de genellikle büyük şehirlerdeki işletmelerin kapatılması ile taşradakiler açılmıştır, yani mesele aslında **ucuz emeğin olduğu yere taşınma** olmuştur.

Ayrıca zenginlik sağlayan sektörler de sanayi üretimini işaret etmemektedir. İnşaat, enerji ve turizm işkolları ülke ekonomisi açısından üretimi geliştiren bir işleve sahip değildir. Sürdürülebilir özelliklere sahip değildir. Genellikle yabancı mali kaynaklardan elde edilen borçlarla yapılan bu yatırımlar da ülkede iç tüketimin aynı hızla gelişmemesi sebebiyle ciddi çıkmazlara sahiptir, ABD’dekine benzer şekilde büyük bir emlak balonu oluşmakta, inşaatı biten mülkler daha büyük zorlukla satılmakta ve dış borcun dönüşü riske girmektedir.

Bu tablo da açıkça göstermektedir ki üretime dayanmayan bu sektörlerden büyük kâr elde eden ve emperyalist tekellere ulaşarak varlıklarını koruyan komprador burjuvazi, büyük ve vahşi bir sömürü düzeni üzerinden zenginleşmektedir. Kuralısız, güvencesiz çalışma rejimi üzerinden geniş emekçi kitlelerinin sefaletine dayanarak şaşalı bir yaşam sürmektedir. Mevcut hükümet de toplumsal muhalefeti ezerek ve emek karşıtı saldırılarını istikrarlı bir şekilde sürdürerek ve daha fazla kâr için daha da saldırganlaşan sermayenin taleplerine uygun yeni saldırı yasaları ile işçi sınıfının boynuna sarılarak varlığını sürdürmektedir. AKP hükümeti komprador burjuvaziye sağladığı büyük kârlarla ve emperyalizmin Ortadoğu’daki planlarına uygun konumlaşısıyla hükümetteki konumunu korumaktadır.

Kompradorlara büyük kârlar getiren bu sektörler hükümetle yakın ilişkiler kurularak ranta dayalı bir ekonomiyi sürdürmektedir. Ancak kârın giderek düşmesi, tüketimdeki daralma vb. sebeplerle Türk komprador büyük burjuvazi ve toprak ağaları için parlak bir gelecek yoktur. Bunun için bir yandan sınıfa saldırırken öte yandan “1920 Misak-ı Milli sınırları”ndaki petrol ve enerji kaynaklarını ve T. Kürdistanı’ndaki ucuz işgücü ve yeraltı/yerüstü kaynaklarını yağmalamak ve sömürmek için Kürt burjuvazisi ve toprak ağalarıyla işbirliği yapmayı tercih etmektedir. Tek bir demokratik, ulusal ve sınıfsal kazanım güvence altına alınmamışken egemenleri saran coşku ve “barış hevesi” için 1000 yıl öncesindeki savaşlara ve “İslam bayrağı” demagojisine ihtiyaç varsa onu da tekrar tekrar kullanacaklardır; ancak Türk, Kürt ve çeşitli milliyetlerden işçi sınıfı ve emekçilerin üzerindeki sömürü ve faşizmde bir değişiklik olmayacaktır.

DESTURRR! Faruk Çelik Hazretleri!

“Asgari ücretle geçinilmez diye bir şey yok. Geçinirsiniz. Ona mahkûmsanız 800 lira da büyük paradır.” Bu özlü sözün sahibi Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı **Faruk Çelik**. Selefi olan **Ömer Dinçer** de göçük altında kalan maden işçileri için “güzel öldüler” diyordu. Anlaşılan dersine iyi çalışmış Bakan Faruk Çelik.

Dört kişilik bir aile için açlık sınırının 1000 TL’yi aştığı Türkiye’de, asgari ücretle geçinilemeyeceği tartışılmazdır. Bunu tartışmak asgari ücreti meşrulaştırmaya da tekabül eder. Kaldı ki kendisi asgari ücreti çok gören örneklerden biri. Bunu ifadelemesi de sınıfsal nitelik taşıyor. “**Ona mahkûmsanız**” diyerek bir burjuva kibirliliği, bir aşağılama, bir küçümseme, yaşam hakkı görmeme tavrı sergiliyor Çalışma Bakanı.

14. yy’dan başlayıp hızla yaygınlaşan manifaktür üretim, aynı hızla kapitalist üretimi de geliştirdi. Kapitalist gelişime paralel artan işgücü talebi tarımsal nüfusun mülksüzleştirilerek kentlere yığılmasıyla karşılandı. Kentlere yığılan yoksul köylülerin bir kısmı manifaktür atölyelerinde istihdam edilirken, geriye kalan kısım açlığa ve sefaletle terk edildi. Bugünün demokrasi ve insan hakları havarisi kesilen Batı Avrupa ülkeleri 15. yy’dan 19. yy’a kadar kentlerde aç, susuz ve sefalet içinde bırakılan yoksul köylüler için vahşi yasalar çıkardı. Köylüler iş bulamadıkları, yoksul ve aç bırakıldıkları için bir de bu yasalarla cezalandırıldı.

1530’larda 7. Henry İngiltere’inde çalışabilecek durumda olanlara, çalışmıyorsa dayak ve hapis cezası veriliyordu. Bir arabanın arkasına bağlanıp kan akana kadar kırbaçlanıyor, çalışacaklarına dair yemin ettirililiyordu. 1547 yılı 6. Edward zamanında çalışmak istemeyenler, kendilerini aylak ve tembel olarak ihbar edenler kölelik etmeye mahkûm ediliyordu. Bu köle 15 gün

ortadan kaybolursa sırtına S (Slave: Köle) damgası vuruluyordu. Bir “serseri” 3 gün boyunca aylıklık ederse göğsüne V (Vagabond: Serseri) damgası vuruluyordu. “Serserilerin” çocuklarını herkes çırak olarak kullanma hakkına sahipti.

1. James zamanında başıboş dolanan ve dilenen herkes hırsız ilan ediliyordu. Bunlara önce kırbaçlama, sonra hapis cezası veriliyordu. İslah olmayanların sol omuzlarına R (Rouge: Hırsız) damgası vuruluyordu.

17. yy Fransa’sında sağlığı yerinde olup geçimini sağlayamayan ve iş bulamayanlara kürek cezası veriliyordu.

16. yy’da 5. Charles’in Hollanda için verdiği buyruğunda da benzer yasalar söz konusuydu. (Ayrıntılı bilgi için Kapital-Cilt 1-syf-698)

Sayın Bakan! Bir ara Başbakanın elinde ipe dolaşıyordu meydanlarda. İstersen sana da bir at, bir kılıç bir de padişah kovuğu yanına da üç-beş emir eri verelim; 6. Edward ya da 1. James edasıyla dolaşın sokaklarda! Asgari ücrete mahkûm olanlara rast geldikçe “A” damgası vurun!

Yoksul köylüler, topraklarından koparıp, kentlere, sefaletle sürüklenmelerinin yanı sıra işsiz, yoksul ve aç bırakıldıkları, “ona mahkûm” oldukları için cezalandırılıyordu. Aşağılanıyor, dışlanıyor ve insan yerine konulmuyordu. Sırf “ona mahkûm” oldukları için...

Sayın Bakan! Bir ara Başbakanın elinde ipe dolaşıyordu meydanlarda. İstersen sana da bir at, bir kılıç bir de padişah kovuğu yanına da üç-beş emir eri verelim; 6. Edward ya da

1. James edasıyla dolaşın sokaklarda! Asgari ücrete mahkûm olanlara rast geldikçe “A” damgası vurun! İnsanlık neyinize.

Ama hatırlatmak isteriz:

“Saraylar saltanatlar çöker/
Kan susar bir gün/ Menekşeler de
açılır üstümüzde/ Leylaklar da güler/ Bu
günlerden geriye/ Bir yarına gidenler
kalır/ Birde yarınlar adına direnenler”
(Adnan Yücel)

Bosch işçilerinden
kutlama

H. Merkezi: Bursa’da Bosch fabrikası işçileri 14 Mart 2012 yılında Türk Metal-İş sendikası tarafından ayrılarak Birleşik Metal-İş sendikasına üye olmuştu. İşçiler 17 Mart tarihinde Merinos Atatürk Kongre ve Kültür Merkezi’nde sarı sendika anlayışına karşı oldukları için Birleşik Metal-İş Sendikasına geçişlerini bir etkinlikte kutladı. Etkinlik Bursa’dan Asil Çelik, SCM ve

Prsymian işçileriyle, Birleşik Metal-İş’in İstanbul, Gebze, Ankara ve Eskişehir şubelerinden yöneticilerinin katıldığı oldukça geniş bir katılımı kutlandı.

Etkinlik sinevizyon gösterimi ile başladı. Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı **Adnan Serdaroğlu** bir konuşma yaptı. “Savaş göze almayanlar zafer kazanamaz” diyen Serdaroğlu, bu zorlu günde tüm metal işçilerini kurşun eritmeye çağırarak sözlerine sonlandırdı. Etkinlikte konuşan Bosch işçileri, mücadeleyi hiçbir gücün durduramayacağını vurguladı.

SGBP: "Taşeronu teslim olmayacağız!"

Sendikal Güç Birliği Platformu (SGBP) Lüleburgaz'da düzenlediği mitingde "ABD'nin taşeronu AKP'nin, taşeron sistemine teslim olmayacağız" diyerek taşeronu karşı mücadeleyi büyütecilerini ilan etti.

SGBP ve birçok sendika, demokratik kitle örgütü Tekirdağ Lüleburgaz'da "Kuralsız Güvencesiz Çalışmaya Hayır! Taşeron İşçiliğine Son!" şiarıyla bir miting gerçekleştirdi. Mitinge birçok ilden işçiler katıldı. Binlerce işçi taşeronu geçit vermeyeceklerini haykırdı.

Mitinge gelenler ilçe girişinde polis keyfi uygulamaları sonucu bir süre bekletildi. Daha sonra da polis konvoyu takip etti. İlçe merkezine gelindiğinde ise polisin mitingde olan "ilgisi" dikkat çekiciydi. Arama noktalarındaki çevik kuvvet, noktayı geçince çevik kuvvet, sürekli çekim yapan sivil polisler ve bunlardan eksik kalan yerleri dolduracak polis helikopteri sürekli hareketlilik halindeydi.

Sendikalar saat 12.00'de Hükümet Konağı önünde toplanmaya başladı. Burada sloganlar ve davul zurna eşliğinde çekilen halaylarla bir süre beledikten sonra, pankartlarla Kongre Meydanı'na doğru yürüyüşe geçildi.

Yürüyüş boyunca ses aracıyla ajitasyon çekilerek; güvencesizleştirmeye, sendikasılaştırmaya, taşeronlaştırmaya karşı durulacağı vurgulandı.

Kongre Meydanı'na gelindiğinde bir polis arama noktasından daha geçildi. Mitingde açılış konuşmasını Petrol-İş Trakya Şube Başkanı **Turgut Düşova** yaptı. Düşova mitingde katılan kurumları selamladıktan sonra, taşeronlaşdırma saldırılarına değinerek, yöresel şivesiyle "Artık yeter be ya" dedi.

Düşova'nın ardından ise SGBP Kadın Koordinasyonu adına **Neslihan Taşoğlu Aktaş** bir konuşma yaptı. Aktaş konuşmasına hükümetin kadın düşmanı politikalarına değinerek başladı. "Hükümet, kadınların temel görevine annelik ve ev hanımlığı diyor. Kadın emeğini bu 'kibar'lıkla sömürüyor. Kadın iş gücünü esnek ve güvencesiz çalışmada esas güç olarak görüyor" diyen Aktaş Türk-İş'in de kadın emeği konusunda pek ileri bir noktada olmadığını belirtti. Aktaş Türk-İş'te bir kadın komisyonunun dahi olmadığını belirterek; "Esnek çalışmayı kadınlara dayatan AKP'ye ve bu konuda sus pus olanlara karşı mücadeleye edeceğimiz" dedi.

Platform adına basın açıklamasını, platform dönem sözcüsü Kristal-İş Genel Başkanı **Bilal Çetintaş** okudu. Çetintaş AKP'nin ülkeyi taşeron cumhuriyetine çevirdiğini vurgulayarak; "İşçiyi, emekçiyi bu kadar ayaklar altına alan bir hükümet görülmedi, en emek düşmanı hükümetle karşı karşıyayız" dedi. Konuşmasına Türk-İş'e atf yaparak, "Bazıları ise sendikacılığı çoktan unutmuş, onlar hükümetin işçi bürosu gibi çalışıyor. Ama onlar gelse de gelse de biz buradayız" şeklinde konuştu. Çetintaş tarihi direnişleri ve kazanımları hatırlatarak, "Umudumuzu koruyalım, mücadelemizi yükseltelim. Unutmayalım ki örgütlü ve birleşik güç yenilmez" dedi ve konuşmasını sonlandırdı.

Ardından IndustriALL Genel Sekreter Yardımcısı **Kemal Özkan** bir konuşma yaparak kitleyi selamladı. Miting birlik ve mücadele mesajlarıyla ve sloganlarla sonlandı.

ÖG: Sendikalar taşeronu karşı yeterince fiili mücadeleye veriyor mu sizce?

Kristal-İş üyesi Hakan Varış: Şu an için sendikalar açısından yeterli bir mücadele ve örgütlenme yok. Bu durum hem sendika açısından hem de taşeron işçiler açısından böyle. Yani ne işçiler örgütlenebiliyor ne de sendikalar örgütleyebiliyor. Bu durum ilerisi için çok büyük bir tehlike aslında. 300 kişilik bir fabrikada 400 taşeron işçisi var. Bu otomatikman bütün işçiler için tehlike anlamına geliyor. Bu açıdan baktığımızda örgütlenmenin yetersiz olduğunu görüyoruz. Taşeronlaşma; sendikasılaşmayı da beraberinde getiriyor. Böylece işçilerin birçok hakkı da

ellerinden alınmış oluyor. İşte sendikal işçinin çift ikramiye hakkı ve yine toplu iş sözleşmesinde geçerli bir sürü hakkı var. Yani taşeronlaşma demek bu haklardan feragat etmek demektir.

Sendikal işçinin bir sosyal güvencesi var yani başına herhangi bir şey geldiğinde; hem sağlık hem çalışma açısından arkasında sendika duracak ancak taşeron işçinin kendi hayat sağlığı da tehlikededir. Bu noktada sendikaların taşeronu karşı daha ciddi eylemler örgütleyerek, bu gidişata bir dur demesi lazım.

İşsizlikte artış yaşanıyor

H. Merkezi: Türkiye genelinde işsiz sayısı 2012 yılı Aralık döneminde geçen yılın aynı dönemine göre 214 bin kişi artarak 2 milyon 790 bin kişiye yükseldi. İşsizlik oranı ise 0,3 puanlık artış ile yüzde 10,1 seviyesinde gerçekleşti. Tarım dışı işsizlik oranı 0,4 puanlık artış ile yüzde 12,4; 15-24 yaş grubunu içeren genç işsizlik oranı ise 1,7 puanlık artış ile yüzde 19,8 oldu.

İstihdam edilenlerin sayısı 2012 yılı Aralık döneminde, bir önceki yılın aynı dönemine göre 1 milyon 88 bin kişi artarak 24 milyon 766 bin kişiye yükseldi. Bu dönemde, tarım sektöründe çalışan sayısı 87 bin kişi, tarım dışı sektörlerde çalışan sayısı 1 milyon bin kişi arttı.

26 Mart

DHL işçileriyle dayanışma günü

Uluslararası Taşımacılık İşçileri Federasyonu (ITF), TÜMTİS üyesi DHL işçileri için 26 Mart gününü dayanışma günü ilan etti.

ITF, üyesi sendikalardan, 26 Mart 2013 tarihinde, Türkiye'deki DHL işçileriyle dayanışma göstermek için etkili eylemler gerçekleştirmelerini istedi.

Talepleri şöyle: İşten çıkarılan işçilerin koşulsuz olarak işlerine iade edilmesi; iş yerlerinde daha fazla mağduriyete neden olunmaması ve taraflar arasında iyi niyet temelinde TÜMTİS'in yetkili sendika haline gelmesi ve DHL işçilerinin TİS hakkına sahip olmalarını sağlamak üzere görüşmelerin

başlaması.

Direnisteki DHL işçileri için 12 Aralık 2012 tarihinde de dünya genelinde dayanışma eylemleri yapılmıştı. TÜMTİS, eylem gününün sonrasında işçiler arasında dayanışmanın arttığını ve birçok DHL işçisinin sendikaya üye olduğunu söylediler.

ISMACO'da direnişe devam!

Kartal: Deri-İş'e üye oldukları için işten çıkarılan **Ermenegildo Zegna**'ya bağlı ISMACO işçileri fabrika önünde direnişlerini sürdürüyor. İşçiler, patronun "ben sendikaya karşı değilim, size sendikaya karşı olmadığı göstereceğim" şeklinde "iddialarda" bulunduğunu ancak bu görüşmeden sonra içeride işçilere baskı uygulamaya devam ettiğini belirtti.

Kendilerinden sendikayı istemediklerine dair kâğıt imzalatılmak istendiğini vurgulayan işçiler, patronun korkularının her gün biraz daha büyüdüğünü, önümüzdeki günlerde yurtdışından da gelecek bazı sendikalarla görüşmelerin yapılacağını anlattı.

Kazım Süren'de sendika düşmanlığı sürüyor

Kartal: Tuzla Deri Sanayi Bölgesinde sendikal oldukları için "daralmaya gidiyoruz" bahanesiyle işten çıkarılan işçiler mücadelesine devam ediyor. Kazım Süren Deri Fabrikası önünde 3 haftadır direnen işçileri ziyaret ederek sohbet ettik.

Direnişçi işçilerden **Şahin Aslan**, Bakanlık'tan yetki kâğıtlarının fabrikaya geldiğini ancak patronun kabul etmediğini, önümüzdeki salı gününü her şeyin netleşeceğini belirtti. Aslan ayrıca bekleyişlerini sürdürdüklerini, yetki tanındığında içerideki arkadaşlar için önemli bir adım olacağını vurguladı. Aslan, patronun yetkiye itiraz etmesi durumunda mahkemelik olacağını, böyle bir durumda 4-5 arkadaşı daha işten çıkaracağını, işten çıkaracağı arkadaşların sendikal faaliyet anlamında kararlı duruşlarından kaynaklı patronun korktuğunu söyledi.

Hava-İş'ten Habertürk'e protesto

İstanbul: Türk Hava Yolları'nda çalışırken grev yasağına karşı çıktıkları için 29 Mayıs 2012'de işten çıkarılan Hava-İş üyesi işçiler, Habertürk gazetesinde yayımlanan sendika ve işçi düşmanı yazı nedeniyle 15 Mart günü gazete önünde eylem yaptı.

Eylemde açıklama yapan Hava-İş Genel Başkanı **Atilay Ayçin** söz konusu yazıyı yazan Habertürk gazetesi yazarı **Güntay Şimşek**'e seslenerek; "Sen ve senin gibiler satılmışsınız. Eğer sende yürek varsa 291 gündür işini kaybetmiş insanların acılarını, işten atılan 10 bin işçiyi yaz. Kârının üstüne kâr katmak için çalışanlarını sömüren şirket yönetimini, dünyanın en çok uçuşunu yapan ama en az dinlenen hava yolu çalışanlarının THY çalışanları olduğunu yaz" dedi.

Neye destek neye köstek!

Her yıl olduğu gibi bu yıl da tarımsal destekler açıklandı. Geçen yıl 7 milyar 552 milyon lira olan tarım destekleri, 2013'te yüzde 19 artışla 8 milyar 975 milyon liraya çıkarıldı. Destek miktarı en fazla artan kalemler hayvancılık, fark ödemeleri (prim) ve alan bazlı destekler oldu. Hayvancılık sektöründe yaşanan saman krizi ve ilk kez saman ithal edilmesi 2013 tarım desteklerine de yansdı. Hükümet 2013'te yem bitkileri desteğini artırırken ilk kez kaba yeme de kilo başına 25 kuruş destek verecek. Her ne kadar ülkemiz üreticilerinin yeterli düzeyde yararlanamasa da destekler tarımsal üretim açısından önemli bir gündem teşkil ediyor.

Çiftçi Kayıt Sistemi (ÇKS) ile beraber orta ve büyük toprak sahiplerinin kayıtlara alındığı ve bu kayıtlar doğrultusunda desteklerin açıklandığı kabul gören bir konu. Küçük üreticiler ise bu desteklerden yararlanamamaktadır. Çünkü desteklerden yararlanmanın temel kistası ÇKS'ne kayıtlı olmaktan geçiyor. Bunun için de alan bazlı olarak yıllık aidatlarını vermeleri gerekiyor.

Küçük üreticiler açısından durum ve 2013 tarımsal desteklerden yararlanma olanağı, 2012 tarımsal sürecin-

den bağımsız değildir. Çünkü 2012 yılı küçük üretici açısından hezimetle sonuçlanan ve topraklarının bankalar tarafından haczedildiği bir yıl oldu. Ayrıca özel şirketlere olan bağımlılığın artışı ile beraber üreticiler üretmez duruma geldi. Bu açıdan 2012'nin üreticiler nezdinde kazanımlı olmadığı gibi 2013'te açıklanan tarımsal desteklerin de bir anlamı yok.

Çünkü bugün üreticilerin üretim süreci ülkemiz tarımına bağlı olarak faaliyet gösteren şirketlerin zinciri altındadır. Bu şirketler her yıl hasat sürecinde üreticilerin geleceğini belirleyen bir kapasiteye sahip. Üreticilerin durumu, devletin çıkarmış olduğu yasaların yanı sıra tarımsal şirketlerin spekülasyonu ve çeşitli biçimler farklılık taşıyan ürün taleplerine bağlı.

2013 tarımsal desteklerinde öne çıkanlar arasında ülkemiz tarımı ve hayvancılığına dar yeni açıklamalar bulunuyor. Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı Mehdi Eker, her fırsatta Türkiye'nin büyükbaş hayvancılığa uygun bir ülke olmadığını belirterek pervasızca "Buğday ile koyun, gerisi oyun" deyimini hatırlatıyor. Eker'in bu

açıklamaları bu yıl hayvancılık desteklerine de yansdı. 2013'te de küçükbaş hayvancılık desteklerinin tamamında artış yapıldı. Geçen yıl koyun ve keçide hayvan başına 18 lira olan destek bu yıl 20 liraya çıkarılıyor. Koyun, keçi ve manda sütüne verilen litre başına 15 kuruşluk prim de 2013'te 20 kuruşa çıkarıldı.

Küçükbaş hayvan destekleri artarken büyükbaş hayvancılık desteklerinde artış yapılmadı. 2012'de olduğu gibi 2013'te de sığırdaki hayvan başına 225 lira, etçi ırklarda ve mandada hayvan başına 350 lira, besi hayvanı için hayvan başına 300 lira destek verilecek.

Pamuk üretimini nasıl bilirdiniz?

Pamuk; 50 çeşit sanayi kolunun hammaddesi, 6 milyona yakın insanı iktisadi olarak ilgilendiren üretim alanı.

herhangi bir önlem alınmıyor.

Bunun nedeni açık; emperyalist tarım politikaları. 1980'li yıllarda neo-liberalizmle yarı-sömürge dünya pazarına (emperyalist talana

yani) daha açıldığı zaman TC devleti de bir bayram havası estiriyordu. Lakin "dünya pazarına açılmanın" bir faturası vardı. 1980'lerden günümüze bu fatura hem işçi sınıfına hem de küçük üreticilere ödetiliyor.

Emperyalist tarım politikaları yarı-sömürgelerin tarımsal üretiminde çok uluslu şirketlerin hakimiyetini hedefliyordu. Son otuz yıllık dönemde büyük oranda gerçekleştirildi bu. **Yarı-sömürgelerdeki küçük üreticiler, üretim dışına sürülürken, bu ülkelerin en iyi yetiştirdikleri ve kendi ihtiyaçlarını karşıladıkları tarım ürünlerinde ithalata bağımlı hale getirildi.** Yarı-sömürgelerin bu duruma sürüklenme süreci DTÖ Tarım Anlaşması ile hızlandırıldı.

Tarım Anlaşmasına imza atan TC

devleti de, 2000'li yıllarda Dünya Bankası, Tarım Reformu Uygulama Projesi'ni yaşama geçirerek tarımda emperyalist hakimiyeti güçlendirdi. Küçük üreticiler serbest piyasa koşullarında tüm desteklemelerden ve piyasa düzenlemelerinden yoksun, çok uluslu şirketlerin insafına terk edildi. Rekabet koşullarına dayanamayan küçük üreticiler üretim dışına sürüldü.

Pamuk bu süreçten doğrudan etkilenen sektörlerden sadece birisidir. Pamuk üzerimi Ege, Akdeniz ve T. Kürdistanı'nda (GAP bölgesinde) yapılıyor. 2000 yılı üretim miktarı **880 bin ton**, 2005'te **851 bin ton** iken 2012-2013 sezonu tahmini üretim miktarı **550-600 bin ton** civarındadır. Son on yıllık dönem içinde üretimde daimi bir düşüş söz konusudur.

TC devleti, diğer tarım ürünlerinde olduğu gibi pamuk üretiminde de üreticiyi desteklemiyor. Küçük pamuk üreticileri yüzde 100'ün üzerinde artan girdi fiyatlarına karşın, düşük taban fiyatları nedeniyle maliyetini dahi karşılayamıyor. **Büyük üreticilerle piyasa koşullarda rekabet edemiyor.** Dolayısıyla ya başka ürünlere (narenciye, buğday gibi) yöneliyor ya da üretmez hale gelip toprağını terk ediyor, mülksüzleştiriliyor. Esas üreticiler pamuk üretiminden kopararak, çok uluslu şirketler üretime hakim hale getiriliyor. Sonuç olarak da küçük üretici köylü, tarımsal üretim dışına, sefalete sürükleniyor. **(Sincan F Tipi Hapishane'den bir okur)**

Bırakın orman olsun

İzmir: Milli Emlak'ın ağaçlandırılmak şartıyla devrettiği tepeye 27 yıl sonra "maden ocağı ruhsatı" verildi. Bölgede maden ocağı istemeyen Çandır Köylüleri "bırakın orman olsun" diyerek isyan etti. 1985 yılında Ankara'nın Kalecik ilçesine bağlı Çandır Köyü'ne öğretmenlik için gelen öğretmenler öğrencilerle birlikte köyde ormanlık alan yok diye ağaçlandırma yaptı.

1986 yılında Milli Emlak Müdürlüğü araziyi Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı'na devretti. 2012 yılında ise Özgün Yapı Sanayi Şirketi bölgede kalker ocağı kurmak için Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na başvurdu ve Maden Ocağı Ruhsatı aldı. Bu duruma isyan eden köylüler ise bakanlığa maden ocağı için ÇED raporu alınıp alınmadığını sordu. Bakanlık yetkilileri ise köylülere aymazca "ÇED raporu gerekli değildir" dedi.

Çandır Köyü Kültür ve Dayanışma Derneği sözcüsü **Nurettin Dinçer** "250 hanelik köyün toplam 17 su gözesi bulunuyor. Köy, suyun tamamını Bağlar Sivrisi Tepesi'nden temin ediyor. Biz zamanında bu bölgenin ağaçlandırılması için babalarımıza, dedelerimize karşı mücadele verdik. Şimdi de bölgenin orman olarak kalması için mücadele veriyoruz. Yürütmenin bir an önce durdurulmasını ve bölgede ağaçlandırma işleminin devam etmesini istiyoruz" dedi.

MESS gidene kadar mücadele...

İzmir: Tavşanlı Çevre Platformu, Kütahya Çobanköy'de yapılması planlanan kimyasal atık tesisine karşı eylem yaptı. Eski SSK Hastanesi yanında toplanarak Cumhuriyet Meydanı'na yürüyüş yapan kitle yürüyüş boyunca "**Kansere hayır**", "**Tavşanlı MESS'in çöplüğü değildir**" sloganlarını attı.

Yapılan basın açıklamasında "**Katı atık yakma tesisine karşıyız çünkü biliyoruz ki bu tesisler insan sağlığına zararlı. Bu tesisler kanser dâhil olmak üzere astım, bronşit, kalp krizi gibi birçok hastalığı tetikliyor veya bunlara neden olabiliyor. Ayrıca bu tesisler çocuklarda zekâ geriliği ve gelişim bozukluklarına yol açabiliyor. Yakma tesisinin yapılacağı yerde çok önemli ve kritik su kaynakları vardır. Bu tesise izin verilmesi ile bu su kaynakları kirlenecektir. Tesis, su kaynaklarını ölçsüz bir şekilde kirliletecek ve Tavşanlı'nın geleceğini tehdit altına alacaktır**" denildi.

SOYKIRIM VE ÖZÜR

Yahudi Soykırımının sonuçları çok ağır olmuş, insanlar çok acılar çekmiş, izahı zor ağır bir travma yaşamıştır. Sonuçta 7 milyon insan hayatını kaybetmiş, BM İnsanlığa karşı işlenen bu suç; SOYKIRIM olarak tanımlamıştır.

Otuz yıl aradan sonra Almanya Şansölyesi **Willy Brandt** Almanya adına, Yahudilere karşı işlenen bu suçun kabul edilemeyeceğini belirtmiş ve bu kara lekenin temizlenmesi için Yahudilerden ÖZÜR dilemiş, ayrıca acıların "telafisi" için TAZMİNAT olarak milyonlarca Mark ödeme yapmıştır.

Bugün ise Ermeni Soykırımının TANINMASI ve gereklerinin yerine getirilmesi için bunca uğraşa rağmen TC devletinden hala SES yok! Soykırımı tanımayı bırakalım kamuoyunda Ermeni Sorunu konusunda "uzman" diye tanınan "bilirkişiler" (Halaçoğlu, Elekdağ gibiler) Ermenilerin Türkleri yok ettiğini asılsız belgelere dayandırarak ileri sürecek kadar gözü dönmüş durumdadır.

İNSANLIĞA BIRAKILAN MİRAS

Soykırımın 100. yıldönümü yaklaşırken gerek Türkiye'den gerekse de dünyanın dört bir yanından gelen tepkiler karşısında kara lekeyle yaşamaya mahkum durumdadır Türkiye.

Bir dönem yaşanan acı olaylara gösterilen tepkiler her daim insanlığa bırakılan bir miras değerindedir, ÖZÜR DİLEYEN ve geçmişleri ile yüzleşen toplumlardan Türkiye'nin öğreneceği çok şey vardır. Almanya'da Naziler tarafından Varşova Gettosu'nda katledilen yüz binlerce Yahudi'nin anısına dikilmiş görkemli bir anıt vardır;

1970 yılında burayı ziyaret eden Almanya Şansölyesi Sosyal Demokrat **Willy Brandt** yüz yılın en etkili, mütevazı ve bir o kadar örnek teşkil edecek özrünü tam da burada dilemiştir. Elindeki çelengi anıta bıraktıktan sonra diz çökmüş ve özür dilemiştir. 4. Cumhurbaşkanı olan Willy Brandt'ın savaşta hiçbir sorumluluğu yoktu, üstelik Nazilerden o da çok çekmiş bir liderdi. Hitler'in iktidara geldiği 1933 yılında başkanı olduğu Sosyal Demokrat parti kapatıldı. Faaliyetleri durduruldu.

Bunun üzerine yeraltına çekildi, baskılardan kurtulmak için Norveç'e sığınmak zorunda kaldı. Yurtdışından Nazilere karşı direniş örgütledi, yakalanma ve hayatına mal olma pahasına Berlin'e sahte kimlikle geldi. Bunun üzerine Norveç hükümeti onu vatan dışıktan çıkardı. Savaş sonrası birinci kuşak Almanlara "**GEÇMİŞİNİZLE YÜZLEŞMEKTEN KORKMAYIN**" diyen bir kişi idi. Dünyanın Almanya özründen öğreneceği ve ders alacağı çok şey vardır.

HOLLANDA, FRANSA, BELÇİKA ÖZÜR DİLİYOR

Romanlar, dünyanın her yerinde her devlet tarafından ezilen, horlanan ve sürgüne tabi tutulan halklardan olmuştur. Ve bu insanlar, savaş yıllarında Naziler tarafından en çok ezilen halkların başında gelmektedir.

Tüm Almanya'da 1938-45 arası en ağır işlerde çalıştırılan, toplama kamplarına gönderilen ve buralarda diri diri yakılan bu insanların nerede ve nasıl öldürüldükleri tam olarak bilinmemekle beraber sadece **Dachau Kampı**'nda 500 bin civarında Roman'ın acımasızca öldürüldüğü tahmin edilmektedir.

Hollanda, II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda Yahudilere ve Romanlara yapılan haksız uygulamalardan dolayı özür diledi, özrünü dile getirildiği yer de oldukça ilgi çekiciydi. Hükümet adına özrü Amsterdam Borsası'nda diledi, böylece savaş sırasında Yahudi ve Romanların mallarına el konulup borsada değerlendirildiği kabul edilmiş oldu.

Alman işgali sırasında Hollanda halkı Yahudiler ile aktif olarak dayanışma gösterdi. Belçika'da da görülen YAHUDİ YILDIZI uygulamasına karşı kitleler protesto yürüyüşleri örgütledi.

Başka ülkelere nazaran Hollanda halkı Yahudileri en çok koruyanlar arasındadır. Buna rağmen yine binlerce Yahudi, toplama kamplarına gönderilmekten kurtulamamıştır. Buradaki Yahudiler **Mauthausen Toplama Kampı**'na tehcir edilmişlerdir. Tehcir uygulamasına karşı çıkan Hollandalı komünistler, genel grev çağrısında bulunmuş, Naziler bu grevi kanlı bir şekilde bastırmış ve önderlerini tutuklayıp kurşuna dizmiştir.

1942-44 yılları arasında Fransa'yı işgal eden Naziler, Fransa'nın VICHY kenti çevresinde Alman kuklası Vichy Hükümetini kurdular. Antlaşma gereği Fransa iki bölgeye ayrıldı. Buna göre bir bölge Alman işgali altında kalacak diğer bölge ise sözde Fransızlara ait olacaktı. Ama Naziler, 1942 yılında Fransa'nın tümünü işgal ettiler.

Vichy hükümeti Yahudilere yapılan soykırımın baş mimarıydı. Nazilerle işbirliği yaparak masum insanları ölüm kamplarına gönderdiler. 1942 yılında Fransız polisi; kadın, yaşlı, çocuk demeden binlerce Yahudi'yi tutukladı.

Büyük bir kısmını stadyuma doldurarak çok kötü şartlar altında tuttu. İşkence, açlık, korku koşullarından bunalan insanlar çıldırma noktasına geldiler. Kimileri kurtuluşu intiharda buldu. Aynı şekilde Paris'te başlayan "insan avı" neticesinde tutuklanan Yahudiler, vagonlara doldurularak Auschwitz-Birkenau'daki ölüm kamplarına gönderildi.

Diğer grup ise önce Almanya'ya sonra Polonya'ya gönderildi. 76 bin kişiden 12 bini çocuktu, annelerinden ayrılamayan ayrılmak istemeyen

çocukları, polisler coplarla döverek zorla ailelerinden kopardılar. 1995 yılında Devlet Başkanı Jacques Chirac, Yahudilerin gönderilmesinde Fransız devletinin sorumluluğu olduğunu resmen kabul etti. "*Bu karanlık saatler tarihimizde sonsuza dek bir leke olarak kalacaktır, işgal kuvvetlerinin işlediği suçlar Fransızlar ve Fransız devleti tarafından desteklendi*" açıklamasında bulundu.

Belçika, II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda gönüllü olarak Nazi işbirliği bir politika izledi. Dönemin hükümeti tarafından Yahudiler aleyhine kara bir propaganda yapıldı, zorunlu olarak bütün Yahudiler elbiselerine SARI YILDIZ yapıştırmaya tabi tutuldular. 1940 yılında Belçika'yı işgal eden Naziler 25 bin Yahudi'yi tutukladılar. Bir kısmını Almanya'ya diğer geri kalanları ise Auschwitz-Birkenau Kampı'na gönderdiler. Toplama kamplarına gönderilenlerin tümü hayatını kaybetti. Belçika Başbakanı **Elio Di Rupo**, tüm bu yaşananlardan dolayı ... "*Belçika olarak yaşanan bu süreçte devletin payı olmasından dolayı üzüntülüyüz*", "*gerçeklerle yüzleşmekten çekinmemeliyiz*" diyerek özür diledi.

...VE AUSCHWITZ-BIRKENAU ÖZGÜRLEŞİYOR

Ölüm kampı olarak da tarihe geçen Auschwitz, 1940 yılında inşa edildi. Değişik Avrupa ülkelerinden tutuklanıp buraya getirilen Yahudiler, komünistler, Romanlar, eşcinseller, fiziksel engelliler buraya kapatıldı, insanlar değişik kategorilere göre "tasnif" edildikten sonra öldürülüyordu.

1 milyon 300 bin Yahudi'nin buraya getirildiği söylenir. Kurtarılan kadar çoğunun burada öldürüldüğü herkes tarafından bilinir. Çok kötü şartlar altında burada tutulan insanlar, özel SS güvenlik subayları tarafından kurşuna diziliyorlar, değişik yöntemlerle öldürülüyorlardı. SS doktorları fiziki yapıları çalışmaya elverişli olanları ayırt ediyor, çalışmaya elverişli olmayanları ise gaz odalarında imha ettikten sonra krematoryumlarda yakıyorlardı.

Nazi Almanya'sının yenilgiye uğratılarak, Faşist Alman rejiminin tarihin çöplüğüne atılmasında en büyük rolü oynayan ve savaşın kazanılmasını sağlayan **J. STALIN** önderliğindeki Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin Kızıl Ordu'sudur. 13 Ocak sabahı Kızıl Ordu büyük bir saldırı başlatarak ölüm kampındaki masum insanları kurtarmak ve tutukluları özgürleştirmek için harekete geçti. Top sesleri kampa ulaşmış, özgürlüğe biraz daha yaklaşmıştı. Panikleyen Naziler geri çekilirken kamptaki tüm gaz odalarını havaya uçurmaya başlar, tutukluların bir bölümünü kendilerine siper amaçlı yanlarına alarak çekilirler, ama hareket edemeyenler, durumları çok ağır olanlar burada kalır.

Auschwitz-Birkenau en büyük toplama ve imha kampı olarak bilinir. Kamp müdürü ise toplu ölümleri bizzat organize eden **Adolf Eichmann**'dır.

Aynı zamanda Güvenlik Dairesi Başkanı da olan bu şahıs, II. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrası Vatikan'ın desteğini alarak Arjantin'e kaçır. İsrail Gizli servisi Mossad peşini bırakmaz, 1960 yılında yeri tespit edilir ve İsrail'e getirilerek yargılamalar sonrasında suçlu bulunarak 1962 yılında idam edilir.

Kızıl Ordu, Kampı kurtarmak için saldırdığında güçlü bir Nazi direnişi ile karşılaştı. Çıkan çatışmalarda 250 Kızıl Ordu askeri şehit düştü, ama kamp Nazilerden kurtarıldı. 7500 civarında açlıktan ve soğuktan bitap düşmüş, kımıldayacak halleri dahi kalmayan masum insan Kızıl Ordu tarafından kurtarılmış oldular. 27 Ocak Almanya ve Avrupa ülkelerinde **ANMA GÜNÜ** olarak kabul edildi. Avrupa Parlamentosu bugünü, savaşta ölen masum kurbanların anılması için resmen kabul etti.

Bu ölüm kampı 1947 yılında müzeye dönüştürüldü. Nazilerin propagandası için kitap basımı, Nazi sembollerinin tanıtımı yasaklandı. Soykırımı inkar etmek ve Nazileri savunmak suç kapsamına alındı.

Bugün dahi elini kana bulamış savaş suçluları dünyanın her tarafında aranmaktadır. Yakalanma durumunda mahkemelerde yargılanıp ağır cezalara çarptırılmaktadır.

TANIMA-TOPRAK-TAZMİNAT

Peki, tüm bu gerçekler ortada iken Türkiye bunun neresinde durmaktadır? Aydınlar, ilericiler bu soykırımı tanımak için "**DUR DE-ÖZÜR DİLİYORUM**" şeklinde kampanyalar düzenleyerek gözle görülür bir şekilde soruna ışık tuttular.

Ekonomik, sosyal, siyasal şekillenmesini esas olarak **zor** üzerinde kuran inkarcı bir devlet yapısı ile karşı karşıyayız. İttihat-Terakki döneminde Ermenilerin yok edilmesiyle başlayan; Cumhuriyet döneminde Süryani, Rum, Yahudi ve Ermenileri yurtlarından göç ettirme şeklinde devam eden ulus inşa süreci sorunlarla dolu olmuştur.

"**Türkiye Türklerindir**" ifadesi slogan olarak dağa taş yazıldı ve "**BU-RADA YAŞAMAYA HAKKINIZ YOK**" denildi. Bunun için Dersim, Ağrı, Zilan katliamları, Rumların Ege'de, Yahudilerin Trakya'da göçe zorlanmaları, STRUMA gemisinde 769 Yahudi'nin ölümü, 6-7 Eylül olayları, Maraş, Çorum ve Sivas'ta Alevilere yönelik katliamlar, Gazi ve Roboski katliamı gibi sayamayacağımız onlarca katliam, insanlığa karşı işlenmiş suçlardır. Bu katliamlar ile devletin kendi geçmişi ile yüzleşmesi gerekmektedir. Ermenilerden özür dilenmediği ve kendi geçmişi ile hesaplaşmadığı sürece Kürt sorununun çözümü konusunda samimi olmayacağı bilinmelidir.

Mazlum Ermenistan halkı Türk devleti **ERMENİ SOYKIRIMINI** kabul edinceye kadar uluslararası hukuktan doğan meşru hakkını kullanarak sonuna kadar mücadele edecektir. Bu mücadele **TANIMA-TAZMİNAT-TOPRAK** şeklinde olacaktır. (**Bir ÖG okuru**)

“Çözüm, Dehaq’a karşı devrimci Kawa’nın isyanını kuşanmada”

Amed: Yaşanan yeni açılım sürecinde ulusal mücadelenin ve devlet adına AKP hükümetinin bu sürece yaklaşımını konuşmak için BDP Amed Milletvekili **Emine Ayna** ile bir söyleşi gerçekleştirdik. **“Bu süreçte ulusal mücadele mevzileri barış dilini kullanmaya devam ederken, hükümetin saldırılarla çirkin yüzünü gizlemeden tutuklamalara, bombalamalara devam etmesi neyi gösteriyor?”** diye sorduk.

“Bugün çözüm süreci diyor ise eğer, Başbakanın yapması gereken şey Başkan’ın çağrısından sonra bu konuda barış iradesi ortaya koymasındır” diyen **Emine Ayna** **“Kürt tarafı barış konusundaki iradesini, masada müzakere yöntemiyle, diyalogla, konuşarak 1993 yılından itibaren koydu(...).”**

“20 yıldır Kürt tarafı, PKK, Başkan Öcalan bu konuda hiçbir zaman taviz vermedi. Bugün Başkan Öcalan’ın tutumu, tavrı da bu konudaki ısrarın devamıdır. Burada sorgulanması gereken, beklenti içinde olunması gereken Kürt tarafı değildir.”

Sorgulanması ve beklenti içinde olması gereken Türk tarafıdır. Barış tek taraflı is-

tekle olan bir şey değildir. Yirmi yıldır bunu gördük. Yirmi yıldır Kürt tarafı barış diyor. Ama Türk tarafından daha biz barış kelimesini duymadık. İlk kez başbakan Erdoğan şimdi bir çözüm süreci olduğunu söylüyor. Bir önceki sürece ilişkin çözüm süreci tabirini hiçbir zaman kullanmadı. En son millî birlik projesi gibi ne idüğü belirsiz bir kavrama kadar gitti” dedi.

“Temkinli davranıyoruz”

“Burada sabote kaygısı ve korkusu Türkiye Cumhuriyeti devletine karşı duyulmalıdır. Kürdistan özgürlük hareketine karşı değil” diyen Ayna şöyle devam etti:

“Herkesin bilmesi gerekiyor; Kürtler de, Türkler de tüm Türkiye

halkları bunu bilmeli; Başkan Öcalan karşı tarafta barış iradesi gelişmezse bu barışı bu süreci ne kadar götürebilir, 3 ay daha, 5 ay daha ama eğer karşı taraf savaşta ısrar ederse, askeri operasyonlarda ısrar ederse, siyasi operasyonlarda ısrar ederse tikanır. Burada sabote kaygısı ve korkusu Türkiye Cumhuriyeti devletine karşı duyulmalıdır. Kürdistan özgürlük hareketine karşı değil. O konuda defalarca kez kendilerini ispatladılar. Artık yeni bir ispatı gerek yok. Bu dönemde bizim bütün Kürtlerin, hatta bütün Kürdistan halklarının tek güvendiği şey Başkan Öcalan’ın bu konudaki iradesini açıklıkla ortaya koymuş olmasıdır. Bu konuda inanılan ve güvenilen Başkan Öcalan’dır. Yoksa AKP hükümeti değil. Çünkü AKP hükümeti Kürtleri defalarca kez kandırdı. TC, tarihinde defalarca kez Kürtlere ihanet etti. Her değişim, dönüşüm sürecinde Kürtlere tatlı iki çift laf ettiler, Kürtler TC devletinin yanında durdu. Bu Osmanlı devletinde de böyleydi. Tarih boyunca bu böyle oldu. Bugün Kürtler artık öyle bir oyuna gelmez. Barış konusunda iradesini ortaya koyar. Ama temkinli davranır. Ama yarına hazırlıklı olur.”

“Bu bakış açısıyla çözüm gelişmez”

“Başbakan İstiklal marşını son dört mısrasını okudu. ‘Hakkıdır hakka tapan milletimin istiklal’ dedi. Ya Kürtler de bunu derse ne olacak” diye soran Ayna; **“Şuna inanıyorum Ortadoğu’da bir değişim oluyor. Türklerle Kürtler birlikte hareket ederlerse müthiş bir şey olur. Bütün Mezopotamya halkları için barışın, özgürlüğün, geleceğin, çok farklı bir geleceğin önü açılır. Bu Türklerle, Kürtlerin birlikteliğinden doğar ve çıkar. Öbür türlü biraz daha kan gölü anlamına gelmektedir. Ama burada olması gereken şey Türk tarafının da, Başbakanın da gerçekten inanmasıdır. Kürtlerle birlikte eşit birlikten. Üstün ırk olarak birlikte değil”** diyerek sözlerini sonlandırdı.

Yasak kentten yasak kelimelerle Newroz

Ayrı bir güneş doğdu, 17 Mart sabahı bütün renkleri kucaklayan ve sıcaklığıyla bütün renkleri ısıtan bir güneş... Newroz ateşini harlandıran bir güneş... Binler yürüdü akın akın meydana doğru **“NEWROZ PİROZ BÊ”** sloganlarını ata ata. Binler hep bir ağızdan haykırdı **“Kürdistan faşizme mezar olacak”** diye.

Yediden yetmişe herkes orada iradesine, diline, özgürlüğüne sahip çıkmaya gelmişti. Newroz ateşini zindanlarda, dağlarda

yanan ateşi daha da büyütme için alandaydı. Alana akın akın gelen kitle barikatlara sığmadı, aştı alana girdi. Binler bayraklarını salladı, dillerinde sloganlarıyla taleplerini ve bu ülke topraklarında inadına ve inadına yaşamak, ötekileştirilmeden yaşamak istediklerini anlattılar kulaktan kulağa.

Newroz Kaypakkaya’nın direniş çağrısıdır

Partizan haykırdı **“Kürt halkına imha dayatılamaz”** diye. Daha kanları toprağa yeni karışmış, çatışmada beraber şehit düşen PKK ve TIKKO gerillaları Mazlum ve Yurdal’ımızın resimleri vardı hazır-

lanan pankartın üzerinde. Newroz isyandır, Newroz direnişin simgesidir ve de Newroz komünist önder İbrahim Kaypakkaya’nın katledilişinin 40. yılının kampanyasının startının verildiği en anlamlı gündür! Newroz Kaypakkaya’nın direniş çağrısıdır.

Yasakçı bir ülkenin, renklerin bile yasaklandığı kentinden yasak kelimelerle...

“NEWROZ PİROZ BÊ”

Bu öfke dinmeyecek!

Sabahın erken saatlerinde kışı aratmayan soğuğa, yağmura çamura rağmen binlerce insan Kazlıçeşme’yi doldurmaya başlamıştı. Başlarda her ne kadar soğuk illiğine kadar işlese de sarı-yeşil-kırmızıya karışmış isyan ateşinin sıcaklığı bir o kadar hissettiriyordu kendini. Binlerce zafer işareti aynı ritimle eşlik ediyordu sloganlara. Bir sene öncesinde faşizmin pervasızca saldırılarına direnerek, şehit vererek, barikat başlarında Newroz’u karşılayanlar bu yıl öfkeden bir şey kaybetmeden alandıydı yine. Binler, Newroz’un renginin değiştiğini iddia edenlere göstericesine öfkelerini haykırdı Kazlıçeşme’de.

Kalabalığın içerisinde o kadar mümkün olmasa da, **“yüksekten”** baktığında fark ediyorsun yüzbinlerdeki coşkuyu. Newroz’a son birkaç yıldır katılmama rağmen, sahne gibi kitlenin bütününe gören yüksek bir yerden ilk defa kitleyi gözlemlene şansım oldu. Gözler **“kızıl renkleri”** arasa da, mevcut rengin tonunun yeterli düzeyde olmadığını görülebiliyordu. Ayrıca son süreçteki barış görüşmelerine karşın kitlenin **“intikam”** sloganları da dikkat çekiciydi. Kitle içinden kimliklerini havaya kaldırıp, **“biz bu kimliği istemiyoruz”, “vur gerilla vur, Kürdistanı kur”** sloganları da görülmeye değerdi.

(İstanbul’dan bir ÖG okuru)

Newroz Piroz Bê!

Newroz alanına gitmek için yola çıktık. Sabahın erken saatlerinde alana gitmek için binlerce kişinin yollara çıktığını görüyoruz. Flama ve pankartlarımızla katıldığımız alanda sabahın 9’u olmasına rağmen alanın dolduğunu görmek şaşırtıcıydı. Arama noktasında arama yapmak isteyen polis ile yaşanan kısa süreli gerginlik sonrası alana girdik.

Şehir dışından gelenler akşam Newroz alanında kalmış, sabahın ilk ışıkları ile de 2 milyona yakın insan alana varmıştı. Alanda elinde A. Öcalan, PKK, PJAK, PYD ve Kürdistan bayrakları olan kitleden kimi halay çekiyor kimi ise ateşten atlıyordu. Alan hınca hınç dolmuş kimisi daha içeriye girmemiş ve hareket alanı yok denecek kadar kalabalık. Niyazi Koyuncu’nun şarkılarıyla coşan kitle sırasıyla konuşmacıları dinledi. Ve Öcalan’ın açıklamasını **Pervin Buldan Önder** Türkçe. İnsanlar pür dikkat kesilmiş alanda bir tek duyulan ses, metni okuyan vekillerinin sesiydi. Devletin oyunlarının en iyi tanığı Kürt halkı bu süreçte temkinli yaklaşıyor. Ve tedirginlik ve kafa karışıklığı okunan metinlerle de giderilemedi.

(Amed’den bir ÖG okuru)

HDK'den Elfo Ana için duyarlılık çağrısı

H. Merkezi: HDK, Şirnexli 79 yaşındaki **Elfo Ana'nın** 8 yıldır tutulduğu **Batman M Tipi Hapishane'**den serbest bırakılması için //imza.la/elfo/liste linki üzerinden bir imza kampanyası başlattı. HDK adına konu ile ilgili bir açıklama yapan **Yıldız Tar**, "*Elfo Ürper, 79 yaşında Şirnaklı bir ana. 8 yıl önce 18 yıllık hapis cezasına çarptırıldı ve o zamandan beri cezaevinde tutuluyor. İlerlemiş yaşına rağmen, cezasının tamamlanması için 7 yıl daha cezaevinde kalması gerekiyor. Hayatını kendi başına idame ettiremeyecek durumda, kişisel ihtiyaçlarını karşılayabilmek için başkalarının yardımına gereksinimi var*" diyerek Elfo Ana hakkında bilgi verdi.

Elfo Ana'nın "**Burada ölmek istemiyorum**" dediğine dikkat çeken Tar "*Af talebine karşılık Adli Tıp Kurumu'nun düzenlediği raporda Elfo Ana'nın muayenesi sonucunda bu kapsama girmesi için gerekli bulguların olmadığı belirtildi. Yani 80'ine girmekte olan Elfo Ana'nın ilerlemiş yaşı ve kötüleşmekte olan sağlık sorunları resmi makamlarda bir karşılık bulamadı*" dedi.

"Barış için eşitlik, çözüm için müzakere" kampanyası üzerine...

Kamuoyunun malumu olduğu üzere, son süreçte A. Öcalan'la yapılan görüşmelerle birlikte ülkemiz politik gündemi de hareketlenmiş, Kürt ulusal sorunu çerçevesinde barış "umutlarının" tazelenmesi ve silahların bırakılması, silahlı güçlerin sınır dışına çekilmesi çağrılarının yapıldığı bir politik atmosfer oluşmuştur. Politik yelpazenin her aralığından, birçok ilerici-demokrat kurum da sürece dair fikirlerini açıklayarak, temsil ettikleri noktadan sürece temas etmiştir. Ülkemizde Kürt ulusal sorununun geldiği boyut, mücadelenin kazanımları, sınıf mücadelesi dinamikleri ile iç içe girmişlik hali göz önüne alındığında; tersi bir temassızlık hali ise zaten imkansızdır.

Bu temas alanlarından biri de **Halkların Demokratik Kongresi'**dir(HDK). Bilindiği üzere HDK 8 Şubat günü "*barış için eşitlik, çözüm için müzakere*" şiarı ile bir kampanya başlattı. Çalışmalarını yürütmediğimiz bu kampanyaya dair yaklaşımımızı dile getirme ihtiyacı ortaya çıkmıştır.

Abdullah Öcalan ile devlet arasında yeniden başlayan görüşmeler, ilk etabı Newroz'da sona erecek kampanyanın da ortaya çıkışının temel zemini oldu. İçindeki yapı ya da bireylerin sınıfsal durumlarından konularından bağımsız tartışamayacağımız HDK'nın kampanya tavrı, motor görevi gören Kürt Hareketinden ve onun politik yöneliminden elbette bağımsız değildir. Kampanya; politik çağrılarını itibari ile, ülkemizin özellikle batısındaki şovenizmi hedeflemekte, TC'nin yürüttüğü savaşa karşı, vicdani bir temelden her "iki tarafa" da silahlara veda edilmesi çağrısı yapmaktadır. Batıda yaşayan Türk halkını "akan kan dursun artık" temelinde taraf olmaya çağırılmaktadır.

Kampanya bir yanıyla Batıdaki şovenizmi hedeflemek, Türk halkına Kürt ulusunun taleplerini ve "barışı"

anlatmak gibi sahiplenilebilecek birçok talebi barındırmaktadır. Ne var ki sürece yön veren anlayış "barış için eşitlik" değil "çözüm için müzakere" yaklaşımıdır. Kuşkusuz burada sorun müzakerenin kendisinde değil içeriğindedir. Özetlersek, Suriye Kürdistanı'nda Kürt ulusunun kazanımları ile onca operasyona ve tutuklamalara karşın amacına ulaşamayan ve iyice köşeye sıkışan TC, bu sorunda öze tekabül etmeyen esnemelerle silahlı güçlerin tasfiyesine yönelmektedir. Bu hali ile on yılları kaplayan ulusal mücadelenin kazanımları yok edilmek istenmektedir.

HDK Önemli Bir Seçenek

Bir kongre örgütlenmesi olarak HDK, esnek bir yapıya sahip olup, tabandan siyaset yapma iddiasındadır ve bu durum tüzükte de yer almaktadır. Bu hali ile ülkemiz toplumsal muhalefeti oluşturulan güçler açısından birlikte

hareket etmenin olanaklarını barındırmaktadır. Kuruluş biçimi ve amaçları Ulusal Hareketin yöneliminden bağımsız olmayan Kongre'nin, örgütleniş biçimi, Merkezi Yürütme Kurulunun her yönelimine merkezi katılım gibi bir zorunluluk taşımamaktadır. Bileşenler doğru bulmadıkları politikaları yaşama geçirmeme "**hakkına**" sahiptir. Ayrıca Kongre, Kürt Ulusal Sorunu dışında "Kentsel dönüşüm" gündeminden, kadın sorununa, emek mücadelesine kadar birçok noktada ortak hareket etme zemini ve demokratik alanda kitlelerle iş yapma olanağı sunmaktadır.

Bu anlamda Kongre; bugün ısrarımızı koruyarak ve politika üretmek parçası olmamız gereken bir yapı durumundadır. HDK'yi ve demokratik alan mücadelesini tanımlamak noktasında hala bileşenlerin çeşitli yaklaşım sıkıntıları barındırdığı ise bir gerçektir. Ancak Kongrenin kitlelerle kucaklaşan bir mücadele rotasına girmesi, daha fazla emek katmamızı ve yüklenmemizi beklemektedir. Kampanyada yer almama tavrımız, ortaklaşan gündemlerde HDK ile birlikte müdahale etme görevimizi ertelememektedir. Aksine Kürt ulusal sorunundaki görevlerimizin yakıcılığını bize hatırlatmaktadır. HDK bizim için önemini korumakta, açığa çıkardığı mücadele olanakları ile gündemimizi "işgal" etmeyi sürdürmektedir.

"*Sosyalizmden vazgeçmeksizin, baş düşmanımıza, büyük güçlerin burjuvazisine karşı olan her ayaklanmayı, gerici bir sınıfın ayaklanması olmadığı müddetçe, desteklemek zorundayız. İlhak edilen bölge halklarının ayaklanmalarını desteklemezsek, objektif olarak ilhakçı oluruz.*"(Lenin, *Ulusal ve Sömürgesel Ulusal Sorun Üzerine* sf. 366)

Lenin yoldaşın sözlerinde de simgeleştiği üzere ülkemizde de; TC devletinin Kürt halkı üzerinde uyguladığı ilhakçı, asimilasyoncu ve imhacı politikalar karşısında konumlanış, turnusol işlevi

görmektedir. **Egemenlerin saldırılarının bel kemiğini teşkil eden Kürt ulusal sorunu, ülkemizdeki sınıfsal içerikteki birçok gündemle iç içe geçmişlik hali ile birlikte; politik yönelimimizin can damarlarından birisini oluşturmaktadır.** Yani bilince çıkartılması gereken nokta şudur ki; süreç bizi bu noktaya daha fazla yönelmeye, daha net ve kararlı politikalar üretmeye çağırılmaktadır.

Üstelik son yaşanan gelişmeler ve Öcalan'ın PKK gerillalarına sınır dışına çekilme çağrısı; bir kez daha bizlerin Kürt ulusal sorunundaki görüşlerimizle ilgi göstermemizi koşullamaktadır.

"Saniye yoldaşımız kaza sonucu yaşamını yitirdi"

YJA STAR Anakarargah komutanlığı, YJA STAR gerillası Zilan Human Evrensel kod adlı Saniye Encü'nün 25 Şubat'ta Medya Savunma Alanları'nda yaşadığı talihsiz bir kaza sonucu yaşamını yitirdiğini açıkladı. YJA STAR Anakarargah komutanlığı, **Zilan Human Evrensel** Parti adlı **Saniye Encü'nün** 25 Şu-

bat'ta Medya Savunma Alanları'nda yaşadığı bir kaza sonucu hayatını kaybettiğini belirtti.

Encü'nün gerilla saflarına katıldığı ilk günden yaşamını yitirdiği ana kadar büyük bir fedakarlık ruhu ile mücadele ettiği belirtilen açıklamada şöyle dendi: "*Zilan yoldaşımız da bir Kürt kızı ve Roboskili bir kadın olarak gerilla saflarına katıldığı günden şehit düştüğü dakikaya kadar büyük bir fedakarlık ve fedai ruhuyla bu özgürlük davasında yerini alarak Önderlik çizgisinin yılmaz bir takipçisi*

olmuştur. Zilan yoldaşımız büyük bir kararlılıkla tüm alanlarda büyük bir adanmışlıkla güçlü bir mücadele yürüterek kadının direnişçiliğini, özgürlük sevdasını yaşatmayı bilmiştir.

İnanıyoruz ki Kürt halkı ve Roboskili analarımız Zilan yoldaşın anısını 2013 Newroz'unun büyük direniş ruhu kılacaklardır. Zilan yoldaşın arkadaşları olarak istem ve özgürlük hayallerine sahip çıkarak yolunun takipçisi olacağımızı belirtiyor, anısı önünde saygıyla eğiliyoruz." (Kaynak: www.yja-star.com)

Kürtçe konuştuğum bana "deli" dediler!

Radikal gazetesinin, Evrensel gazetesinden aktardığı habere göre Kürt çocuklar, yıllardır Türkçe bilmedikleri için "zihinsel engelli" denilerek rehabilitasyon merkezlerine kapatılıp, ailelerinden koparılıyor, devletin asimilasyon ve ötekileştirme politikalarının farklı bir versiyonuna maruz bırakılıyor. Yazar Kêje Bêmal'ın 7 Mart'ta Evrensel gazetesine yaptığı haber ve Levent Tüzel'in meclise verdiği soru önergesinden öğrendiğimiz haberin ayrıntıları, hiç şaşırtıcı olmayan anadil sorununu ortaya koyuyor. Kürt halkına neler reva görüldü/görülüyor çok iyi bildiğimizden habere şaşırmıyoruzdur birçoğumuz, bu devlet kendi bekasını korumak için ne yapmadı ki, ne yapmaz ki...

Sahide, ispata ne hacet!

Kürt halkının kadınıyla, erkeğiyle, çocuğuyla yaşadığı asimilasyon ve baskının örneklerini sıralamaya ihtiyaç duymadan (zaten sıralamakla bitiremeyiz) kısaca anlatmak gerekiyor.

Haberi yapan Bêmal, Rûken'in kuzenidir ve onu bu araştırmaya iten de kuzeninin başından geçen olaydır aslında. Rûken'in öğretmenin, ailesini okula çağırması ve Bêmal'ın teyzesinin Türkçe bilmediği için okula gitmek istememesinden kaynaklı Bêmal'ın, Rûken'in okuluna gitmesi üzerine; Rûken'in öğretmenin; Rûken "geri zekâlı" bir çocuk dediğini anlatıyor ve şaşıyor Bêmal "nereden anladınız?" diye soruyor öğretmene.

Öğretmen, "söylediğim hiçbir şeye tepki vermiyor. Ben ömrümdede böyle bir çocuk görmedim. Hiçbir şeye tepki vermez mi insan, sanki duvarla konuşuyorum. Çocuk değil tam bir baş belası! Mimikleri bile yok!"

"Sizi anlamadığınızı hiç mi düşünemediniz Hocam?" diye soruyor Bêmal...

Sonraki süre içerisinde kendisine rehberlik eden bu olayın ardından "büyük"şehir İs-

tanbul'un yoksul mahallerine yığılmış rehabilitasyon merkezlerine giden Bêmal çok daha net sonuçlara ulaşıyor.

"Kürtçe pis ve kötü bir dildir. Kürtçe konuştuğum diye bana 'deli' deyip buraya gönderdiler." Sibel'e bu sözleri söyleten sistemin pratikleri deneyimlerle sabittir muhakkak. Cümleyi tersine çevirmek gerekiyor daha anlaşılır olsun diye; "Kürtçe, konuştuğum diye bana 'deli' dediler." Onun için "Kürtçe pis ve kötü bir dildir." Bêmal'ın rehabilitasyon merkezinde Sibel'le yaptığı röportajda kuzeni ile benzer durumu yaşayan birçok Kürt çocuğunun olduğu ortaya çıkarken, diğer çocukların Rûken kadar şanslı olmadığı da ortaya çıkmış oluyor. Çünkü Rûken bu olayın ardından diğer aile fertleri gibi yurtdışına giderek iyi bir eğitim alıp üç dil öğrenmiş ve bugün yirmili yaşlarında... Oysa Sibel Türkçe bilmediği için bir rehabilitasyon merkezine gönderilmiş, "geri zekâlı" muamelesi görmeye devam ediyor.

Rehabilitasyon merkezlerindeki uzmanlarla yapılan görüşmelerden rehabilitasyon merkezlerine gönderilen her 10 Kürt çocuktan 5'inin Türkçe bilmediği için buralara gönderildiği, Türkçe bilmeyen çocukların "geri zekâlı" muamelesi görme olasılığının çok yüksek olduğu da ortaya çıkmış oluyor. Aşağıdaki sorulara hala cevaplanmayı bekliyor.

1. Özel eğitimcilerce, merkezlerde bulunan çocukların çoğunun dil problemi yüzünden kendini ifade edemediği ve bu

ne-denle bu merkezlerde olduğu söylenmektedir. Çocuklara hangi bilimsel bulgular ve tıbbi tanıları üzerinden "zihinsel engelli" raporu verilmektedir? Tıbbi bir tanı konulmuş ise, konulması gerekmez mi? 2.

"Zihinsel engelli" raporu, testler üzerinden veriliyor ise, hangi dilleri bilen profesyonel kadrolar bu testleri çocuklara uygulamaktadır? Bu çocuklara Kürtçe bilen uzmanlarca tanı testlerinin yapılması yönünde bir çalışma yapmayı düşünüyor musunuz? 3. Rehabilitasyon merkezlerine hangi tür zekâ sorunu yaşayan çocuklar gönderilmektedir?

Taş atan çocukları ailelerinden alıp kendisinin bakacağını söyleyen devlet zihniyeti eğitim, hukuk, sağlık gibi bütün organlarını, araçlarını kendi varlığını korumak için kullanmakta ve buna göre şekillendirmektedir. İki yüzlü "sosyal devlet" anlayışı Türkçe bilmeyen çocukları "geri zekâlı" diye "rehabilitate" etmektedir. Asıl köklü bir rehabilitasyona ihtiyacı olan devletin geleneksel anlayışı değil midir?

Devlettir, Hesap Verecek yazılı pankart açtı. Anma dolayısıyla esnaf kepenk açmadı. Anma programı, şehitlerin mezarı başında devam etti. Saygı duruşunun ardından açıklamalar yapıldı.

İZMİR

14 Mart günü HDK Bayraklı İlçe Meclisi tarafından Yamanlar'da yürüyüş örgütlendi. Yürüyüşe evlerindeki insanlar; balkonlardan alkışlarla destek verdiler. Meşalelerle Yamanlar Eski Pazar Yeri'nden Traktörçüler Durağı'na yürünen eylemde; meşalelerin yanı sıra HDK flamları da taşındı.

ERZİNGAN

Partizan'ın da bileşeni olduğu HDK 16 Mart günü Saat Kulesi önünde toplanarak "Xalepçe'den Beyazıt'a, Gazi'den Roboski'ye, katliamları unutmamak, unutturmayacağız" pankartı açtı ve Cumhuriyet Meydanı'na yürüyüş gerçekleştirdi.

KONYA

İçerisinde YDG'nin de yer aldığı HDK, Halkevleri, 78'liler Girişimi, Yeşiller ve Sol Gelecek Partisi, Öğrenci Kolektifleri ve Emekli-Sen'in oluşturduğu **Konya Demokrasi Platformu** Alaattin Meydanı'nda basın açıklaması yaptı. Geniş katılımı yapılan açıklama zılgıtlar ve sloganlarla sona erdirildi. (Konya YDG)

Mart ayı katliamları protesto edildi

H. Merkezi: Beyazıt, Gazi, Ümraniye ve Xalepçe'de gerçekleştirilen katliamlar bu yıl da unutulmadı ve yapılan eylemlerle "Katil devlet hesap verecek" denildi.

İSTANBUL

* Gazi Katliamı 15 Mart günü katledilenler mezarları başında yapılan eylem ile anıldı. Öncelikle **Genco Demir, İsmihan Yüksel** ve **İsmail Baltacı**'nın mezarlarının bulunduğu Karacaahmet Mezarlığı'na gidildi. Buradan **Hakan Çabuk**'un mezarının bulunduğu Dudullu'daki mezarlığa gidildi ve burada da saygı duruşu gerçekleştirilerek anma yapıldı.

* **Partizan**'ın da bileşeni olduğu **15 Mart Platformu** tarafından 16 Mart günü

1 Mayıs Mahallesi'nde örgütlenen eylem oldukça coşkulu oldu. Eylem verilen yemekle başladı. Ardından

Cennet Dügün Salonu önünde toplanan kitle, üzerinde şehitlerin fotoğraflarının olduğu "Gazi ve 1 Mayıs şehitleri ölümsüzdür" yazılı pankartı açarak 18 Mayıs Caddesi boyunca bir yürüyüş gerçekleştirdi. Katliamda yaşamını yitirenler

şahsında, devrim ve demokrasi mücadelesinde yaşamını yitirenler için gerçekleştirilen saygı duruşunun ardından platform adına 15 Mart şehitlerinden **İsmihan Yüksel**'in oğlu **Ayhan Yüksel** açıklama yaptı.

(1 Mayıs Mahallesi Partizan)

* **Partizan**'ın da birleşeni olduğu HDK **Sultangazi Meclisi** Gazi Katliamı'nın 18. yıl dönümünde Gazi Mezarlığı'na yürüyüş yaparak katliamı protesto etti. Eski Karakol Durağı'nda bir araya gelen yüzlerce kişi "Gazi'den Roboski'ye katleden devlettir" pankartı açtı. Partizan HDK'nin arkasında "Gazi'den Roboski'ye Katleden

Ne Xalepçe Ne Roboskê û Beyazîtê...

Amed: 16'ê Adarê komkujîya Xalepçeyê û Beyazîtê ye. Ji bo ev komkujîyan û Roboskê şermezar bikin gel li ber AZC plaza kom bu. Li vir ê kû li Roboskê hatin qatilkirin anîn bîranîn. Sembolîk kefen hatin li xwekirin. Parlementerê BDP'ê **Emine Ayna**, serokên BDP'ê ê şaredarî û navçe **Partizan**, ESP, **Kurdi-DER** tevli çalakîyê bun.

Gel li parkê kom bu û ser navê şehîdan dekeyek hate rêz girtin. Li parkê daxuyanî hatin xwendin. Daxuyanî Tirkî û Kurmancî hate xwendin. Ê Tirkî Necatî Piringcioğlu ê Kurmancî jî **Zübeyde Zümrüt** xwend. Di daxuyanîye de "Xalepçe, li ser ruyê Cîhanê minakên wê gelek kêma in. mirovahî û dîrokê carek din ji komkujîyê hovane reşahîdî kir. Tîştê herî ecep, ku êşê me mezintir dikir jî bêdengîya dinyayê ya li hember wê hovîtiyê bu. Herwiha îro roja salvegera komkujîya Beyazîtê ye. Ev komkujî kû li hember tevgera şoreşgerên an de li kampusa Beyazîtê ya zanengeha stembolê hatîye kirin ê. Armanca wê erîşê jî tunekirina tevgera şoreşger a gelê Tirk û Kurd bû. Lê dîrokê carekê din nişanda ku, têkoşîna mafdar a gelan bi kuştin û qirkirinan nayê tunekirin."

"Divê hesaba helepçeyê û hesabê Roboskiyê were dayîn. Heta ku berpirsyarên van komkujîyan li hember dîrokê hesab nedin, dê tu kes nikaribe li vî welatî qala aştiyêke mayînda bike. Divê kiryarên komkujîya Halepçeyê li hember hemû gelên cîhanê ji ber komkujîya ku li Xalepçeyê pêk anîne ji Xalepçeyê lêborînê bixwazin û ev bûyera şerma mirovahiyê wekî komkujî were pejirandin. Ji bo ku ev komkujî wekî şerma mirovahiyê di dîrokê de cihê xwe bigire û komkujîyên wekî wê careke din neyên jiyîn."

Göğün
yarısı

Eme(K)adın

Kadın emeğinin görünmez kılınması, değersizleştirilmesi, düşük ücrete mahkum edilmesi 2-3 Şubat'ta gerçekleştirdiğimiz **kurultayımızın** konu başlıklarından biri idi ve burada bir kampanya örgütlenme kararı almıştık. Keza 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün temel gündemi olarak belirlediğimiz emeğe dönük saldırıları ele almamız, bu kampanyanın ön adımları olmuştur.

Şimdi sıra kampanyamızı örmekte! Kadın emeği içerisinde de "güvencesiz emek" başlığı altında, **iki aşama ve iki yönlü** ele alacağımız kampanyanın hedef ve amacı; kadın emeğinin niteliğini kavramak ve etki alanımızda bulunan kadınlara bu niteliği kavratmak olacak. Bir örgütlenme kampanyası olarak ele alacağımız kampanyanın şiarı "**Emek(K)adın**" olacak. (Ana tema bu olmasına rağmen şiar daha da geliştirilecek.) Kampanyayı **içe ve dışa dönük** olarak iki yönüyle ele alacak ve hem kadın faaliyetçilerin konu ile ilgili derinleşmesini hem kampanya aracılığı ile çevremizdeki kadınların bilinçlendirilmesini hem de çemberimizi genişletecek örgütlenmeyi hayata geçireceğiz.

İki aşama dediğimiz; **hazırlık ve kampanya** aşamaları olacak. **Hazırlık aşamasında** ilk işimiz hedef alan belirlemek ve alanı tanımak için program çıkarmak olacak. Örneğin; bulunduğumuz ve çalışma yürüteceğimiz alan emekçi bir semt. Burada kaç kadın var, kadınların meslekleri neler, okuma-yazma oranları vs. bunları belirleyecek araçlarla (anket, imza föyü vs.) ilk adım olarak kadınlara gideceğiz. Mümkün mertebe buralarda toplantılar örgütleyip böyle bir kampanya yapacağımızı anlatıp, öneriler ve süreci birlikte örneğin planlarını yapacağız. Bu süreçte önemli bir gündem maddesi olarak, kadın emeği üzerine araştırma-inceleme yapan akademisyen, yazar, öğretim görevlisi, sendikacı, gazeteci ile ilişkiye geçmek olacak.

Ayrıca güvencesiz emeğin konu başlıkları altında kurultayda yaptığımız gibi çalışma atölyeleri oluşturup, konu üzerine derinleşme çabasında olacağız. 1 Mayıs çalışmalarına yoğunlaşacağımız Nisan ayında gerçekleştireceğimiz tüm çalışmalarımızda bu konuyu gündemleştirecek, tüm eylem, etkinliklerimizi bu başlık altında öreceğiz. **25 Mart** ile **30 Nisan** olarak belirlediğimiz bu aşama, alan çalışmalarımızı özetleyen, değerlendiren yazılar hazırlayarak sona erecektir.

İkinci aşama olan **kampanya aşaması** ise **1 Mayıs'ta** başlayacak ve **15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'nin** yıldönümünde sona erecek. Hazırlık aşamasındaki enerjimizi 1 Mayıs'ta görünür biçimde alana taşıyacağız. Konu ile ilgili görselliklere de ağırlık verip, 1 Mayıs'ın kampanyamızın startı olduğu gerçekliğiyle alanlarda olacağız. Ardından bulunduğumuz tüm alanlarda; semtler, üniversiteler vs. bu konu ile ilgili etkinlikler örüp, kampanyamızın **görünür hale gelmesi** için çaba harcayacağız. Bu süreçte iletişime geçtiğimiz akademisyen, yazar vd. de katılacağı etkinlikler düzenleyerek konu ile ilgili hem bilinçlendiren hem de kampanyamızı görünür kılan etkinlikler düzenleyeceğiz. Kampanyamızın finalini yapacağımız 15-16 Haziran tarihlerinde eş zamanlı, alanların gerçekliğine uygun biçimde mutlaka sokağa çıkacağımız eylemler örgütleyeceğiz.

Kampanya ile ilgili üzerinde duracağımız alanları şöyle belirledik: Ev işçiliği, eve iş alma, merdiven altı atölyelerde yapılan çalışma, mevsimlik işçilik ve de özellikle üniversitelerde yoğunlaşacağımız çağrı üzerine ve part-time çalışma biçimleri... Konular, alan gerçekliklerimize göre bu kapsamda belirlenecek. Kampanyamız 15-16 Haziran'da sonlanacak, ancak bu kampanyayı da bir ön çalışma şeklinde ele alacağız. Devamında Eylül-Ekim aylarında güvencesiz emek üzerine bir **çalıştay** örgütleyeceğiz.

"Kocanı elinden alırlar!!!"

Bazen diyorum ki; bizler insan olarak çok mu uzağız birbirimizden? Ya da sistem ve sistem aracılığıyla kullandığımız "aptallaştırma kutuları" mı bu kadar mesafe koyuyor aramıza? O kadar büyük bir yozlaşmanın ve felaketin eşiğindeyiz ki bunu çok yakın bir zamanda başıma gelen ilginç bir olaydan bir kez daha anladım. Bu olayı sizinle de paylaşmak istiyorum:

Bir gün YDK'dan birkaç arkadaş ile bizim evde bir araya geldiğimiz gün beni ziyaret için halamlar da geldi tesadüfen. Kadın arkadaşlarımı evde gören halamlar onlara uzaylı muamelesi yaptılar! Yoldaşların merhabalarına bile cevap vermediler. "*Bir merhaba bu kadar mı zor*" diye düşündüm o an.

Ama daha da ilginç o günden birkaç gün sonra geldi başıma. "İade-i ziyaret" için gittiğim halam, soluklanmama bile izin vermeden hemen o günkü konuyu açtı. "*Kızım, bak, ben geçen geldiğimde evinde birileri vardı. Her önüne geleni evine alma! Niceleri var! Bak sonra kocanı elinden alırlar, kalırsın ortada!*" Halamın bu cümleleri karşısında donakalmıştım adeta.

Sonra düşündüm bu konu üzerinde. Tüm gün evde olan kadınlar için özel olarak kurgulanan programları tek tek düşündüm. **Seda Saayanlar**, "Evim Evim Temiz Evim"ler, "**Süper Dadi**"lar, "Bugün Ne Giysen"ler, **Esra Eronlarla** çevrelenen kadınların zihin dünyasında yaşanan erozyonu düşündüm. "*Birinin eşi, en yakın arkadaşıyla kaçmış*"sa onu kim bulur; Esra Eron! Evi en iyi hangi kadın temizler, buna "Evim Evim Temiz Evim" yarışmacıları karar verir. Seda abladan salvolar bir yana, "*kadınların birbirini çekemediğini*", "*birbirinin kuyusunu kazmaktan başka işi olmadığını*", "*kadının kadının kurdu olduğunu*" kanıtlama amacı taşıyan "Bugün Ne Giysen"deki kadınlar... Dört bir yanımız "düşman" kadınlarla kaplı. Güven, artık YOK! Arkadaşlık, dostluk, yoldaşlık; onlar zaten YALAN!

İnsanların sosyal veya fikri bir platformda kurmuş olduğu ilişkilerin "tehlikelerle dolu ol-

duğu" ve akrabalık ilişkileri gibi "samimi ve zarsız olmadığı" yönündeki bu düşünce; insanın kendisine ve çevresine yaşadığı yabancılaşmayı, sisteme karşı oluşturulacak en küçük birliklere ve bu birliklerin dayanışma kültürüne yabancılığı ortaya sermektedir.

Aile baskılarında yitip giden hayatlar!

Doğarsınız, büyürsünüz ve çok doğal olarak seversiniz, sevilirsiniz, aşık olursunuz! Hayır olmazsınız! Ya aşık olduğunuz genç Sünni ise hatta bir de Kürt ise çok fena hayat memmat meselesi haline gelebilir bu. Seksen hap, seksen umut, seksen milliyetçi söylem, seksen ötekileştirme ve daha nice seksenler!

Bir baba kızının kendi çizdiği bir hayatta ilerlemesine engel olup kendinin seçtiği bir hayatta onun dayattıklarını yaşamasını ister. Bahsettiğim kişi bir arkadaşım. Kendisi Türk ve Alevi olan arkadaşım, Kürt ve Sünni bir gence aşık olur. Aile bunu duyduğunda ayrılması için kızı baskı yapar. Ama genç kadın, en doğal hakkı olanı yapamadığı yani kendi kararını vermesi engellenerek sevgilisinden ayrılmak zorunda kaldığı için intihar eder.

80 hap içer, ölmek için... Geride hayallerini, umutlarını bırakarak... 5 gün yoğun bakımda kalan genç kadın şans eseri ölmez ama pes eder! Nasıl etmesin! Daha gencecik yaşında, hayatının baharında terk etmek istediği hayata gözlerini açtığı anda "*Keşke geberseydin, en azından namusum temizlenirdi*" diyen babasının uzattığı boş kağıdı görür. Ve babası çocuğu terk etmediği takdirde bu boş kağıdı imzalayarak mirasından hiçbir hak talep etmeyeceğini kanıtlamasını ister!

Şimdi aklınızdan diyorsunuz ki ne bu ilk ne de son olacak! Bizler üç maymunu oynarsak; yarın öbür gün belki seksen hap içmeyeceğiz, ama zehir içeceğiz, kan kusacağız, çocuk gelin olacağız, tecavüze uğrayacağız, karalar bağlayacağız... Biz bunu istemiyoruz.

(İstanbul'dan bir YDK'lı)

YDK'dan Bayburt Derneği'nde panel

Yeni Demokrat Kadın olarak sürdürdüğümüz kadının güvencesiz emeği konulu kampanyamızın çalışmaları kapsamında Yenibosna'da bulunan **Bayburt Kıratlı Köyü Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği'nde** dernek üyesi kadınlarla 22 Mart Perşembe günü sanatçı **Pinar Aydınlar**'ın da katıldığı bir panel gerçekleştirildi. Çok sayıda kadının katıldığı etkinliğe YDK adına da 2 konuşmacı katıldı.

Önce söz alan ilk YDK temsilcisi; "*Yok sayılan görünmeyen değersizleştirilen bu emek bizim*" diyerek bu sistemin kadın emeğini nasıl sömürdüğünü anlattı. Ardından da merdiven altı işletmelere değinen konuşmacı, kayıt dışı çalışan birçok kadın olduğuna ve bunun üzerinden patronların ve sistemin çok ciddi kâr elde ettiğine değindi.

Pinar Aydınlar "*Sistem ve kapitalizm bizler üzerinden kazanmıştır. Bu sistem biz kadınların emeğiyle büyümüştür*" dedi. Ardından YDK adına konuşma yapan diğer konuşmacı ise; "*Bizim bunları değiştirmememiz için bir araya gelmeli, birbirimizle konuşmalı ve örgütlenmeliyiz*" diyerek devletin tüm kurumlarıyla kadının

karşısına örgütlü bir şekilde dikildiğini söyleyerek; kadının da bu saldırılar karşısında örgütlü durmasının ne kadar önemli olduğunu belirtti.

Ardından kadınlar konuştu, yaşadıklarından bahsettiler. Özellikle eve iş alan kadınlardan biri bu işi nasıl yaptıklarını anlattığı bölüm oldukça canlı geçti. Günde 6-7 bin arasında fermuar yaptığını söyleyen kadın, bin fermuar başına 2.5 TL para aldığını söyledi. Oysa 1000 adet fermuar, bin TL'nin üzerinde para yapıyordu. Aradaki devasa farkı ve büyük şirketlerin buradan ciddi kâr elde ettikleri üzerine konuştuk. Daha sonra dernekte bir kadın komisyonunun olmadığını konuştuk ve böyle bir komisyona duyulan ihtiyaçtan bahsettik. Bunun üzerine dernekte bir kadın komisyonu kuruldu. (İstanbul YDK)

“Sadece LGBT bireyler ve aileleri için yapmadık bu filmi..”

Geçtiğimiz sayıda *If Uluslararası Bağımsız Filmler Festivali* kapsamında gösterilen “Benim Çocuğum” isimli belgeselin yönetmeni **Can Candan** ile görüşmüştük. Bu sayımızda da filme konu olan LGBT Aileleri İstanbul Grubu’ndan (LİSTAG) **Ömer Ceylan** ile bir söyleşi gerçekleştirdik.

Yeni Demokrat Kadın: Çocuğunuz size LGBT birey olduğunu açıkladığında ne oldu? Neler yaşadınız?

- Çocuklarımız bize “açıldığında” ya da biz onların eşcinsel, biseksüel, trans olduğunu fark ettiğimizde her birimiz farklı tepkiler verdik. Şok olduk, inkar ettik, kendimizi suçladık, eşimizi suçladık... Sanki yıllardır tanıyıp bildiğimiz çocuğumuzu kaybetmiş gibi bir duyguya kapıldık. Çocuğumuz nedenini aradı, “sorunun” kaynağına ulaşmaya çalıştı ki kaynağı ortadan kaldırsın!

Doktor doktor dolaştık çocuklarımızı “iyi” etmek için. Doğru uzmana ulaşana ve çocuklarımızın “iyileştirilmesi” gereken bir durumu olmadığını öğrenene kadar çok kapı gezdik, çok paralar harcadık... Ne zaman ki bir araya geldik, birbirimizi dinleyip birbirimizin deneyimlerinden yararlanmaya başladık ve hemen sonrasında CETAD’ın (Cinsel Eğitim Tedavi ve Araştırma Derneği) gönüllü uzmanlarıyla çalışmaya başladık, işte o zaman sadece kendimize değil başka annelere, babalara ve ailelere de yardımcı olabileceğimizi fark ettik.

“Koşullu sevgiden koşulsuz sevgiye...”

- Çocuğunuzun açılmasının ardından düşüncenizdeki aile kavramında nasıl bir değişiklik oldu?

- Bizler aileyi sadece bize öğretilen geleneksel anlamda heteronormatif bir yapı içerisinde erkek-kadın ve çocuktan oluşan ve yine aynı model üzerinden kendini yeniden üreten bir birliktelik zannediyorduk. Bizler de kendi anne babalarımızdan ne gördüsek ve ne kadar kendimizi onlardan farklı hissetsek de aslında aynı

Çocuklarımız bize “açıldığında” her birimiz farklı tepkiler verdik. Şok olduk, inkar ettik, kendimizi suçladık, eşimizi suçladık.

şeyi yapmaya devam ediyorduk. Çocuklarımıza dair hayallerimiz ve onlardan beklentilerimiz hep koşulluydu; evlenmeleri, bizim istediğimiz şekilde çocuk sahibi olmaları, bizi torun sahibi yapmaları üzerineydi. Oysa onların cinsel yönelimlerinin ve cinsiyet kimliklerinin bildiğimizden farklı olduğunu öğrendiğimiz noktadan itibaren kendi içinde yaşadığımız ve herkesin de yaşadığını düşündüğümüz aile modelini sorgulamaya, kendimizi sorgulamaya başladık. Farklı aileler olabileceğini, çocuklarımızın da isterlerse farklı aileler kurabileceğini gördük. Bütün bunları koşullu sevgiden koşulsuz sevgi anlayışına geçerek başardık.

- Bu aile grubu oluşturma fikri nasıl oluştu? LİSTAG olarak neler yapıyorsunuz?

- Bizler başlangıçta birkaç ebeveyndik. **Lambdaistanbul LGBTT Davanışma Derneği** çatısı altında çalışan aktivistler aracılığıyla bir araya geldik ve ilk toplantılarımızı orada yaptık. Derken çığ gibi büyüdük, bağımsız bir grup haline geldik ve toplantılarımız da çeşitlendi. Düzenli haftalık toplantılar yapmaya başladık. Ayda bir CETAD toplantıları düzenliyoruz, yemekler organize ediyoruz. Bütün etkinliklerimizin duyurusunu ise www.listag.wordpress.com adresinden yapıyoruz.

- Bu konu ile ilgili belgesel yapmaya nasıl karar verdiniz?

- Biz bir belgeselin neler yapabileceğine bizzat deneyimlemiş bir grubbuz. Daha ilk yılımızda İtalya’daki aile grubu AGEDO hakkında yapılmış bir belgeseli izlediğimizde nerede durduğumuzun, neler yapabileceğimizin far-

kına vardık. Bu belgeseli yıllarca mümkün olduğunca çok insana izletmeye çalıştık ama aklımızda hep bizimle ilgili bir belgesel film olsa ne kadar güzel olur düşüncesi vardı... Birkaç yıl sonra Boğaziçi Üniversitesi’nde yaptığımız bir konuşmadan etkilenen öğretim üyesi Can Candan’ın bize, belgeselimizi yapma önerisiyle gelmesi hepimizi çok sevindirdi. Hemen kolları sıvadık. Birçok kurumun ve yüzlerce insanın maddi manevi desteğiyle “Benim Çocuğum” hayata geçti.

“Ayrımcılığı önlemek için...”

- Belgesel çekilirken neler hissettiniz? Belgeseli nasıl buldunuz?

- Öncelikle şunu söylemek isterim, yıllardır çeşitli yayınlara röportajlar vererek, toplantılara katılarak sesimizi duyurmaya çalıştık ama yeterli sayıda insana ulaşamadık. Hep bizi daha geniş kitlelere ulaştıracak bir megafona ihtiyaç duyduk. Tam da bu nedenle kameranın karşısına geçmeyi ve hikayelerimizi insanlarla paylaşmayı kabul ettik. Çekimler sırasında kameranın karşısına geçmeyi biraz garipsedik ama hep aklımızda bu filmin ulaşabileceği insanlar ve hayatlar vardı... Bu film belki bir insanın daha hayatına dokunacak, belki bir LGBT bireyin daha ailesi ve toplum tarafından gördüğü ayrımcılığı ve şiddeti bir nebze bile olsa önleyecek diye düşündük. Sadece LGBT bireyler ve aileleri için yapmadık bu filmi...

İstedik ki diğerleri de neler yaşadığını görsün, bizim hayatı sorguladığımız gibi onlar da kendi durdukları noktaları sorgulasınlar istedik... Biz beğendik mi? Evet beğendik. Çünkü şimdiye kadar olan gösterimlerinde inanılmaz güzel tepkilerle, hiç tanımadığımız insanlarla ve onların hikayeleriyle karşılaştık, onlara sarıldık... Medyada çıkan haberlerin ardından bizimle bağlantı kurmak isteyen aileler oldu. LİSTAG’ın 0 531 467 77 53 numaralı danışma hattı hiç susmuyor, ülkemizin dört bir yanından arıyorlar ve bize ulaşmaya çalışıyorlar...

Homofobiye KIRMIZI KART!

H. Merkezi: Kaos GL, Bölgesel Ağ’ın 4. buluşmasında hakem **Halil İbrahim Dinçdağ** için Ankara TED Koleji kapalı halı sahada dayanışma maçı yaptı. Kuzey Afrika’dan Kafkasya’ya, Ortadoğu’dan Balkanlar’a 19 ülkeden homofobi karşıtları Ankara’da halı saha maçında buluştu. Halı sahaya “**Homofobiye kırmızı kart**” pankartı asıldı. Açıklamanın ardından, Baklava ve Balkan takımları arasında oynanan maç 4-4 bitti.

“TFF susacağı mı zannetti”

Maçın ardından Kaos GL tarafından Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü Siyasal Bilgiler Fakültesi Küçük Amfi’de düzenlenen “**Ayrımcılıklara Karşı Futbol**” forumuna İngiltere’den FARE (Avrupa’da Irkçılığa Karşı Futbol) Yönetim Kurulu Başkanı **Piara Powar**, “Football vs. Homophobia” örgütünden Lou Englefile-dile Hırvatistan’dan qSPORT’tan **Zeljko Blace** ve Türkiye Futbol Federasyonu’nun cinsel yöneliminden dolayı görevine son verdiği Hakem **Halil İbrahim Dinçdağ** katıldı.

Burada konuşan Dinçdağ, üç yıldır yaşadığı bir süreç olduğunu hatırlatarak, “2009 yılında hakemlik görevinden atıldım. Cinsel yönelimimden kaynaklı oldu. Kendi isteğim dışında Türkiye Futbol Federasyonu özel hayatımı ifşa etti. Çalışma hayatım elimde alındı” dedi. Birinin bu haksızlığa dur demesi gerektiğini belirten Dinçdağ, şunları söyledi: “TFF eşcinsel olduğumu ifşa ederek benim susacağımı sandı. Ben davalar açtım özel hayatımı ifşa ettikleri için. Şu anda herhangi bir işim yok eşcinsel olduğum için yaptığım radyo programcılığı işimden de çıkarıldım. Türkiye ve Karadeniz ismini lekelediğim nedeniyle ölüm tehditleri aldım. Ben Türkiye’de mücadele etmeye kararlıyım, bu haksızlığa dur diyen kişi inşallah ben olurum.”

“Beni kurtarın!”

H. Merkezi: Ankara’da eşcinsel olduğu için ailesi tarafından darp edilerek kaçırılan Umut Göktuğ Söyler, 19 Mart günü avukatını aradı ve “Beni kurtarın” dedi. Bianet’e konuşan avukat **Ahmet Toköz**, Söyler’in kendisini Samsun Taşova’da PTT önündeki bir telefon kulübesinden aradığını söylediğini aktardı. Söyler, geçtiğimiz günlerde de sevgilisi Ramazan Kalkan’a Facebook üzerin-

den mesaj yollayarak “İHD, Pembe Hayat Derneği, Avrupa Birliği, Birleşmiş Milletler beni neden kurtarmıyor” demişti.

Söyler’i kaçıran aile fertleri hakkında üç aylık uzaklaştırma kararı olduğunu ve 6284 sayılı yasaya göre koruma tedbir kararların ihlal edenlere yönelik üç gün hapis cezası verildiğini hatırlatan Toköz, “Adalet sistemi ne koruma kararının gereğini yerine getiriyor ne de Söyler’in ailesi tarafından darp edilen Ramazan

Kalkan’ın mağduriyetinin gereğini yerine getiriyor. Unutmamalıyız ki bu olayda iki mağdur var” dedi. Söyler, daha önce de **Ramazan Kalkan**’ı telefonla arayarak, ailesinin “bizim hakkımızdaki şikayetlerinden vazgeçersen seni serbest bırakırız” dediğini ve bu nedenle şikayetlerini geri çektiğini söylemişti. Avukat Toköz, bu telefon konuşmalarının kaydını Savcılık’a ilettiklerini ancak bir sonuç alamadıklarını belirtti.

Kadın

**Merhaba
göğün yarısı kadınlar**

Boynumuza takılan yüz-yılların halkalarını parçalayalım. Sizler alanlarda, bizler de zindan duvarlarını aşarak 8 Mart kızılığında alanlarda haykırdığınız kurtuluş mücadelesi sloganımıza yüreğimiz, sesimiz, bilincimiz, öfkemizle ortak olmaya geldik.

Sizleri coşkuyla ve 8 Mart'ı yaratan ve yaşatanların cüretkarlığıyla selamlıyoruz. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü-müz kutlu olsun!

Elbistan Kadın Hapishanesi'nden Tutsak YDK'lılar

**Sevgili
YDK'lı yoldaşlar,**

8 Mart'ta simgeleşen kadın mücadelesi bugün kapitalist-gerici düzenden beslenen "erkek egemen ideolojinin" yarattığı kırım, taciz, tecavüz, vd. saldırılara karşı gündemleşmektedir. Bu mücadelenin, asli unsuru olan siz YDK'lıların "Yüzleşiyoruz, hesaplaşıyoruz, örgütleniyoruz" şiarıyla örgütlediği bu mücadeleye yeni bir boyut kazandırmaları cins özgürlüğünü de getirecektir.

Meral yoldaştan ile başlayan ve Ayfer ile Seferi'le somutlaşan kadın önder yoldaşların yolu, kazanmanın teminatıdır. Bu düşüncelerle; mücadeleyi selamlıyor, gününüzü kutluyoruz. İçten sevgi ve selamlarımızla... Serkeftin!

Yaşasın 8 Mart!
Bijî 8'e Adarê!

**Bafra T Tipi'nden
Tutsak Partizanlar**

Sevgili YDK'lılar

Ezilen, horlanan, sömürülen kadınlarımızın, emeğini bilince çıkartarak, can bedeli direniş ve mücadeleleriyle bizlere bıraktıkları bu onurlu günde, siz kadınlarımızın bu mücadeleye kattığı değerlerin önünde saygıyla eğilerek, tüm çalışan kadınlarımızın, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü en içten duygularıyla kutlar, mücadelenizde başarılar dilerim. Yüreğinden sevgilerimle...

**Muzaffer Öztürk/
Tekirdağ 1 No'lu F
Tipi Hapishanesi**

Antakya'da 8 Mart!

Antakya'da 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde sokağa çıkan, bizim de aralarında bulunduğumuz **Kadın Platformu** üyelerine yine polis saldırdı. Yürümek isteyen biz kadınlara polis yine gazıyla, erkek egemen şiddetiyle karşılık verdi. Kadınların yürüme konusundaki ısrarı, direngenliği ve kararlılığı karşısında polis yoğun biber gazı kullanarak kitleyi dağıtmaya çalıştı. Kadınlar polisin yoğun baskısına rağmen "**Kadınlar sa-**

vaş istemiyor" diyerek barikatı açtı. Antakya Eğitim-Sen önünden yürüyüşe geçen kadınlar Ulus Meydanı'nda basın açıklamasını yaptı. Açıklama, kadınların yaptığı tiyatro ve müzik dinletisi ve hayallerle son buldu.

(Antakya YDK)

Çanakkale'de 8 Mart!

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü Çanakkale'de bir haftaya yayılan etkinlikler çerçevesinde gerçekleştirildi. Bizim de içerisinde bulunduğu **Çanakkale Kadın Platformu'nun** 5 Mart günü "**Ben Ulrike: Bağırıyorum**" ve "**Yalnız Kadın**" tiyatro gösterimleriyle başladığı süreç, 6 Mart günü "**Örgütlü kadınların toplumsal cinsiyete ve şiddete bakışları**" üzerine çalışma, 7 Mart günü "**Pippa'ya Mektubum**" filmi ve yönetmenle söyleşi ile devam etti. 8 Mart günü ise Eski Salı Pazarı'ndan Cumhuriyet Meydanı'na yürüyüş gerçekleştirildi.

(Çanakkale YDK'lı Kadınlar)

Haberciliğe ve doğal muhabirliğe dair...

Ankara'da 15 günde bir düzenli olarak yapılan Özgür Gelecek okur toplantılarından biri 8 Mart öncesi, "Haber nasıl yapılır, gazetemizi nasıl besleyebiliriz ve doğal, yerel muhabirlik" üzerine konularda tartışmak için eğitim çalışması olarak yapıldı. KAOS GL'nin bir süre önce başlattığı yerel muhabirlik ağı tartışmalarında yer alan ve yerel muhabirlik eğitimi almış olan KAOS GL üyesi olan bir arkadaşımızın katılımıyla habercilik üzerine bir eğitim çalışması aldık.

Öncelikle hangi konularda haber yapılabilir, haber değeri taşıyan konular nelerdir tartışması yürüttük. Elbette halktan yana, halkların sorunlarını, hak arayışlarını, mücadelelerini devrimciler olarak yazmanın öneminden bahsettik. KAOS GL'nin eğitim broşüründe yer alan "**Sesi duymayanın sesi olmak**" perspektifiyle hareket etmenin önemine değindik. Yapılacak haberlerin başlıklarının ilgi çekici ve olayı anlatan nitelikte atılmasını, bazı haberleri yer geldiğinde hiç yorumsuz yazmayı, yer geldiğinde ise öncelikle olayı ilk giriş kısmında anlatarak yorumlama kısımlarını sona bırakmak gerektiği üzerine belirli tartışmalar yürütüldü.

Yani, yer yer bir haber hiç yorumsuz yazılabilir çünkü olay zaten yeterince açık olabilir, yer yer ise haber-yorum şeklinde de gazete yazılabilir. Özellikle yapılan eylem haberlerinde eyleme katılanların ve

olayın içerisine katılmış olan insanlardan görüşleri alınarak yazının zenginleşmesine katkı sunabilir. Haber içerisinde adı geçen başka bir yazının, fotoğrafının, videonun linki konularla ilgilenen okurların bunları da görmesi sağlanabilir.

Yapılan tartışmaların ardından herkesten henüz yapılmamış olan 8 Mart eylemi hakkında bir haber yapılması istendi. Toplantı sırasında herkes haber yazarak sonrasında haberler okunarak üzerine yorumlar ve eleştiriler yapıldı. Yapılan haberlerde hayal gücünü zorlayan haberlerin birinde kadınlar çatışarak Kızılay Meydanını işgal etmiş, başka bir haberde ise kadın bedenini teşhir eden bir barınak kadınlar basarak çatışmışlardır. Eğitim çalışmasında bu yöntemi uygulanması toplantıyı eğlenceli hale getirerek verimli geçmesini sağlamıştır.

Doğal muhabirlik eğitiminin bir parçası olan LGBT'lere yönelik haberlerin yazılmasında öne çıkan konulardan bahsedildi. Dil içinde yerleşik, bir cinsiyet ya da cinsel yönelimi/ cinsiyet kimliğini diğeri karşısında aşağılayan cinsiyetçi ve homofobik/bifobik/transfobik sözcük ve söylemlerin dönüştürülmesi konusunda duyarlı olmak ve eşit-

likçi söylemleri geliştirmek için çaba göstermek gerekliliği konuşuldu.

Haberin içeriği ile hiçbir ilgisi olmadığı halde kişilerin cinsiyet, cinsel yönelim ve cinsiyet kimliklerinin belirtilmesinin ayrımcı bir tutum olduğuna değinildi. LGBT oluşturmalarından, sadece LGBT bireylere yönelik sorunlar ile ilgili değil, ülke ve dünya gündemi ile ilgili başka konularda da görüş alınmalıdır. Bu yolla sadece "kendi sorunları" ile ilgilenen ve bu sorunlar üzerinde görünür olan insanlar olarak algılanmasının önüne de geçmek gerekir.

Verimli ve coşkulu geçen okur toplantısının ardından Özgür Gelecek okurlarının ve KAOS GL üyelerinin bir araya gelebileceği toplantılar yapmanın gerekliliğine ve homofobiye dair birlikte bir etkinliğin yapılması ihtiyacı üzerine konuşularak toplantı sonlandırıldı.

(Ankara YDK)

Tarlabaşı'nda tecavüz

Tecavüz zihniyeti sokaklarda kol geziyor. Patriyarkal iktidarın bizzat aşladığı susma ve reva görme kültürü de bunun bir parçası. 10 Mart sabahı taksim göbeğinde bir kadına tecavüz girişiminde bulunuluyor! Görenler görmezden geliyor! Müdahale etmek isteyenler hırpalanıyor! Polise şikâyetinde bulunulmasına rağmen mobese kayıtları

ları ve işyeri kameraları incelenmiyor. Polis tarafından eşkâl tespiti yapılamayacağı söyleniyor. Doğru ya sabahın gün ağarmayan bu saatte orada bulunan kadın zaten en baştan suçlu. Daha da korkuncu konuyu araştırmalarına gerek görmemelerinin sebebini kadının seks işçisi? (ne desem bilemedim) olduğuna dair şüpheleri oluşturuyor. Cinsel saldırı suçuna, erkek şiddetinin her türlüüne maruz kalan kadın-

lara yönelik ayırım yapmak, ötekileştirmek ve yok saymak patriyarkal devletin yıllardır benimsediği bir politika. Seks işçiliğine zorlanıp sonra tecavüzü reva görmek olsa olsa erkek aklın cinsiyetçiliğinin, gaddarlığının ürünü olur. Hapishanelerdeki uygulamalarda, verilen mahkeme kararlarında ve her siyasetçinin söyleminde tecavüzü yaratan zihniyet yer alırken yaşananlar bizi şaşırtmıyor. Çünkü Türkiye bir tecavüz devleti!

Jin e her roj û her seet tê qetilkirin, tune tê dihesibandin, bi destdirejî û tacizê re rû dimîne! Jin e li hemberî her cureyên tundiyê, çewisandinê, mêtîniyê, tune hesibandinê, zext û zilme tédikoşe, li ber xwe dide û serî radike! Jin e li hemberî desthilatdariye silam u a ku hezar salan e li ber pêşveçûyîna mirovahîye astenge ala azadiye, mirovahîye hil dide! Carca-

Slav jinên azad,

ran navê wê dibe Rosa, Clara, Leyla, Meral, Beritan, Zilan... Carcaran dibe Viyan, Çiçek, Kutsiye, Yasemin... Û carcaran jî dibe Sara, Rojbîn û Ronahî di hemû qadên têkoşînan de! Hezar slav ji jinên ku bi ala Şoreşe Jinê, ber bi şoreş, azadî û

sosyalizmê ve dimeşin re! Hezar slav ji jinên ku 8'ê Adarê afirandinin re! Û hezar slav ji jinên ku çar demsal di dilan xwe de reng û bihna biharê hil didin re! Em ligel wan hestan, roja we ya Roja Jinên Kedkar ên Cihanê pîroz dikan! Serkeftin!

**Cihan Karaçol/Sincan 1 Nolu F
Tipi Hapishanesi**

YDG okurlarına 1 yıl hapis cezası

Manisa'da geçen sene 1 Mayıs afişi astıkları için gözaltına alınan YDG okurlarına açılan mahkeme sonucu 1 yıl hapis ve para cezası verildi. "Terör

örgütünü övmek ve terör propagandası" yapmaktan açılan dava sonuçlandı ve ailelerine dava sonuçları ulaştı. "TKP/ML TIKKO'yu övmek ve

propagandasını yapmaktan" yargılanan okurlar denetimli serbestlikle bırakıldı. "Aynı suçlu işlemleri" halinde ceza alacaklar!

Ayrıca Manisa'da YÖK Yasa Taslağı'nı tartışmak için toplanan YDG

okurlarını, sivil faşistler yollarını keserek ve tehditler savurarak engelleme-ye çalıştı. Bütün tacizlere rağmen tartışmalar yürütüldü ve Celal Bayar Üniversitesi'nde YÖK kampanyasının startı verildi.

Gaz bombasıyla, "terörist" etiketiyle isyanı durduramayacaklar!

2012'nin son günlerinde faşist TC Başbakanı R. T. Erdoğan "Göktürk-2 uydusunun uzaya fırlatılma törenine" katılmak için geldiği ODTÜ'de öğrencilerin isyanıyla karşılaşmıştı. Bu isyan, 4 bine yakın çevik kuvvet polisi, çok sayıda panzer ve TOMA ile bastırılmak istenmişti! ODTÜ üzerinden estirilen terörün ardından 18 Mart'ta Hacettepe Üniversitesi'ne çıkartma yapan çevik kuvvet ve sivil polis ekipleri ODTÜ'yü aratmayan manzaralar çizdi. "Çanakkale Şehitlerini Anma Etkinliği" adı altında ideolojilerine üniversitede yaşam alanı açmaya çalışan faşistlerin etkinliğine izin veremeyen öğrencilere çevik kuvvet ekipleri panzer ve TOMA'larla saldırdı! Haddi hesabı olmayan gaz bombalarının, plastik mermilerin isabet etmesi sonucu onlarca öğrenci arkadaşımız yaralandı. Onlarcası yoğun gazın etkisiyle baygınlık geçirdi!

Hacettepe'de çevik kuvvet, ÖGB ve rektörlük tarafından işletilen sürecin devamında faşist devlet terörünün üçüncü dalgası Ankara Üniversitesi'nin Cebeci Kampüsü'nde estirildi. 20 Mart'ta yapılacak olan Newroz etkinliği öncesinde asılmak istenen pankartı indirmek isteyen ÖGB tarafından bir öğrenci arkadaşımız bıçaklandı. Ardından ODTÜ'de ve Hacettepe'de olduğu gibi Cebeci'de de yüzlerce çevik kuvvet, çok sayıda TOMA ve panzer terörünü yaşadık.

Devlet terörüne direnişle karşılık veren bizlere ise "terörist" etiketi yapıştırarak, kendi yaptıklarını meşrulaştırmaya çalışıyorlar! Yüzlerce arkadaşımızın yaralanmasından üniversitenin gerçek sahipleri olan bizleri sorumlu tutuyorlar! Hacettepe Üniversitesi Rektörlüğü çatışmanın olduğu gü-

nün akşamı "Çanakkale Şehitlerini Anma ve Çanakkale Zaferini Kutlama etkinliğini engellemek isteyen bir grup öğrencinin sebebini verdiği olayların görüntü ve videolarını yorumuz sunuyoruz" diyerek, polisün üniversiteye nasıl girdiğini, üniversite içinde yaptıklarını terörize ederek meşrulaştırmaya çalışıyor! Açıkta çağrı yaparak; devrimci, demokrat, yurtsever öğrencileri hedef gösteriyorlar! "Kışkırtma" çabasıyla her türlü yönetime başvuruyorlar! Öyle ki; Hacettepe Üniversitesi'nde bir dedikodu dolanıyor: "Solcular kız yurdunu basacakmış!"

İnternet sitelerinde, facebook sayfalarında Rektör Murat Tuncer başta olmak üzere faşizmin üniversite içerisindeki bütün uzantıları devrimci, demokrat, yurtsever öğrencilere, bizlere saldırıya geçmiş durumdadır! Şovenizm zehriyle üniversite öğrencilerinin bilinçleri bulandırılmak istenerek; "Bunlar PKK'lılar, teröristler, Çanakkale Savaşı'yla ilgili etkinliği engellediler" demogojisi yapıyorlar!

Kültür yuvası üniversiteler

Ankara Üniversitesi Rektörlüğü yaptığı açıklamada "Güvenlik elemanlarımızın ciddi şekilde yaralandığı, çıkan olaylarla hiçbir şekilde ilgisi olmayan birçok akademisyenimizin, idari personelimizin ve öğrencimizin mağdur edildiği, hatta rehin alınarak özgürlüklerinin gasp edildiği, yerleşkede ciddi tahribatlara yol açan bu hadiseden büyük üzüntü duyuyoruz" diyor. Ancak ÖGB'lerin bir öğrenciyi bıçakla nasıl yaralandığı anlatılmıyor! Bir de bize üniversitenin ne olduğu konusunda ders veriyorlar: "Üniversiteler eğitim, araştır-

ma ve kültür yuvalarıdır!" Ancak biz biliyoruz ki; terör; üniversitenin özgür düşünce ortamına sahip çıkmak değildir. Terör; yüzlerce çevik kuvvet ekibini planlı olarak üniversiteye almaktır. Terör; ÖGB'nin bir öğrenciyi bıçaklamasıdır. Terör; yüzlerce gaz bombası ve plastik mermidir! O nedenle "terör" etiketiyle bizi engelleyemeyecekler, durduramayacaklar!

Hacettepe'de yaşananların arkasından devrimci, demokrat, yurtsever öğrenciler polis-ÖGB terörünün ve Rektörlüğün tutumunun teşhirini yapmak için 21 Mart Perşembe gününe bir yürüyüş düzenleme kararı almıştı. Ne var ki Rektörlük bu yürüyüşü "yasadışı" ilan etmiştir.

Ankara Üniversitesi, Hacettepe Üniversitesi ve polis ortaklığında gerçekleştirildiği son derece açık olan "tatil" müdahalesi üniversitelerdeki hareketliliğin önüne geçme çabasından ileri gelmektedir ve planlıdır. Bu durum bize Ankara Üniversitesi DTCF'nin geçtiğimiz dönem içerisinde art arda yaşanan faşist saldırıların sonrasında sınav döneminde bir hafta "tatil" edilmesini hatırlatmaktadır. Ancak ne var ki bu çabaları boşa düşecektir! Üniversitelerin satılığa çıkartılmasına karşı çıkan bizleri, hiçbir yöntemle durduramayacaklardır. "Bekçi" olarak kampüslerimize konumlandıkları sivil polisler, çevik kuvvetler, ÖGB'lerin bizim için hiçbir hükmü yoktur! Korkuları haklı mücadelelerimizle daha da büyüyecektir!

Herkesi bu konuda duyarlı olmaya, üniversitelerimize sahip çıkmaya çağırıyoruz! Devrimci, demokrat, yurtsever öğrencilere yönelik "karalama kampanyası"ni boşa çıkartalım! (Ankara YDG)

YDG okurlarına polis baskısı

Mersin: Mersin'den "alışkın" olduğumuz polisin ajanlaştırma ve yıldırma çalışmalarına şimdilerde de Tarsus'ta karşılaşmaya başladık. Geçtiğimiz haftalarda TMSH polisi tarafından YDG faaliyetçilerinin ve Özgür Gelecek okuru birçok arkadaşımızın ailesi aranarak "sohbete" alındı.

Yine bazı okurlarımızın da çalıştıkları iş yerlerine sivil polis tarafından gidilerek, okurlarımızın işten atılmaları istendi.

Devletin bu ajanlaştırma ve devrimci mücadelenin uzaklaştırma çabaları sonrasında bir YDG faaliyetçisinin evi aranarak babasının TEM Şubeye gelmesi gerektiğini söylemiş ve konuşma sırasında Tarsus'ta iki kişinin üzerine yoğunlaştıklarını belirterek yaptıkları yasadışı işlerde ne kadar rahat olduklarını göstermiştir.

Yine kendisini "Mehmet Komiser" olarak tanıtan bir kişi de "0505 352 58 38" numaralı telefonunu vererek ne olursa olsun "yardıma" hazır olduklarını söyledi. Polis, arkadaşlarımıza Amed'deki konferansa ve yaptığımız bölgesel divan toplantısına giderken çekilen fotoğrafları gösterip başka başka YDG faaliyetçilerinin de isimlerini vererek bu kişilerden uzak durmaları gerektiğini beyan etti.

Devlet yıllardır yaptığı gibi yine yürüttüğümüz demokratik, meşru mücadelemizi terörize etmeye çalışıyor. Faaliyet yürüttüğümüz birçok alandan da aşına olduğumuz bu gibi durumlar, biliyoruz ki mücadelemiz başarıya ulaşınca kadar devam edecek, ancak bu zamana kadar devletin bu çalışmalarından kaynaklı ne geriledik ne yolumuzdan döndük, bundan sonra da bu çalışmalar bizi yolumuzdan çeviremeyecek.

Cebeci'de "Ücretsiz yemek yiyoruz!"

Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü'nde 11 Mart'ta başlayan "Talepimiz kabul edilene kadar ücretsiz yemek yiyoruz" şiarlı yemekhane direnişi yemeklerin şirket tarafından kesilmesine rağmen, "alternatif menü" olarak dağıtılan çorba ve sandviçlerle sürdürülüyor.

14 Mart günü şirketin yemekleri göndermeyi kesmesi sebebiyle boykota çıkan akademisyenlerin yemekleri bahçeye getirilerek dağıtılmıştı. Bugün de hazırlanan çorba ve sandviçler yemekhane içerisinde öğrencilerin kolektif emeğiyle dağıtıldı. Üniversite somut adım atmadığı takdirde eyleme bugünden sonra da kararlılıkla devam edilecek. Ayrıca okula dağıtılmak üzere çorba getiren araç ÖGB tarafından engellenmeye çalışılsa da devrimci, demokrat öğrenciler aracı kampüse alarak yemek dağıtımına devam ettiler. (Cebeci'den bir YDG'li)

Menemen YDG'den eylem

Devrimci, demokrat ve yurtsever kesime yönelik baskı ve sindirme saldırılarına karşı; Yeni Demokrat Gençlik 24 Mart günü Menemen Lise Yolu girişinde bir eylem gerçekleştirdi. Eylem öncesinde polisle kısa bir gerginlik yaşandı.

Eylemde okunan basın açıklamasında "Liseli mücadelemizi sekteye uğratmaya çalışan İzmir ve özelde Menemen polisi sürekli ailelerimizi bize karşı kışkırtmaya çalışmaktadır. Daha önceki süreçlerde de ailelerimize; katıldığımız 1 Mayıs, Newroz, basın açıklamaları vb demokratik eylemlerin fotoğraflarını çekerek ve yalanlarla dolu mektuplarla beraber birçok arkadaşımıza göndermiştir. Daha iki gün önce bir YDG okurunun babasını arayan Menemen polisi, okurumuzun ailesini kışkırtarak; okurumuzun fiziksel şiddete maruz kalmasını sağlamıştır. Ayrıca YDG okurlarına ajanlık teklifleri eden polis; okurlarımızı sürekli takip edip,

keyfi bir şekilde GBT atarak bu gibi yöntemlerle mücadelemizi sindirmeyi, bastırma ve bitirmeyi amaçlamaktadır ama tüm bu çabaları nafi edilebilir.

Bizler buradan bir kez daha İzmir ve Menemen polisine sesleniyoruz. Sizler ne kadar çabalasanız da, var olan ve gelişen mücadelemizi bastırmaya çalışsanız da tıpkı tarihte olduğu gibi biz YDG'liler olarak bütün bu saldırılarınızı daha fazla örgütlenerek boşa çıkartacağız" denildi. Eyleme Demokratik Haklar Federasyonu da destek verdi. Menemen Liseli YDG

Ya İçindedesindir Çemberin Ya da Dışında!

Değişim, gelişim, süreç ve bilinçli iradi bir müdahaleyi zorunlu kılıyor. Taşıdığımız geriliklere karşı mücadele edip kolektifle bütünleşemediğimizde "örgütlü" bile olsak hep bir ayağımız sistemde olur. Partiye, devrime pamuk ipliğiyle bağlanmış oluruz. Ve saflardaki duruşumuzda hem içinde hem dışında olmak biçiminde olur.

Komünist Partiyi "işçi sınıfının öncü ve örgütlü müfrezesi; ideolojisi, programı, tüzüğü, strateji ve disipliniyle proletaryanın sınıf örgütünün en yüksek biçimidir" diye tanımlarız. Fakat burada soyut, cansız bir şeyden bahsetmiyoruz. Canlı, sürekli hareket ve devinim halinde olan bir mekanizmadan bahsediyoruz. Elbette bu mekanizmayı çalıştırıp işlevli kılabilecek sınıfın en bilinçli kesimi olan partinin kadro ve militanlarını da dahil ediyoruz bu canlı mekanizmaya ve tanıma. Ve nasıl ki partinin üye ve militanları onun ideoloji ve programından bağımsız bir anlam ifade etmiyorlarsa; KP de ne kadar doğru strateji ve politikaya sahip olursa olsun onları yaşama geçirecek kadro-üye ve militanları olmadan yaşam şansı bulamaz. Açık ki kadro ve militanlar KP'nin niteliğini gösterir. KP ile birleşip bütünleştiğinde kolektif bir güce dönüşür. Yoksa sadece birey olarak kalır. Birey olduğunda güçsüzleşir, hiçleşip anlamsızlaşır. Kolektifle bütünleştiğinde anlam kazanır.

Parti ile bütünleşmek ise MLM bilimini, bilgiyi kuşanıp, devrimin sıra neferleri, kavganın lokomotif olmaktan geçiyor. Yönümüzü özgür geleceğe çevirip partiyi devrimi, kendimizi, yol-

riyle karşılaşmamız mümkün. Bunun bir biçimi de örgütlü mücadelenin hem içinde hem dışında olunmasıdır. Örgütlülük adı altında örgütsüz, bireysel, üstlenilen görev ve sorumlulukların yerine getirilmemesi gibi pratiklerde...

İçinden geldiğimiz sınıflı toplumun sınıf özelliklerini de devrimci saflara taşıyoruz diye sıkça dile getiriyoruz.

Bu ülkede de özellikle 80 AFC sonrası toplum, özüne yabancılaştırılmış, günübirlik yaşayan, emek vermeden sonuç almaya çalışan vb. ile şekillendirilen bir kuşak olarak yetiştirildi. Böylesi bir toplumun içinden çıkıp o şekilleniş ve faşist sisteme karşı duyulan hoşnutsuzlukla saflara gelen devrimcilerin bu şekillenişten azade olduğunu söyleyemeyiz. Saflarda da bunlardan arınıp olumsuz özelliklerin atılması bir anda olmuyor. **Değişim, gelişim, süreç ve bilinçli iradi bir müdahaleyi zorunlu kılıyor.** Taşıdığımız geriliklere karşı mücadele edip kolektifle bütünleşemediğimizde "örgütlü" bile olsak hep bir ayağımız sistemde olur. Partiye, devrime pamuk ipliğiyle bağlanmış oluruz. Ve saflardaki duruşumuz da hem içinde hem dışında olmak biçiminde olur.

Oysa devrimcilik gerici sistemden arınmadır. Eskiye, çürüyeni atıp yeniyi inşa etmektir. Bu da aynı zamanda bedel ödemeyi göze almak, gerektiğinde bedel ödemektir. Zorluklarla mücadele etmektir. Ne için bedel ödenip mücadele edilmesi gerektiğinin ve zorunluluğunu bilince çıkarılmasıdır. Kavranılmayan, gerekliliğine inanılmayan hiçbir şeye dört elle sarılmamaz ve çemberin hem içinde hem de dışında olunur. Çünkü bir tarafta sistemin uyguladığı baskı, zulüm, sömürü, ölüm ve katliam gibi kötülükleri gördüğü için buna karşılık koyma, tavır alma, mücadele etme isteği duyulur. Ve devrimci saflarda durulur. Diğer taraftan da bedel ödemek, zora gelmek istenmez. Saflarda istikrarsız bir duruş olarak yansır. Bu pratik yapılan her işte her eylem ve faaliyette kedisini gösterir. Ortak alınan kararlar takip edilmez, hayata geçirmek için yeterli çaba sarf edilmez. Elbette bunun tersi de vardır.

Proleter Devrimci Kişiliği Her Gün Yenileyelim!

Örneğin bir kampanya vb. için faaliyet takvimi çıkarılıp düzenli toplantılar, eylemler vb. yapma kararı alınıp da sıra pratiğe geldiğinde kararların esnetmeden uygulanması, faaliyetçilerin toplantılara düzenli katılması ya da başka işlerin -çoğu zaman bireysel işlerin- gölgesinde onlardan arta kalan zamanlara sıkıştırılmaması gibi pratikler yaşanıyorsa, kararlar kendiliğindencilikle bırakılarak boşa çıkarılmıyorsa kavrayışta belli bir düzey yakalanmış demektir. Orada militanların zorunluluğu bilince çıkardığını, içinde ve dışında olmak arasında bocalamadığını görürüz.

Biliyoruz ki kendisini kolektif içinde hissedenler görev ve sorumluluktan kaçmazlar.

Mao yoldaşın dediği gibi "Çetin bir çalışma, önümüze konulmuş ve sırtımıza yüklenmek için bize meydan okuyan bir yük gibidir. Bazı yükler hafiftir bazıları da ağırdır. Öyle insanlar vardır ki hafif yükleri seçerler ağırılarını da başkalarına bırakırlar. Güzel bir davranış değildir bu. Bazı yoldaşlar başka türlü davranırlar rahatları başkalarına bırakırlar ve ağır yükleri kendileri taşırlar, herkesten önce güçlülere dayanırlar, rahatı da en son tadarlar. Bunlar iyi yoldaşlardır. Hepimiz onların komünist ruhundan örnek almamız." Devrimin, partinin sorunları, kitlelerin örgütlenme ve devrim ih-

tiyacı bizden de daha fazla yük almamızı istiyor. Hafif yükü, bireyciliği, bençilliği seçmeyen, sorumluluklardan kaçmayan yoldaşlar gerçekte kolektifle bütünleşen; beyni, bilinci ve yüreğiyle devrim cephesinde olan yoldaşlardır.

Onun içindir ki sürekli değişim ve yenilenme gösterirler. Geri, hastalıklı yönleriyle birlikte kendilerini partiye dayatmazlar. Bu süreç yeni tecrübesiz yoldaşlarda olduğu gibi yılların deneyimine sahip, onlarca olumlu pratik sergilemiş, onca badireler atlattırılmış, partiye emek vermiş yoldaşlarda da yaşanabilir. Zira bilinir ki bireyin kendisine devrimci müdahalesinin zayıfladığı yerde gerileme başlar. Çeper daralır, gitgeller çoğalır. Ta ki tamamen koparıp savurana kadar...

Bugün devrim cephesinde bulunduğumuz yeri ileri taşımak için daha fazla yoğunlaşmalı, daha incelikli ve geleceğe dönük düşünme tarzını geliştirmeliyiz. Toplumun tüm kesimlerine yönelik saldırıların yoğunlaştığı, bıçağın kemiğe dayandığı, halkımızın arayış içinde olduğu, birçok bölgede kendiliğinden tepkilerin yaşandığı bir süreçten geçiyoruz. Kitleler büyük oranda örgütsüz. Bize düşen, onlarla daha fazla buluşmak, daha sistemli bir örgütlenme faaliyeti yürütmek, umudun adresi olmak ve somut durumu daha derinlikli analiz etmektir. Halk kitlelerinin sorunlarının yakıcılığını ve devrimin zorunluluğunu daha ileri bir noktada bilince çıkarmalıyız. İdeolojik donanımımızı güçlendirmeli, toplumun her hücrelerinden beslenme ve onu örgütlenme hedefimizi daima güncellemeliyiz.

Yıkamak istiyorsak bu faşist sistemi; içimizdeki parçasına vurmaya her daim sürdürerek devam edelim biz de. **Üzerimizde ağırlık yapan, bizi geriye çeken, yüklerden silkinip, geriliklerimize vurup, örgüt ve örgütlü olma bilincimizi daha da geliştirelim.** Proleter devrimci kişiliği her gün yenileyip, kolektifin bütün birimlerinde uyumlu, tutarlı bir mücadele ile hareketimizin daha hızlı ve daha güçlü bir biçimde yol almasına hizmet edelim.

Unutmayalım ki biz öncüyle bütünleştiğimiz oranda kitleler ve devrim bize yakınlaşacaktır!

daşlarımızı her daim ileriye taşıma çabasından geçiyor. Bu da; içinde bulunduğumuz somut gerçekliğin, kitlelerin durumunun, partinin ve örgütlü mücadelenin zorunluluğunun görülmesini, kavranmasını bilince çıkartıp ona göre donanılmasını gerektiriyor. Bu sağlanmadığında estirilen tasfiyecilik ve umutsuzluk rüzgarının akımına kapılmak kaçınılmaz olur.

Devrimcilik Gerici Sistemden Arınmadır

Bu rüzgar belki kişiyi devrimci saflardan tamamen koparmayabilir. Fakat farkına dahi varmadan bir yanının sisteme demir atmasını sağlar. Devrimci saflara baktığımızda bunun örneklerle-

18 Mayıs'ta Amed Zindanı'ndan Newroz meydanına!

KÜRT ULUSUNUN ÖZGÜRLÜK İSYANINI HARLAYACAĞIZ!

İbrahim Kaypakkaya'nın katledilişinin 40. yıl dönümündeyiz. İbrahim'in katledilmesi tarihsel bir olay olarak takvimlere işlenmiştir. Zira o, tarihsel bir görevi en yüksek mertebede ve iddia içinde yerine getirirken katledilmiştir. Bilinir ki, belli tarihsel görevler yerine getirilirken bedel ödemek zorunlu hale gelir. Kaypakkaya da sınıf mücadelesinin önüne çıkardığı görevi üstlenip, önüne çıkan nesnel ihtiyaçlara yanıt verirken bu uğurda yaşamını sunma gerekliliğinden kaçınmamıştır.

Böylesi durumlar hem bir büyük kaybın yaşandığı hem de bir büyük tarihsel anın oluştuğu durumlardır. Kuşkusuz Kaypakkaya'nın ölümü çok erken bir ölümdür. Komünizm ve devrim mücadelesi için büyük bir kayıptır. Halkın kurtuluş mücadelesinde doldurulması zor bir yeri vardır. Ancak aynı zamanda bilme ve yapma diyalektiğinin can bedeli gerçekleşmesinin somutlandığı bir durumdur. Böylesi yıl dönümlerinin "tılsımlı" gücü buradan gelir.

Kaypakkaya'nın 40. ölüm yıl dönümü, onun ideolojik ve politik önderliğinin kavranması açısından **yeniden bir vesile** olmalıdır. Onun devrimci, komünist ruhunun kuşanılması, sosyal ve sınıfsal mücadeleyi kavrayışının bilince çıkarılmasının bir sorumluluğa dönüşmesi gerekir.

Kaypakkaya'nın sosyal, siyasal ve toplumsal koşullara hükmeden ve buradan doğru devrimci çizgiyi oluşturan yaklaşımı onu müstesna bir önder kılmaktadır. **O Kemalizm, Kürt meselesi gibi önemli siyasal ve toplumsal meselelere yeni bir ufukla bakmayı sağlamıştır.**

Bu özellikle Kaypakkaya'nın Kürt ulusal meselesindeki çağrısına ve

devrimci kalkışmasına değinmek istiyoruz. Kaypakkaya bu noktada tam anlamıyla teorik, politik ve ideolojik bir devrimci kalkışma tutumu içinde olmuştur. Pratik ile teorinin, özel ile genelin tarihsel birliğine ve diyalektik uyumuna sadık kalarak, bu konudaki her türlü karşıdevrimci, reformist ve revizyonist yaklaşımı tam anlamıyla karşısına alarak devrimci komünist çizgiyi tesis etmiştir.

İbrahim'in Kürt ulusal meselesindeki tavrı ve yaklaşımı, meseleyi ele alış yöntemi bugün içinden geçtiğimiz süreçte çok

lenmiştir. Ayrılma talebine ("hakkına" değil) ezilen sınıfların çıkarı ve devrimin gelişimini gözeterek komünistlerin yaklaşması gerektiğini vurgulamıştır. Bunun ötesindeki yaklaşım ve tutumları burjuva sapmalar olarak görmüştür. Her koşulda ezilen ulusun ayrılması gerektiğini savunanları ezilen ulus milliyetçiliği ile ve ayrılmama yaklaşımlarını savunanları ise ezen ulus şovenizmi ile hedef tahtasına oturtmuştur. **Bu konudaki tavrı Türk, Kürt ulusu ve çeşitli milliyetlerden proletaryanın çıkarlarını gözeterek ele almak gerektiğini savunmuştur.** Son tahlilde ise somut tutumunu Türk egemen sınıflarının sömürü ve baskısını kurduğu egemenlik sınırları içindeki coğrafyada demokratik halk devrimini gerçekleştirerek kurtuluş güzergahını belirlemiştir. Yani milli meseleyi sınıfsal kurtuluş mücadelesinin bir sorumluluğu olarak omuzlamıştır, tanımlamıştır.

Kaypakkaya bu açıdan ezen ulus şovenizmine karşı açılmış kızıl bir bayraktır. Aynı zamanda ezilen ulus milliyetçiliğine karşı da Kürt proletaryasının ideolojik, politik rehberidir.

Bugün Kürt ulusunun ulusal hakları için tuttuğu mücadelenin ruhunu, özünü, devrimci karakterini kavramak ve ona komünist çizgide yön vermek Kaypakkaya'nın yaklaşımını anlamak ve pratikleştirmekten geçmektedir. Zira Kürt ulusal mücadelesinin geldiği boyut her türden karşıdevrimci ezen ulus milliyetçiliğinin, tüm sosyal şovenist tutumların hedefindedir. İnkâr ve ret politikası paçavraya dönüşürken, Kürt ulusuna düşmanlık politikası yeni biçimlerle egemenlik kurmaya dönüşmüştür. Kürt ulusunun ulusal haklarını tam hak eşitliği içinde gerçekleştirilmesine karşı pervasız ve saldırgan yaklaşımlar esas olmuştur.

"Demokratik haklar" söylemi adı altında Kürt ulusal hakları çiğnenmektedir. Lozan barış görüşmelerinde İnönü'nün **"Türk ve Kürtlerin temsilcisiyim"** diyerek hak olmayan temsiliyet ile çiğnenen Kürt ulusal hakları bugün de demokrasinin nimetleri biçimine bürünerek çiğnenmeye çalışılmaktadır. "Bir arada, kardeşçe, eşit temelde yaşama" albenili söylemi zehirli bir Türk egemenliğinin devamı söylemidir. Zira Kürt ulusunun ulus olmaktan gelen temel hakkı yani özgür iradesiyle ayrılma hakkı yok sayılmaktadır. Bu hakkın garanti altına alınmadığı koşullarda Kürtlerin sosyal, siyasal ve toplumsal gelişim koşulları parçalanmış, şartlı hale getirilmiş demektir. Ulusal sorunda tam hak eşitliği koşulları sağlandığı noktada ulusal özgürlük gerçekleşmiş ve ulusal sorun çözülmüştür demektir.

Oysa bugün Kürtlere demokratik hak şartı olarak ayrılma talebini dillendirmeme bunun mücadelesine girmeme dayatılmaktadır.

Kürt ulusal sorununun yegane çözümü ister barış ve uzlaşma ister savaş ile olsun ister iki uluslu toplum olarak isterse de ayrı devletler olarak gerçekleşsin gerçek çözümü Kürt ulusunun ayrılma hakkının tanınmasıdır. Gerçek özgürlük, gerçek bir arada yaşama bu hakkın kabul edilmesine bağlıdır.

Kürt Ulusal Hareketinin Kürt ulusunun bu çıkarlarını sağlamaktan, onun bu devrimci gelişim koşullarını oluşturmaktan uzak durduğunu kabul etmek gerekmektedir. Sorunun çözümü olarak projelendirilen paradigmayı içermeyen için gerçek bir çözüm sağlanamayacaktır. Zira TC'nin Kürt ulusal varlığını bu bağlamda tanımamayı uzlaşma ve barış şartı olarak sunmasını kabul etmektedir. Ulusal sorunun tarihsel niteliğinden bu anlamda kopuş ve uzaklaşma söz konusudur. Sorunun tarihsel özelliği ve eğiliminden kopan bir hareket bir noktada sorunun dinamik özelliğinden de kopacaktır.

İbrahim Kaypakkaya'nın tüm bu güncel gelişmeler ve meselenin geldiği yeni boyut açısından teorik, ideolojik ve politik yaklaşım, sorunun genel ve özel niteliğine dair bilimsel tutum **daha fazla önem** kazanmaktadır. Zira İbrahim'in teorisi ve ideolojik tutumu Kürt ulusunun bağrındaki ve mücadelesindeki devrimci öze ve onun genel eğilimiyle uyumludur. Bu tarihsel uyum Kürt ulusal mücadelesinin geldiği noktada adeta doğruluk testinden sınanıp geçmiştir. Bu hareketi bizzat İbrahim'in teorik, ideolojik, politik ve örgütsel önderliğinin sağlamamış olması bu gerçekliği değiştirmemektedir.

Kürt ulusu Newroz'u diriliş ve mücadelenin, özgürlük ve geleceği kazanmanın bir sembolü haline getirmiştir. Kürt ulusuna bunu sağlayacak devrimci çizgi ise bugün İbrahim'in teorik, politik, ideolojik ve örgütsel çizgisinin pratiğe dökülmesidir. Onun katledilişinin 40. yılı her cepheden devrimci ruha büründüreceğimiz bir anlayışla ele alınmalıdır. Newroz'un ruhu, devrimci özü ve özgürlük tutkusu İbrahim'in teorik, ideolojik ve politik tutumuyla eşsiz bir uyum içinde olmasındandır ki, 40. yılı şan ve şerefle anma kampanyasının başlangıcı olarak belirlenmiştir.

Dolayısıyla bugün Kaypakkaya'yı 40. ölüm yıldönümünde anmak demek, onun başta Kürt ulusal sorunu olmak üzere "milli mesele"ye dair ileri sürdüğü tezleri layıkıyla kavramak demektir. İbrahim Kaypakkaya'nın katledilişinin 40. yılında bir kez daha diyoruz ki; Bîla Sond Ê Ehd Be Dê Nev Ê Şene De Bidin Jiyadin!

daha değerlidir. O, Kürt ulusal meselesinin nesnel devrimci çözümü ve **doğru politik-ideolojik yaklaşımını bir bütün geliştirmeyi başarmıştır.** Kürt ulusal meselesinde gerçek bir çözüm ve ulusal bir sorun olmaktan çıkmasına dair devrimci çözümü kendi kaderini tayin etme hakkının gerçekleşmesi olarak koymuştur. Yani Kürt ulusunun istediği zaman kendi devletini kurma hakkının tanınmasının hangi koşulda olursa olsun sağlanmasının ancak çözümü içereceğini ve ulusal sorunun bu bağlamda ortadan kalkacağını şüpheye yer vermeyecek şekilde teorileştirmiştir. Bu yaklaşımı ulusal sorunun tarihsel ve toplumsal özelliklerinin nesneliliğinden ileri geldiğini belirlemiştir. Bu yaklaşım her türlü reformcu yaklaşımla devrimci yaklaşım arasındaki bir çizgi olarak çekilmiştir Kaypakkaya tarafından.

Ancak bununla yetinmemiştir. Genel devrimci komünist çizginin soruna dair çözüm yaklaşımını da ortaya koymuştur. Bu yaklaşımı ise sınıfsal çıkar ve devrimin çıkarı ekseninde belir-

İstanbul Barosu "olağanüstü" Genel Kurulu'nun ardından...

Olağanüstü Genel Kurulun "Olağanüstülüğü" Nereden Geliyor?

"Balyoz Planı" davasına bakan İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesi ve Konya Barosu Başkanlığı'nın suç duyurusu üzerine Silivri Cumhuriyet Başsavcılığı'nca başlatılan soruşturma sonucunda "yargı görevi yaparı etkilemeye teşebbüs" suçundan başkanı ve yöneticileri hakkında dava açılan İstanbul Barosu'na geçtiğimiz günlerde **Hukukun Üstünlüğü Grubu** tarafından noter kanalıyla çekilen ihtarname çekilmiş, ihtarnemaede "yönetimin düştüğü" bildirilerek "yönetimden çekilmeleri gerektiği" belirtilmişti. Baro içerisinde tartışmalara yol açan bu ihtarnamenin ardından yönetim cephesinde bir "meşruiyeti tazeleme ve dışını gösterme" ihtiyacı hâsıl olmuştu.

Diğer yandan "DHKP/C operasyonu" kapsamında ÇHD'li dokuz avukatın tutuklanmasıyla genişletilen avukat avı karşısında İstanbul Barosu'nun "duyarlı" tavrı ve "savunma hakkına sahip çıkma" meselesinin yakıcılığı baro içerisinde ilerici ve demokrat kesimi teşkil eden **Çağdaş Avukatlar Grubu, Katılımcı Avukatlar Grubu ve Özgürlükçü Avukatlar Derneği**'nin de mevcut baro yönetiminden yana tavrı almasında etkili olmuştur. Bununla birlikte hiç kuşkusuz, AKP'ye yakın çevrelerin baro yönetimini devralmasından duyulan korkunun payı da bu "birlikte" azımsanamayacak bir rol oynamıştır.

"Ergenekon" sanıklarının yargılandığı duruşmalar sırasında avukatlara yönelik geliştirilen (kuşkusuz bizim de olumlama-

yacağımız) tutumlar karşısında "savunma hakkına sahip çıkıyoruz!" diyerek kuşanılan militan ruh(!) gözlerimizi yaşartmamacak cinstendi. Ancak, hemen hemen aynı zamanlara denk düşen KCK duruşmalarında da savunma hakkı en ağır biçimde gasp edilirken bu militan ruhu(!) görmek mümkün olmadı. Savunma hakkının kutsallığına toz kondurmayanlar "anadilde savunma talebi"ni reddeden bir tavır takındılar. Üstelik KCK-Avukatlar Davası olarak bilinen davanın sanıkları, "savunma hakkına dokundurtmayız!" diye yeri göğü titreten İstanbul Barosu'na bağlı avukatları. "Neden aynı duyarlılığı KCK duruşmalarında sergilemiyorsunuz?" sorusuna hiçbir rahatsızlık duymadan "Aynı karede yer almak istemedik" cevabını veren de bizzat Baro Başkanı **Ümit Kocasakal**'di.

Bu tablonun "olağanüstü" genel kurulda değişeceğini sananlar Baro'nun üzerinden akan şovenizm karşısında hayal kırıklığına uğramış olmalı. Zira Özgürlükçü Avukatlar Derneği adına konuşan **Fırat Epözdemir**'in konuşması sırasında Baro'nun tahammül sınırlarını hep birlikte görmüş olduk. Epözdemir konuşmasında Cumhuriyet tarihi boyunca katledilen, tutuklanan avukatları anarak, bunların pek çoğunun sorumlusu olan dönemin Adalet Bakanı **Mahmut Esat Bozkurt** adına İstanbul Barosu'nda ödül verilmesini eleştirdi. Bu nedenle yuhalamalarla ve "İn oradan aşağı" bağırtılarıyla konuşması kesilmeye çalışıldı ve kürsü-

den inmesinin ardından bazı avukatlar fiziksel saldırıda bulundu.

ÇHD adına yapılan sunum da saldırılarla başladı. Bir taraftan ÇHD binasına yapılan saldırının görüntülerinin yer aldığı video gösterisi akarken, öbür yanda Özgürlükçü Hukukçular Derneği üyelerine saldırı sürüyordu. ÇHD adına konuşma yapan **Güray Dağ**'ın konuşması sırasında avukatlar taşıdıkları harflerle salonda "**Devrimci avukatlar onurumuzdur**" yazdı.

ÇAG adına konuşan **Ayhan Erdoğan** Baro yönetimini de eleştirerek şu sözlerle yer verdi: "KCK tutuklanmalarının bugün başlarına gelecek olanın habercisi olduğunu fark edememiş olan Baro yönetimi tarihsel bir hataya düşerek sahip çıkacaklarının savunma olduğunu görememiştir. Artık ok yaydan çıkmıştır."

Sonuç bildirgesinde yer alan "Darbelere, darbelerin sıkıyönetim mahkemelerinden, DGM'lerden, ÖYM'lerden aldığımız derslerin birikiminde oluşan gücümüzle hiç biat etmedik biz... 12 Mart'ın 12 Eylül'ün işkencelerinde hiç bükülmedi bu levha..." ifadeleri karşısında ister istemez Baro yönetiminin cüretine hayret ediyoruz. DGM'lerde, sıkıyönetim mahkemelerinde devrimci irade öğütülmeye çalışılırken yaşananları ağızdan salyalar akarak keyifle izleyen devlet manlığının taşıyıcıları ve devamcıları olarak böyle "büyük sözler" etme hakkınızı nasıl kendinizde görebilirsiniz? (**Bir ÖG okuru**)

Sincan'da Tutsak Partizanlara saldırı

Sincan Kadın Hapishanesi ve 1 Nolu F Tipi Hapishane'de bulunan TKP/ML tutukluları yeni bir saldırıyla karşı karşıyalar. Mart ayının ilk haftası tutsaklardan **Resmiye Vatansever**, Halil Şahin, **Naki Demir**, Tayyar Eroğlu, **Cengiz Kahraman** ve Sedat Ot'tan "Erzurum'da ilgili savcılığın kararı ile moleküler inceleme için kan örneği alınacağı" bildirildi.

Resmiye Vatansever, 7 Mart günü hücrelerinde tek bulunduğu bir esnada (ki tek bulunması bir tesadüf değildir, hücrede kalan diğer tutsakların olmadığı bir fırsat olarak değerlendirilmiştir), içeri giren kalabalık gardiyan grubu "Erzurum mahkemesinin kararı" diyerek zorla kan alma girişiminde bulunmuşlardır. Yaşanan arbededen sonra işkence, hapishane "kampüsü" içerisinde bulunan hastanede de devam etmiştir. Her tarafı kan ve morluklar içerisinde kalan Vatansever'den zorla kan örneği alınmıştır.

1 Nolu F Tipi'nde de tutsaklar, kendilerine iletilen tebligat karşısında avukatlarıyla görüşmeksizin kan vermeyeceklerini ifade etmişler, birkaç gün sonra çağrıldıkları hastane revirinde doktorun "zorla kan almanın yasal olmadığını, kendisinin de almayacağını" söylemesinin ardından tutsaklar hücreye dönmüşlerdir.

Ancak, hastaneye sevkleri çıkartılan tutsaklardan zorla kan alındı. Bu zorla kan alma işlemi sırasında Sedat Ot, hapishane revirinden asker arama noktasına kadar, askeriler tarafından sürüklenerek götürülürken, Halil Şahin'in kolu 2-3 yerinden delinerek, kolları bükülerek kan alma işlemi gerçekleştirildi.

Tutsaklar, bu keyfi durum ve işkence karşısında "**İnsanlık onuru işkenceyi yenecek**" ve "**Baskılar bizi yıldıramaz**" sloganlarını attılar. Bu saldırının ardından hapishanede tüm politik tutsaklar 19 Mart'ta toplu suç duyurusunda bulundu.

Tutuklu avukatlara tekmil dayatması

Kocaeli 1 Nolu F Tipi Hapishane'de tutuklu bulunan ÇHD Genel Başkanı **Selçuk Kozağaçlı**'ya haftalık telefon görüşmesini hakkını kullanması için öncesinde "tekmil" vermesi zorunlu tutuldu. Tekmil vermeyi kabul etmeyen Kozağaçlı, yakınlarıyla telefonda görüşemedi.

Kozağaçlı, hapishaneden avukatı İlknur Alcan'a çektiği faksta da telefon görüşmesi hakkını kullanmadığını anlattı:

"9 Mart cumartesi günü telefon hakkımı kullanmak üzere babam Ayhan Kozağaçlı'ya ait numarayı çevirdim ve 'Merhaba baba' diyerek konuşmaya başladım. Gardiyan konuşmamı keserek 'telefon açıldıktan sonra yüksek sesle adımı ve soyadımı söylemem gerektiğini' iddia ederek konuşmamı engelledi, telefon kesildi."

telefon kesildi."

Kozağaçlı, her hafta telefon görüşmesi yapabilmek için isim, soyad ve imza barındıran bir dilekçe verdiklerini, telefona da bu belge ve kimlik tespitiyle çıktıklarını da ekledi:

"Buna rağmen telefon hakkımızın kullanımını hiçbir belge ve güvenlik değeri bulunmayan yüksek sesle tekmil verme şartına bağlamak askeri bir uygulamadır, suçtur ve hak ihlalidir."

Gülsuyu'nda "kentsel dönüşüm" toplantısı

19 Mart Salı akşamı Gülsuyu Mahallesi'nde "kentsel dönüşüm" toplantısı yapıldı. Gülsuyu Mahallesi Emek Caddesi Bölgesinde 162 hanenin özel mülkiyet sorunu olmasından kaynaklı bilgilendirme yapmak için kahvehane toplantısı yapıldı.

Gülsuyu-Gülsuyu Güzelleş-

tirme Derneği, mahalle muhtarları, mimar ve mühendislerin de katıldığı toplantıda; mahalle halkının, derneklerin Maltepe Belediyesi ile

başlayan görüşmeler ve temsilcilerin bu görüşmelerde hazırlayıp sunduğu 16 planlama ilkesi mahalleliye anlatıldı.

Mahalle halkı bu çalışmaların seçimlerden sonra aksamaması, belediyenin seçim yatırımı olarak mahalle halkını bu konuda istismar etmemesi gerektiğini

ifade etti. Bizler de Partizan olarak toplantıya katılıp, mahalle halkına Newroz bildirimimizi dağıtıp, "**Kentsel dönüşüm yalanını Newroz ateşiyle yakalım**" yazılı iç mekan afişlerimizi yaparak 24 Mart Pazar günü yapacağımız Newroz yürüyüşüne çağrı yaptık.

(Gülsuyu Partizan)

CEM'in ailesine ceza!

30 Ağustos 2012'de Cem Aygün'ün polis kurşunuyla öldürülmesinden sonra Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne giden ailesi, "**kardeşimizin katillerini bize gösterin**" "**katillerin cezalandırılmasını istiyoruz**" diyerek tepkilerini koymuş, kolluk kuvvetleri tarafından gözaltına alınmış ve 58'er yıl ağır hapis cezası istemiyle yargılanmaya başlamışlardı.

14 Mart 2013 tarihinde yapılan karar duruşmasında aileyi suçlu bulan mahkeme Cem Aygün'ün ablaları Aysin, Sonay, Yasemin, Songül, Nazlıcan, Döndü, Aynur ile yeğeni Bedirhan Mercanoğlu ve enişterisi Ali Eker'e "Basit Yaralama, Görevi Yapırmamak İçin Direnme, Mala Zarar Verme, İnsan Öldürmeye Teşebbüsten" ceza yağdırdı. Mahkeme, Aygün'ün yeğeni ve eniştesi için beraat, ablaları için ise "kasten yaralama ve kamu görevlisine hakaret" suçlarında 9'ar bin lira adli para cezası verilmesine karar verdi. Ceza ertelenmedi ve parayı ödemezlerse 90 gün hapis yatmalarına hükmedildi. Duruşmaya Aygün'ü öldüren iki polis de katıldı. Savcı polislerden birisi için beraat isterken diğer polis içinse iki yıldan 5 yıla kadar hapis cezası istedi.

Müjde mi dediniz?

Yeni Sağlık Bakanı **Mehmet Müezzinoğlu**, sağlık emekçilerinin ve sağlık hizmetleri ile ilgili sorunların çözümü için bir çalışma yürütüldüğünü ve bunu 14 Mart "Tıp Bayramı"nda açıklayacağını duyurmuştu. Nihayetinde her şeyin Başbakan Erdoğan'ın iki dudağı arasında çıkacaklara bağlanan AKP hükümetinde, yeni Sağlık Bakanı Mart'ta kendi çözümünü açıklayamadı. Sadece yapılan çalışmanın bittiğini, Başbakan'ın onayına sunulduğunu açıklayabildi. Bununla birlikte basına, kangren haline gelmiş sağlık çalışanlarının sorunlarına ve sağlık hizmeti ile ilgili "çözüm" için yapılacak değişikliklere büyük bir değişimmişçesine yansıtılıp, kitlelere "müjde" olarak lanse ettirilmektedir. Basına sızdırılan, fakat henüz Başbakan'ın onayını bekleyen "çözüm"ün nasıl bir çözüm olduğunu anlamak için sağlık hizmetindeki sorunlara bakmak, bunları bilmek gerekiyor.

Sağlık çalışanlarını özellikle de doktorların sorunları elbette ki AKP hükümetlerinden önce de, sağlık sisteminin yapısal sorunları nedeniyle bulunmaktaydı. **Örneğin** hiçbir iş kolunda öğretmen, polis vb.'de devlet bu kişilerin diplomalarını rehin tutmuyor, ama doktorlar okuldan mezun olduklarında diplomalarını devlete rehin bırakıyor. Doktor ne zaman hizmetini bitirirse, diplomasına da o zaman kavuşabiliyor. Aynı şey uzmanlık eğitimini bitiren doktorlarda da söz konusu. Böylece devlet birçok doktorun mecburi hizmetini yapmaksızın özel sektörde çalışmasının önüne geçmiş oluyor. **6 yıllık tıp eğitimi ile kazanılan diploma devletçe zorunlu hizmete karşılık olarak rehin tutuluyor.** Zorunlu hizmeti yapmak istemeyenler 6 yıllık emeklerini, eğitimlerini çöpe atmış oluyor.

Devletin daha mezuniyet ile birlikte başlayan cenderesi, sağlık hizmetine dair devlet politikaları nedeniyle sistemin her kademesinde artarak devam ediyor. Fakat bu durum AKP hükümetleri döneminde getirilen sağlık hizmetlerinin özelleştirilmesi temelindeki politikaların

yaşama geçirilmesi ile doruk noktasına ulaşmıştır. AKP hükümetinin 2006 yılında yasada yaptığı değişiklik sağlıkta sözleşmeli personel dönemi açıldı. **Bu esnek çalışma**, ucuz ve emek yoğun bir sömürü demektir. 1 Haziran 2007'de "**Sağlık Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri hakkında Kanun Hükmünde Kararname**"ye eklemeler yapılarak hastanelerin yap-işlet-devret modeline uygun olarak özelleştirilmesinin yolu açıldı.

AKP'nin sağlıkta dönüşüm adını verdiği ve vatandaşın sağlığını bir metaya dönüştüren politikalarının ana ayağını ise Tam Gün Yasası ve Başbakan'ın "**özel sektörden hizmet alımı**" dediği yasal değişiklikler oluşturdu. **Tam Gün Yasası** ile üniversiteler kamu-özel ayrımı olmaksızın sağlık çalışanlarının, hekimlerin tek işte çalışması yasal zorunluluk haline geldi. Radyoloji gibi mesleğinin riskleri gereği 5 saat çalışmakta olan hekimlerin çalışma süreleri de 7 saate çıkarıldı. Ayrıca tüm sağlık personeline mesai dışı çalışma getirildi.

Yasa ile doktora ya muayenehane ya hastane denilirken, muayenehanelerin taşınması gereken fiziki koşullar ağırlaştırılıp doktorlar hastaneye mecbur bırakıldı. Yine bu yasa ile nitelikli personelin geçim sıkıntısı yaşamamak kaygısı ile özel hastanelere gitmelerinin yolu açılmıştır. Yine yasa, performans dayalı ücretlendirmeyi zorunlu kıldığından sağlık hizmetinde kalite her geçen gün daha arka planda kaldı. Doktorlar ne kadar çok hasta muayene ederse o kadar çok para kazanıyor, aksi halde aç kalıyor.

Bu sağlık sisteminin dayandığı diğer ayak sağlığın her geçen gün paralı hale gelmesidir. Katkı payı adı altında halktan alınan paralar her geçen gün artıyor. Bir yandan devlet hastanelerindeki hizmet seviyesi aşağıya çekilirken, diğer yandan özel sektörde devletin yaptığı destekler ile parası olanın sağlık hizmeti alabildiği, parası olmayanın sürüdüğü bir ülke haline gelindi.

Sağlık hizmeti veren insanların bu ve

çok daha kapsamlı sorunları var. Sağlık emekçileri bu sorunlarını yeni bakanla görüşerek 14 başlık altında çözüm önerilerini de sundular. Sağlık Bakanlığı bir çalışma yürüttüklerini "müjde"leyerek kendisiyle görüşenleri gönderdi. Basına yansıyanlara göre bu müjde şunları kapsıyor: 1) Üniversitelerde sevsiz şekilde gelen hasta, doçent veya profesör tercihinde bulunursa, özel randevu alacak ve fark ödeyecek. 2) Üniversite Hastaneleri'nde hocaların tam gün çalışması devam edecek, fakat saat 17.00'dan sonra üniversite özel hasta bakabilecek. Hocalar gündüz performansı kadar gece hasta muayene edebilecek. 3) Üniversite hocaları ihtiyaç olursa, özel hastanelerde ameliyat yapabilecek. 4) Üniversite isterse, kendisiyle ilişkisini kesen hocadan tedavi ve eğitim hizmeti alabilecek.

İşte müjde, müjde dedikleri "çözüm" bu. Dikkat edilirse yapılan tek şey **Tam Gün Yasası** ile küstürdükleri ve özel sektöre kayan üniversite hocalarını kazanmaya ve üniversiteleri gündüz kamu hastanesi gece para basan özel hastaneye çevirmeyi hedefleyen bazı değişiklikler dışında hiçbir şey yok. Bu değişiklikler vatandaşın cebindeki parayı almaya dönük değişikliklerdir. Hükümet yeni para kaynakları yaratmaktadır. Bu ise çözüm değil çözümsüzlüğün derinleştirilmesidir.

Halk Cephesi ve Gençlik Federasyonu'na operasyon

H. Merkezi: Devletin DHKP-C operasyonları adı altında, devrimci ve demokratlara yönelik gözaltı terörü devam ediyor. Geçtiğimiz günlerde Okmeydanı'nda bulunan Gençlik Federasyonu'na yönelik operasyonda dernekte bulunan 18 kişi darp edilerek gözaltına alınmıştı. Bu operasyondan bir hafta sonra 22 Mart günü yine Okmeydanı'nda bulunan Haklar ve Özgürlükler Derneği basıldı ve bu kez 12 kişi gözaltına alındı.

Ankara'da da Mamak'ta, **İdil Can Kültür Merkezi** ve **Ankara Haklar Derneği**'nin de içinde olduğu birçok yere eş zamanlı baskın düzenlendi. Adalet Bakanlığı ve AKP Genel Merkezi yönelik yapılan eylemlerle ilgili olduğu iddia edilen baskınların 14 ayrı yere yapıldığı belirtiliyor. Kapıları kırarak içeri girildiği söylenen baskınlarda çok sayıda özel hareket, sivil polisin ve helikopterin kullanıldığı belirtildi.

Stuttgart'ta 18 Mart mitingi

Stuttgart'ta 18 Mart **Dünya Politik Tutsaklarla Dayanışma Günü** vesilesiyle **Stammheim Hapishanesi** önünde bir miting düzenlendi. Çeşitli anti-faşist grupların yaptığı çağrıyla kitle akşam saatlerinde hapishane önünde bir araya geldi.

Bu hapishane, Almanya tarihinde önemli bir yere sahip. Tecrit ve izolasyon politikasının ilk uygulamaya konulduğu hapishane olarak tarihe geçti. Eylemin ardından spontane bir şekilde hapishane önünde bir yürüyüş gerçekleştirildi. Eyleme **Atik-YDG** taraftarları olarak katılım sağladı.

Cumartesi Anneleri: "Burası Oğlumun Mezarıdır!"

416. Hafta: Kaybedilen yakınlarının akıbetini sormak için bir araya gelen Cumartesi Annelerinin 416. hafta eyleminde, 1991 yılında kaybedilen Yusuf Erişti'nin akıbeti soruldu. Erişti'nin kardeşi Zehra Erişti ise konuşmasında, "Başbakan, abime ne yaptığını Mehmet Açar'a sorsun. Barıştan söz ediyor böyle

barış olmaz. Kahrolsun bize bunları yaşatanlar" dedi.

417. Hafta: Bu haftaki eylemde; 1995 yılında kaçırılarak katledilen Hasan Ocak'ın akıbeti soruldu. Platz de Mayo annelerinden Nora Morales Cortinas'ın da katılarak dayanışma mesajları verdiği eylemde; Hasan Ocak'ın annesi Emine Ocak Zazaki dilinde bir konuşma yaptı. Konuşmasında oğlunu 18 yıldır bu meydanlarda aradığına değinen Emine Ocak; "burası oğlumun mezar yeri" dedi.

"Akıllarda soru işaretleri var!"

H. Merkezi: Önce Samatya'da ve sonra daha başka yerlerde de; Ermenilere ve özellikle Ermeni kadınlara yönelik saldırıların son dönemde arttığı bir gerçektir. Son olarak **Maritsa Küçük** adlı Ermeni kadın bu saldırılardan birinde yitmiştir.

Geçtiğimiz günlerde Maritya Küçük'ün "failinin" yakalandığı açıklanmıştı.

Nor Zartok yaptığı açıklama ile

yapılan soruşturmada bir ilerleme kaydedilmediğine ve olayla ilgili şüphelerin giderilmediğine dikkat çekti.

Nor Zartok adına konuşan **Sultan Aykar**, olayın henüz açıklığa kavuşmadığını, basın ve bazı kesimlerin sorunlu yaklaşım içerisinde olduğunu söyledi.

Aykar, polisin başından tedbir almaması ve yaşanan katliamı "münferit" olarak değerlendirmesinin

akıllardaki soru işaretlerini artırdığını belirtti.

"Nihayetinde yapılan eylemler nefret suçlarına karşı organize edilmiş olup, kamuoyunun ilgisini Samatya'ya çekmeyi başarmıştır" diyen Aykar, akıllarda, "Polis hangi bilgiler ışığında saldırıları ilk günden itibaren 'adli vaka' olarak yorumladı? İlk saldırıdan sonra, saldırılar tekrarlandığı halde neden gerekli önlemleri almadı? Maritsa Küçük cinayetinin ardından neden soruşturma dosyası

üzerine gizlilik kararı alındı ve fail tutuklanmış olmasına rağmen bu karar hâlâ kaldırılmadı?" vb. soruların olayın aydınlatılması ve nefret suçlarıyla yüzleşmenin toplumsal barış için gerekli olduğu vurguladı.

Aykar, ırkçılığın, ayrımcılığın sadece Türkiyelilerle Ermenilerin sorunu olmadığını ve dayanışma kültürünü oluşturmanın, sorunları çözmenin tek yolunun yüksek sesle "artık yeter" demek olduğunun altını çizerek sözlerine son verdi.

Şehit ve tutsak ailelerimiz mücadelemizin neresinde? -2-

Ailelere nasıl yaklaşıyoruz?

Ailelere sadece hal hatır soracağımız, ihtiyacımızı karşılayacağımız bir ilişki olarak mı yoksa örgütleyeceğimiz kitle ilişkisi olarak mı yaklaşıyoruz? Bu ayrım çok önemlidir. Aile örgütlenmemizde esas alacağımız bir noktadır.

Sorunu buradan ele alırsak, aileleri örgütlememiz, faaliyetimizin birer öz-

nesi haline getirmemiz de mümkün olacaktır. Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri tam da böyle bir ihtiyacın ürünü olarak ortaya çıkmıştır. Şehit ve tutsak ailelerini örgütlemek, mücadelemizin parçası, davamızın sahiplenicileri haline getirmek için faaliyet yürütmektedir. Ancak hala birçok yetersizlikleri bulunmaktadır. Kurumsallaşma, yaygın çalışma hala oturtulamamıştır. Şu haliyle bütün bunları sadece sınırlı sayıda PŞTA faaliyetçisinden beklemek doğru değildir.

Bizim dışımızda var olan, gerek ülkede, gerekse dünyada bu tip örgütlenmelerden, deneyimlerden öğrenmeliyiz. Özellikle "önce çocuklarımızı savunuyorduk, şimdi onların

düşüncelerini" diyen Arjantinli Plaza De Mayo annelerinin örgütlenmeleri ve faaliyetleri, Meksika'da tutuklu ailelerinin örgütlenmeleri, Nepal'de, Filipinler'de şehit aileler örgütlenmeleri ve faaliyetleri, deneyimleri bizlere zenginlik katacaktır.

Özellikle dünya devrim tarihini incelediğimizde, bu tip örgütlenmelerin yeri, etkileri tartışılmazdır. Örneğin Bulgaristan devriminin öngünlerinde 1930'lu yılların ortalarında Yardım Örgütü (YÖ) adı altında kurulan örgüt-lülük, o süreçte özellikle hapishanede bulunan tutsaklarla dayanışma amaçlı ülke çapında çok geniş ve etkili faaliyetler gerçekleştirmişlerdir. BKP MK Politbüro üyesi **Tsola Dragoyçeva**'nın anlatımından şu sözler, böylesi bir faaliyetin etkisini ve yaygınlığını somut olarak göstermektedir:

"YÖ, o dönemin sınıf mücadelesi gereklerine uygun bir biçimde tutsakları, siyasi ve manevi yönden savunmak için kamuoyu oluşturmak, siyasi tutsak ve ailelerine maddi yardım için eylemlerde bulunmak, hapishanede uygulanan tutuklamaları işkenceleri, yargılamaları, cezaları kamuoyuna yansıtmak, mücadeleye çağırarak... Yardım Örgütünün eylemcileri (çoğu kadını) gerçek bir balarısı gibi, sessiz sedasız, durmak yorulmak bilmeden, kendi bölgelerini karış karış dolaşıyor ve yurttaşları (her meslekten her sosyal katman, siyasi parti ve harekettten) YÖ'nün insani çalışmalarına katılmaya ikna ediyorlardı. Ve zaten alınan yardım karşılığında verilen pulların üzerinde toplanan başışın nerelere gittiği

belirtilmekteydi. Bu pullar, gizli olarak dağıtılıyor ve para toplanıyordu.

Sonra toplanan bu para, besin maddesi, elbise, ayakkabı, ilaç olarak durmadan zindanlara, dayanışmanın hayat suyu olarak akıyordu..."

Yukarıdaki satırlar, Bulgaristan devrimi öncesinde yapılan geniş çalışmalarından bir kesit sadece. İçerik olarak bakıldığında bize hiç de uzak olmayan bir çalışma. Devrimci mücadelede yöntemler, araçlar, her ülkenin somutuna göre farklılıklar taşısa da hedef olarak yapılmak istenenler evrensel bir öz taşımaktadır.

Tarihin bu kesitinde kendi ülke devrimimizin sorumluluğunu üstlenmiş olan bizler de bulunduğumuz alanda üzerimize düşeni en iyi şekilde yapmak durumundayız.

Kitlelerle bütünleşmeyen faaliyet başarıya ulaşmaz

Mücadele tarihimiz gereği faaliyet yürüttüğümüz hemen her semtte bizim ya da diğer devrim şehitlerinin, tutsaklarının aileleri bulunmaktadır. Kendi semtindeki ailelerle ilişki sürdürmek, her faaliyetçinin görevidir. Bu mesele dar kavrandığı için "benim alanım değil", "benim görevim değil" diye ele alındığı için bu ilişkiler ya kurulamamakta ya da eylemden eyleme, etkinlikten etkinliğe yapılan ziyaretleriyle sınırlı kalmaktadır. Oysa bir semtte bulunan ailelerle ilişki, o semt faaliyetini de besleyecektir. Orada kurulan güçlü bağlar, o semt faaliyetçisi açısından da kitlelere ulaşmada önemli bir araç, olanak olacaktır.

Kitlelerin deneyimlerinden öğrenen, onu politikayla harmanlayıp tekrar kitlelere götüren bir faaliyet tarzı oturtmak görevimizdir. (Bitti)

(Bir okur)

Hücreleriniz sınırlı olsa da okumak sınırsızdır!

Hapishanelerdeki tecrit ve tredman giderek koyulaşiyor. Dillendirilen demokratikleşme ifadelerinin gerçekliğini görmek için mevcut saldırılara bakmak yeterli olacaktır. Devletin teslim alma aracı olan hapishanelerde devrimci ve yurtsever tutsaklar bir direniş odağı olmak noktasında irade ve bilinçleriyle her türlü baskı ve sindirmeye karşı saldırıları bertaraf etmek için tüm hücreleri ile direnişler.

Bu iradi güç bugün devletin temel hedefi halindedir. Çünkü bu iradi gücün zeminini oluşturan bilinç ve pratik içeride ve dışarda ezilenlerin temsiliyetini taşımaktadır. Bu açıdan bu bilincin hedef tahtasına konması ve yok edilmesi ege-menler açısından elzemdir. Bu nedenle tutsaklara yönelik gerçekleştirilen saldırılar bir yok etme politikasıdır; içeride ve dışarıda bu saldırılara tüm ilerici odaklarla cevap vermek önemlidir.

Son olarak Adalet Bakanlığı'nda tartışılan ve henüz netleşmemiş olan 10 kitap sınırlaması oldukça ciddi ve boyutlu bir saldırı olup bir sonraki saldırıların da habercisidir. Bu saldırı bertaraf edilmediği sürece devrimci tutsaklar üzerine uygulanan tecrit ve tredman daha da boyutlanacaktır. Bu bardağı taşıran son damla olma konumundadır.

15 Mart günü Tekirdağ 2 No'lu F Tipi Hapishane'de tutsakların hücreleri basılmış ve kitaplarına el konulmuştur. Saldırıya karşı direnen tutsaklar darp edilmiştir. Fax yoluyla aldığımız bilgiye göre tutsaklar Tekirdağ 1 No'luda **19-21 Mart** tarihleri arasında 3 günlük açlık grevi yaptıklarını; 2 No'lu da ise **21-23 Mart** tarihleri arasında açlık grevi eyleminde olacaklarını duyurdular.

Kitaba kelepçe vurulamaz

10 kitap saldırısına karşı Tecrite Karşıtı Mücadele Platformu 22 Mart günü bir eylem gerçekleştirdi. Çağlayan Adliyesi önünde bir araya gelen TKMP bileşenleri, "Okumak sınırlandırılmaz, 10 kitap sınırlandırılmasına hayır" yazılı pankart açarak "Kitaba kelepçe vurulamaz" sloganını attılar. Burada TKMP adına açıklama yapan **Kemal Ruya** hapishanelerde saldırıların keyfi bir biçimde örgütlendiğini ve devletin, çıkardığı yasalarla ve yargı mekanizmaları ile saldırılara dayanak hazırladığını belirtti. Ruya, "Burada amaçlanan tutsakların örgütlü duruşuna, iradesine ve tüm bunlara yön veren bilincine saldırmak ve yok etmektir" dedi. Eylemin ardından Tekirdağ 2 No'lu Hapishane Müdürü Haydar Ali Ak hakkındaki suç duyurusu dilekçesi İstanbul Cumhuriyet Savcılığı'na verildi.

CMP Bileşenleri Açlık Grevinde

H. Merkezi: Tekirdağ 2 No'lu F Tipi Hapishane'de 10 kitap sınırlaması ile ilgili tutsaklara yönelik saldırının ardından CMP bileşenleri, 3 günlük açlık grevi yaptı. Konuyla ilgili faks yoluyla gazetemizi bilgilendiren **Tutsak Partizanlar**, Tekirdağ 1 No'luda 19-21 Mart tarihleri arasında 3 günlük açlık grevi yaptığını; 2 No'luda ise 21-23 Mart tarihleri arasında açlık grevi eyleminde olacaklarını duyurdular.

Son süreçte hapishanelerde artan hak gaspları, saldırı ve sürgünlerin ardından 10 kitap sınırlamasının gündeme getirildiğini ve uygulanmaya başlanmak istendiğini vurgulayan Tutsak Partizanlar, açlık grevinin yanı sıra saat başı kapı dövme ve slogan atma gibi eylemlerin de devrimci tutsakların gündeminde olduğunu vurguladı. Fiili direnişi büyüterek saldırılar karşısında direnecekleri mesajını veren tutsaklar, tüm kamuoyunu da duyarlı olmaya çağırdılar.

Ankara ve İzmir'de tutsaklar için eylemler

Her cuma "Adalet" Bakanlığı önünde eylem

Ankara: İHD Ankara Şubesi Cezaevi Komisyonu, hasta tutsaklar için tutsak yakınlarıyla birlikte Adalet Bakanlığı önünde bir eylem gerçekleştirdi. Hasta tutsakların insanlık dışı muamelelere maruz bırakılmasının ve ölüme mahkum edilmesini protesto edildiği eylemde basın açıklamasını **Elif Zavar** yaptı. Yapılan açıklamada 350'ye yakın tutuklu ve hükümlü tutsağın ağır hastalıklarla boğuştuğuna, tedavilerinin yapılmadığına değinildi.

Zavar İHD olarak her Cuma Adalet Bakanlığı önünde eylem yapacaklarını belirtti.

(Ankara'dan bir ÖG okuru)

İzmir'de TKMP protestosu

İzmir: Tecrit Karşı Mücadele Platformu (TKMP) İzmir bileşenleri, Kırıklar ve Şakran Hapishanelerindeki hak ihlallerine karşı bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamaya **ÇHD, DİSK, KESK** ve İHD de destek verdi. "Tecrit işkencedir tecrite son", "Zindanlar yıkılsın tutsaklara özgürlük" vb. sloganların atıldığı eylemde basın açıklaması okunarak, yapılan hak ihlalleri ve Kırıklar 2 No'lu F Tipi'ndeki keyfi uygulamalar protesto edildi.

Tarihimizden Bir Kesit; Kaypakkaya Anmaları...

Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın katledilişinin 40. yıldönümünde kendi tarihimize küçük bir yolculuk yapalım istedik. 40 yıllık mücadeleye tarihi boyunca çok önemli direnişlere, başarılarla imza atan geleneğimizin geçmişine dair ne yazık ki elimizde çok az bilgi var. Kampanyanın bu yanı sıra 40 yıllık tarihimizin bir parçası olan tüm yoldaşlarımızın, dostlarımızın deneyimlerini bizimle paylaşmasına hizmet etmesini umuyoruz.

12 Eylül AFC'si öncesi 16 Mart 1978'de ilan edilen ve 13 ilde (Adana, Ankara, Bingöl, Elazığ, Erzurum, Gaziantep, İstanbul, Kars, Malatya, Kahramanmaraş, Sivas, Şanlıurfa) yürürlüğe giren sıkıyönetim koşullarında Kaypakkaya yoldaşı anmak amacıyla gerçekleştirilen kimi eylem ve etkinlikler hakkında o dönemi yaşayan Partizanların anlatımlarından derlediğimiz bilgilere yer vereceğiz. Bu bilgilerde adı geçen yoldaşlar bize kavga ve direniş geleceğini devrederek yıldızlaşan şehitlerimizdendir.

Onbinler Kaypakkaya'nın Mezarı Başında

16 Mayıs 1979'da Güngören Ünverdi Lisesinden sorumlu yoldaş yanıma gelerek İbrahim Kaypakkaya'nın Karakaya köyünde bulunan mezarı başında bir anma gerçekleştirileceğini söyledi. 17 Mayıs 1979 tarihinde "araba tutup mezarı ziyaret etmeye gideceğiz, her arkadaş 500 TL alıp yarın Topkapı Trakya garajına gelsin" dedi. Ben de söylediği saatte oraya gittim. Şoför İstanbul il sınırlarını çıkıncaya kadar herhangi bir slogan atmamamızı istedi. Biz de buna riayet ettik. Ancak İstanbul'u çıktuktan sonra "1 Mayıs marşını", "Bir yumruk bir vücut ve bir baş, bağımsızlığa kadar kadar savaş..", "Unutmadık 18 Mayıs'ı" marşlarını söyleyerek yolculuk yaptık.

Sabah Çorum Karakaya köyüne vardık. Köyün Meydanına gittik. Etrafi-

miz asker ve polislerle çevrilmişti. Tahminen 10-15.000 kişi kadar vardık. Bu arada bir yoldaş konuşma yaptı. Sonra İbrahim Kaypakkaya'nın mezarına topluca gittik. "Yaşasın işçi köylü iktidarı", "Halk savaşı mücadelesi sürüyor", "Kahrolsun patron ağa devleti" yazılı sloganların olduğu pankartlar açıldı. Mezar başında TKP/ML adına konuşma yapıldı. Akşam geç saate kadar devam eden anmadan sonra otobüslere binerek yeniden İstanbul'a döndük.

Okmeydanı-Feriköy'de Kaypakkaya Anmaları

* 18 Mayıs 1980 günü Feriköy Pazarı'nda saat 15.30'da 18 Mayıs gündemli bir korsan miting gerçekleştirildi. Mitinge Feriköy ve Okmeydanı bölgesinden yoldaşlar katıldı. 15-20 kişinin katıldığı eylemde "SER VERİP SİR VERMEYEN PROLETERYANIN ÖNDERİ İBRAHİM KAYPAKKAYA ÖLÜMSÜZDÜR" yazısı bulunan sol tarafında İbrahim Kaypakkaya'nın resminin bulunduğu bir pankart açıldı.

Pankartı pazar yerinde bulunan yüksek bir noktaya astık. Silahlı gerçekleştirilen eylemde "İbrahimler ölmez", "18 Mayıs'ı unutmadık", "Kahrolsun faşizm" sloganlarını haykırdık.

* Aynı gün Kaypakkaya yoldaşı anmak üzere Okmeydanı Örnektepe Bademlik yokuşunda çevre yolu üzerindeki köprüye pankart asarak yola benzin dökerek yolu yaktık. Okmeydanı Bölge Komitesi tarafından da bir anma tertip edildi. Feriköy Nestle Çikolata Fabrikası'nın yanında bulunan pazarda gerçekleştirdiğimiz korsanda 4 yoldaş silahlı olarak güvenliği sağladı. İşçilerin ve gençlikten 20-25 Partizan'ın katıldığı korsan miting sorunsuz sona erdi. 30 Mayıs günü Kaptanpaşa ve Mahmut Şevket Paşa mahallesi bölgesinde TKP/ML TİKKO imzalı bildirileri dağıttık.

Kaypakkaya Fabrika Havzalarında

* 1979 yılı Mayıs ayında 18 Mayıs'ta katledilen önderimiz İbrahim Kaypak-

olağanüstü bir toplantı yaptı. İş Kanunu'nun bir an önce yürürlüğe konulması, işçiye grev hakkı tanınması, işçi yayınlarına izin verilmesi konularında girişimde bulunmak üzere bir komisyon kuruldu.

* 26 Mart 1975: Türkiye'ye sığınmak isteyen Iraklı Kürtlere izin verilmedi.

* 27 Mart 1972: THKO ve THKP-C militanları Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın idamını engelle-

kaya'nın anısına Efendi Diril'in önderliğinde Avcılar Parseller Hoca durağında bir korsan miting tertip ettik. Bu korsana İstanbul'un diğer bölgelerinden 100'ü aşkın Partizan katıldı. Eylemde TKP/ML TİKKO imzalı bildirileri de dağıttık. Korsan sırasında "İbrahimler ölmez", "İbrahim'in katili komprador patron ağa devletidir", "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Yaşasın halk savaşı" vb. sloganları haykırdık.

* 18 Mayıs 1980'de Bereç fabrikasında İbrahim Kaypakkaya'yı anmak amacıyla bir korsan miting gerçekleştirdik. 17 Mayıs 1980 günü bir yoldaş, 18 Mayıs günü için Topkapı'daki Güngören minibüs duraklarında buluşacağımızı söyledi. Söylediği saatte orada bulundum. Burada diğer yoldaşlar da vardı. Biraz sonra bir yoldaş, elinde körüklü siyah bir el çantası ile geldi. Biz üç Partizan Topkapı'dan Edirnekapı kavşağına doğru yürüdük. Kavşağı biraz geçince Taşlıtarla tarafına giden minibüslere bindik. Bereç Pil Fabrikası durağında indik. Bir yoldaş bizden ayrıldı. 5 dakika sonra yanında üç kişi ile geldi. Biraz uzaklaşıp çantanın içindeki silahları bu üç yoldaşa verdi.

Mitingde "İbolar

Tarih

ölmez", "İbo'nun katili patron ağa devleti" sloganları atıldı. Alana gelen polisle çatışma çıktı.
* 1980 Mayıs ayı içinde İbrahim Kaypakkaya'nın ölüm yıldönümünde İbrahim'in resminin ve sloganların olduğu afişleri Kocaeli-Derince bölgesinde astık, yazılamalar yaptık.

Trakya'da Kaypakkaya Anmaları

* 18 Mayıs 1980 günü Edirne Uzunköprü'de Depo Mahallesi ve Hükümet Konağı üst kesiminde yazılama gerçekleştirdik. "İbrahim Kaypakkaya ölmez", "Ali Haydar Yıldız ölmedi", "Yaşasın halk savaşı", "Kahrolsun patron ağa düzeni" TKP/ML TİKKO imzalı yazılamalar gerçekleştirdik. Aynı gece hazırladığımız pankartı Keşan Caddesi üzerindeki yolun üzerine astık.

* 19 Mayıs 1980 tarihinde Uzunköprü Mescit Mahallesi Su deposu karşısındaki sokağın (Menderes Sokak) girişine Özcan Eşigül ve diğer iki yoldaşla birlikte 8-10 metre uzunluğunda bir beze "Önderimiz İbrahim Kaypakkaya 18 Mayıs 1973'te faşizmin işkencehanelerinde hunharca katledildi. İbrahim Kaypakkaya ser verip sır vermedi. Anısı mücadelemizde yaşayacak. Hesabını soracağız, Yaşasın Demokratik Halk Devrimi. Yaşasın Halk Savaşı" TKP/ML TİKKO yazılarını, sloganlarını yazdık. Ayrıca şablonla İbrahim Kaypakkaya'nın resmini de yaptık. Pankartın üzerine yani kenarına yapmış olduğumuz bir cep içine de bomba süsü verilmiş, içine toprak doldurduğumuz bir kutu koyup sokağın bir başından diğer başına sokağı keser vaziyette iki elektrik direği arasına astık.

Tarihten kısa kısa...

* 7 Nisan 1712: New York'ta köleler isyan başlattı.

* 31 Mart 1925: Şeyh Said İsyanının gerçekleştiği bölgelerde, Divan-ı Harb tarafından verilen idam cezalarının ayrıca onay gerektirmeden infaz edilmesi hakkındaki kanun kabul edildi.

* 29 Mart 1929: Tütün Amelesi Cemiyeti'ne üye 300 kadar kadın ve erkek tütün işçisi, İstanbul Beşiktaş'ta

Arıkan, Ahmet Atasoy, Ertan Saruhan ve Sabahattin Kurt ile THKO militanları Cihan Alptekin ve Ömer Ayna şehit düştü.

* 31 Mart 1987: Petrol-İş sendikasının 32 işyerinde daha grev uygulamaya başlamasıyla grevdeki işçi sayısı 9 bine, işyeri sayısı 57'ye yükseldi.

* 26 Mart 1995: Yozgat Sorgun'da özel bir şirkete ait kömür ocağında grizu patlaması sonucu 37 işçi öldü, 10 işçi yaralandı.

Evrensel
BakışEmperyalizm için
tehlike çanları çalıyor

Tarihin sonu palavraları özellikle "Arap Baharı" süreciyle birlikte bir suskunluğa evrilsede akademisyenler bu burjuva tezi canlandırmakta ısrarlılar. Örneğin London School of Economics'ten tarih profesörü John N. Gray, tarihin sonunun insanlığı iktisadi ilerlemeye götürmediğini vurgulayarak, tarihin bir üst safhaya ilerlemediğini vurguluyor. Bununla birlikte insanlığın aynı aptallıkları tekrarlamakta olduğunu belirterek, Tahıl Ticaret Kanunu gibi kanunların devrinin yine geldiğini söylüyor.*

Bu küresel kriz, ABD'lilerin inanmış oldukları bütün değerleri, efsaneleri yerle bir ederek devam ediyor. ABD emperyalist bir devlet olarak, sömürge ve yarı-sömürgelerinden elde ettiği kârın bir kısmını Amerikan halkının toplumsal huzursuzluklarını törpülemek için kullanmıştı. Neo-liberal politikaların hakim olduğu 1980'lere kadar, ABD toplumunun en zengin yüzde 1'lik kesiminden en yoksul yüzde 10'luk kesimine kadar hepsi alım güçlerinin sürekli arttığı bir süreç yaşadı. Bu süreç doğal olarak ABD halkının sisteme tepkisini yumuşattığı gibi, ABD açısından da emperyalist emellerini gerçekleştirmek için "Amerikan rüyası" adı altında sömürge ve yarı-sömürge halklarına pazarlanmaya çalışıldı. Verilmek istenen mesaj çok açıktı: "Herkes kendisinin izlediği yolu takip ederse, dünya daha iyi bir dünya olur, herkes toplumsal zenginlikten nasiplenir." Ancak tam da Amerikan toplumunun en yoksul kesiminin bile refahının artması sömürge ve yarı-sömürgelerden elde edilen sömürü vasıtasıyla mümkün olmuştu. Bu durumun teorik açıklamasını, yirminci yüzyılın başlarında, proletaryanın büyük ustalarından Lenin, "Emperyalizm Kapitalizmin En Yüksek Aşaması" adlı eserinde ayrıntılarıyla inceliyordu.

Emperyalist burjuvaziye, kapitalizmin yasası gereğince kâr oranlarını sürekli yükseltme zorunluluğuyla birlikte sosyalizm maskeli bürokratik diktatörlüklerin de tasfiyesiyle birlikte artık sömürge ve yarı-sömürge ülkelerden gelen "sömürge kârları" yetmemektedir. Bunun sonucu olarak ABD burjuvazisi bir yandan da "kendi halkının" elindeki gelirlere göz dikmiş durumda.

ABD'nin emperyalizm aşamasına ulaşmasının ardından ilk defa neo-liberal politikaların uygulandığı yirminci yüzyılın son çeyreği ile birlikte toplumsal refahtan aldığı pay düşmeye başlamıştır. **

Bu durumun doğal sonucu olarak birçok burjuva akademisyeni neo-liberal politikaların sonuçlarına dikkat çekmektedir. Toplumsal huzursuzluğun arttığı, dünyanın daha yaşanılmaz bir hal aldığı vurguları son dönem sürekli bir şekilde duyduğumuz cümleler arasındadır. Bunlara katılmamak elde değil. Ancak aynı kesim tarafından bu durumun, geçmişin bir tekrarı olmasından kaynaklı aptallık olarak nitelendirilmesi, bu kesimlerin kapitalizmin ne olduğunu bildikleri halde kitlelerde bir yanılsama, sisteme dair bir umut kırıntısını koruma derdinde olduklarını gösterir.

Kapitalizm zaten tam da budur: toplumsal zenginliğin egemen sınıfın elinde toplanması. Kapitalizm hakkında herhangi bir yanılsama yaratılmasına izin vermemek gerekiyor. Var olan durum, dünyayı yöneten egemen sınıfların temsilcilerinin yeteneksizliğinden kaynaklanıyor. Var olan durum her şeyden önce yapsal bir durumdur.

Aynı kesim neo-liberal politikaların, demokrasiye ters düştüğünü de sürekli dillendirmektedir. Zaten var olan demokratik uygulamaların önemli bir kısmı komünizm tehlikesine önlem almak amacıyla sürece sokulmuş politikalar. Serbest piyasa düzeni, demokratik hak ve normlarla alakasının olması mümkün bile değildir. Aksine, liberal politikalar, halklarda büyük bir sefalet ve bunun karşılığında büyük bir öfke yaratır. Bu durumda demokratik norm ve uygulamalar egemenler açısından tehlike çanlarının çalması demektir. Sözü Lenin'le bitirelim: "Emperyalizm, her yere, özgürlük değil, egemenlik eğilimi götürren mali-sermayenin ve tekellerin çağıdır. Bu eğilimin sonucu (...) siyasal rejim ne olursa olsun, her planda gericilik ve bu alanda mevcut uzlaşmaz karşıtlıkların aşırı ölçüde yoğunlaşması." (***) Bu durum aynı zamanda emperyalizm ve proleter devrimleri çağında, emperyalizmin gericiliğinin somut ifadesidir. Emperyalizm koşullarında demokrasi beklentisi hayaldir! Lenin'in tespiti günümüzü de aydınlatıyor.

(*) Paul Craig Roberts, "Serbest Pazar Amerika'da İktisadi Güvenliği Yok Etti" makalesi için bkz:

<http://www.dunyabulteni.net/?aType=yazarHaber&Article-ID=18939>

(**) Ayrıntılı bir inceleme için Monthly Rewiew sayı 32, "Kriz: İşgal Altındaki Amerika'dan Bir Bakış", William K. Tabb

(***) Lenin, "Emperyalizm Kapitalizmin En Yüksek Aşaması", Eriş yayınları, sf:121-122

Obama'nın, Ortadoğu'da özgür diplomasisi!

Amerikalı eski bir senatör olan James Abourezk vakti zamanında şöyle konuşmuştu: "ABD'nin Orta Doğu politikası Tel Aviv tarafından yönlendirilmektedir. Halk Amerikan hükümetinin Orta Doğu'da yaptıklarına ilgisiz kaldığı sürece İsrail ABD'nin bu bölgeye yönelik politikasını dikte etmeye devam edecektir. Orta Doğu konularında Amerikan politikacıları üzerindeki tek baskı İsrail lobisinden gelmektedir." (*) Her ne kadar eski senatörün vurgularından İsrail lobilerinin ABD'nin dış politikaları üzerindeki etkisinden rahatsızlığı görülse de şu da bir gerçektir ki İsrail ABD açısından her daim önemsenmesi gereken bir ülke olmuştur. Obama'nın başkanlıktaki ikinci döneminde ilk yurt dışı "ziyaretini" İsrail'e yapması da İsrail'in ABD açısından etkisini göstermektedir.

Obama'nın ajandasında bir şey yok

Elbette ABD'nin başkanı, bölgede çeşitli devletleri yerinde teftişe çıkarsa, bu elbette var olan politikaların gözden geçirilmesini içerir. Ancak bu ziyaret tam da bundan öte bir anlam içermiyor? Çünkü bölgedeki güç dengeleri üzerinden oluşan politikada bir değişiklik yaratacak bir pozisyonun oluşmadığının altını çizmek gerekiyor. Olsa olsa Suriye'de bazı güncellemelerden bahsedilebilir ki, bunun Obama'nın İsrail ziyaretinde pek de bir etkisi olmayacaktır. Çünkü ABD ve AB emperyalistleri, Suriye'ye Baas rejimine kendilerinin dahil olduğu bir savaş açacak noktasına daha gelmediler. Daha doğrusu, Suriye denklemdeki çelişkiler, bu emperyalistlerin silahlarına sarılmalarını engellemektedir. Buradan da anlaşılmalıdır ki, Obama'nın ve ABD'nin bölgeye dair yeni bir politikası yoktur. Bilinen eski politikada ısrardır. Bu ise ABD'nin bölgede sağlam iki "müttefiğinin" arasını bulmak olarak ortaya çıkıyor. Obama'nın ziyaretinin bir amacı da İsrail ve Türkiye ilişkilerini yeniden tesis etmek olarak tanımlanabilir.

ABD başkanının Ortadoğu ve özellikle de İsrail'i ziyareti önemlidir. Bu her şey bir yana İsrail'in bölgedeki konumundan, emperyalizm jandarmalığından kaynaklıdır. Hatırlanırsa bir diğer bölge jandarması Türkiye'dir. Obama bu ziyaretin ilk meyvesini Filistin devleti için hüsrana olurken, TC devleti için "diplomatik bir başarı" oldu. İsrail, ABD'nin telkinleriyle, TC devletinden, "Mavi Marmara saldırısı" için yarım ağız özür diledi. Hiç kuşkusuz ki, bundan amaçlanan, ABD'nin Ortadoğu bölgesindeki iki uşak güç arasındaki soğukluğun giderilmesi, bölgeye yönelik ABD politikalarının başarıyla hayata geçirilmesidir. ABD'nin "ağabeyliğinde"

de" arabulucu olarak devreye girmesiyle, Türkiye-İsrail "barışı"nın yeniden tesis edilmesi, başta İran olmak üzere Suriye, Filistin, Mısır vd. bütün Ortadoğu halkları için saldırganlığın artması anlamına gelecektir. Çünkü her iki devlet de varlıklarını ABD emperyalizmine adanmışlar, hizmet için sıraya girmişlerdir.

Bu durum beraberinde Obama'nın bölgede oluşan pürüzlere müdahalesi olarak okunmalıdır. Ancak yine de bu ziyarete çok fazla anlam yüklenmemelidir.

Bunu Obama'nın "ziyaret" öncesi estirdiği havadan da anlayabiliyoruz. Obama bu Ortadoğu "turunun" bölgedeki keskinleşen çelişkiler üzerinde büyük bir değişikliğe yol açmayacağını bildiğinden, "turu" olabildiğince iddiasız hale getirdi. Öyleyse, Obama yönetiminin İsrail politikalarıyla gözle görünür hale de gelen çelişkilerine rağmen, neden İsrail'e uğradı. Bunun cevabını nerede arayacağız? Şüphesiz, bunun cevabı, ABD devletindeki burjuva kampları arasındaki klik çatışmalarındadır. Obama, karşıt kampın baskılarını göğüsleyebilmek için İsrail'e uğramak zorunda kalmıştır.

Bu durumu anlayabilmek için ABD dış politikasının nasıl oluştuğuna kısa bir göz atmakta fayda var.

ABD dış politikasının genel hatları ABD Kongre'sinin onayından geçmek zorundadır. **ABD'nin devlet işleyişi, yasama, yürütme ve yargının birbirleri üzerindeki kontrolüne dayanmaktadır.** ABD devlet işleyişi, bu devlet kurumlarından hiçbirinin, diğeri üzerinde bütünsel bir üstünlük kurmadığı, birbirlerini sürekli dengelediği bir sistem üzerine kuruludur. Elbette bu durum ABD'nin emperyalist çıkarlarının büyük bir tehlike içerisine girdiği şartlarda delinebilmiş olmasını engellemediği gibi, genel devlet işleyişinin bozulmasına da yol açmamıştır.

ABD'de mali gücü olan çeşitli topluluklar tarafından oluşturulan lobiler, ABD Kongre üyeleriyle birebir ilişki içerisine girerler. ABD'de uzun bir dönemdir en etkili olan lobi de Yahudi lobisi. Öyle ki, bu kesimin başkan adaylarına verdikleri mali katkıyı verebilecek ne başka bir lobi grubu vardır ne de bunlar kadar organize durumundadır.

Yahudi lobisinin, Kongre'de çoğunluğu bulduran Cumhuriyetçilerle daha sıkı ilişki içerisinde olmasından kaynaklı, bütün bu süreç Kongre'nin, İsrail'e yeteri kadar destek vermediği için ve Obama'nın dış politikasını doğru bulmayan burjuvazinin öteki kampını oluşturan Cumhuriyetçilerin sıkıştırması, 2014 yılının ABD Kongre'sinin seçim yılı olmasından da kaynaklı, bir iç politika mücadelesinin ürünü olarak Obama, İsrail'i ziyaret etmiştir. Bir nevi buna mecbur kalmıştır.

(*) "Amerikan Dış Politikası", Açıköğretim fakültesi yayınları

Yeniden Filistin Direnişi!

Filistin direniş tarihi, ihanet, ikiyüzlülük ve kahramanlığın asırlık tarihini bünyesinde barındırıyor. Bu yanıyla olması ve olmaması gerekenin büyük öğreticiliğini de taşıyor.

1947'de BM kararıyla ikiye bölünmesinden bu yana Filistin'de Araplara bırakılan topraklar Siyonist işgal altında giderek küçülüp yok oluyor, çözüm adı altında ortaya konan emperyalist teslimiyet politikalarıyla yaratılan "iyimserlik", "umut" atmosferi de yaşamın gerçekliği karşısında bir bir boşa çıkıyor. 29 Kasım'da M. Abbas'ın BM Genel Kurulu'na başvurusuyla Filistin'in "BM'ye üye olmayan gözlemci devlet statüsü" almasının ardından yapılan zafer kutlamaları ve "çözüm" için ifade edilen iyimser söylemler bunlardan biriydi. Ancak çok da zamana gerek kalmadan bugün bu sevinç ve söylemlerin altının ne kadar boş olduğu ve bölgesel gelişmeler karşısında verilen statünün Filistin halkının biriken öfkesini dizginleme manevrasından başka bir şey olmadığı ortaya çıktı.

İsrail, Filistin yönetiminin bu statüsünü kullanarak Uluslararası Ceza Mahkemesi'ne katılması ya da İsrail'i işlediği savaş suçları ve işgal politikasından dolayı şikayet edip yargılanmasını sağlayabileceği propagandalarına rağmen kağıt üzerinde yazılanların pratikte hiçbir değeri olmayacağını daha başından itibaren biliyordu. Ancak bu duruma rağmen göstermelik tepkiler vermekten geri kalmamıştı. 1 Aralık'ta Kudüs ve Batı Şeria'da 3 bin yeni yerleşim yeri inşaatı kararı olarak, Benyamin Netanyahu'nun "Karar bölgede hiçbir şey değiştirmeyecek" sözünü pratiğiyle de desteklemiş oldu. Filistin'e "barış" getirme çabasında olduğunu iddia

eden ABD, İsrail'in bu kararı karşısında göstermelik bir kınamayla durumu geçiştirdi. İşbirlikçisi M. Abbas yönetimi ise teslimiyetçi politikasında ısrarlı. Müslüman Kardeşlerin Filistin kanadı olan Hamas'ın da, 1987 yılındaki kuruluşunun ardından işgale karşı uzun yıllar sürdürmüş olduğu "uzlaşmaz" çizgisinde esneme gösterdiği, İsrail'i yok etme perspektifli İslami bir tek devlet stratejisinden 1967 sınırlarında iki devletli çözüme göz kırptığı biliniyor. Bunda bölgede meydana gelen ve devam eden ayaklanmalar sonrası Müslüman Kardeşlere açılan alan, birçok ülkede iktidara getirilmesi ve Müslüman Kardeşler örgütünün ABD ve müttefiki olan emperyalistlerle olan ilişkilerinin payının olduğu açıktır.

El-Fetih ve Hamas, kendi içlerinde ortak yönetim için "uzlaşma" arayışlarını sürdürdürsün, Filistin'deki gelişmeler halkın her geçen gün daha fazla genişleyen işgale karşı verdiği tepki bu siyasi çizginin er geç boşa çıkarılacağına işaretidir. Çünkü Filistin halkının işgal ve sistemle olan çelişkisi yönetimin aksine **uzlaşmaz** bir noktada duruyor. Milyonları bulan mültecilerin mevcut durumda kendi toprakları da dahil hiçbir yerde huzur bulma şansı yok. Bugün Siyonist saldırılardan kaçarak kendi topraklarından sürülen bu insanlar, şimdi de Suriye'deki iç savaştan kaçmak ve sığınacak yer aramak telaşındalar. Lübnan gibi ülkelerde bulunan mülteci kamplarına sığınabilenler, derinleşen yoksulluk ve ötekileştirilen kimlikleriyle ayrıca bir baskıya maruz kalmaktalar. Filistin topraklarında ise son aylarda yaşananlar yeni bir intifada kıvılcımını ifadelerini kullanıyor.

İsrail zindanlarında işkenceye dö-

nüşmüş tutsaklık koşulları, hiçbir suçlama getirilmeden ve herhangi bir yargılama yapılmadan gerçekleştirilen ve yılları bulan keyfi tutuklamalar gibi nedenlerden dolayı aylardır sürdürülen açlık grevleri ve Siyonist İsrail yönetimine duyulan öfke, Filistinli tutsak **Arafat Ceradat'**ın işkenceyle katledilmesiyle doruğa ulaştı. Katliamı protesto etmek için zindanlarda açlık grevi yapanlara binler eklendi. Filistin sokakları öfkeli insan seliyle dolup taşı ve bu öfke dinmiş de değil.

Yıkım ya da yeni yerleşim yeri inşaatları kararlarının alınması Filistin için olağanlaştı belki ama İsrail'in, Batı Şeria'dan İsrail'e gününbirlik işçi olarak gidip gelen yaklaşık 30 bin Filistinli işçinin Yahudilerle otobüslerini ayırıp ayrı bir hat kurması Siyonist ırkçı anlayışın ne kadar geniş bir zeminde hayat bulabildiğinin görülmesi açısından anlamlı bir örnektir. Bu uygulamada acı ve trajik bir yan da, Yahudilerin holokosta uğradıkları dönemlerde benzer uygulamalarla çokça yüz yüze gelmiş olmasıdır. Ancak bölünmüş Filistin halkı birlikte hareket ederse her türlü ihaneti alt edip Siyonizm'i tarihin çöplüğüne gönderebilir. Yeniden "bir" olmanın mutluluğu ancak böyle tadılabilir.

daki imzanın en güçlü sahibi konumundadır. Bununla yetinmeyerek **Francisco Jalics** ve **Orlanda Yorio** adlı iki rahibin ve bu rahiplerin kiliseleriyle birlikte çalışan ve darbe karşıtı olan 6 kişinin de darbecilere teslim edilmesinin baş aktörüdür.

Cuntanın başı George Videla da Katolik kilisesinin kendilerine sürekli tavsiyelerde bulunduğunu şu sözlerle vurguluyordu: "*Ülkenin Katolik hiyerarşisi rejimin siyasal muhaliflerini 'kaybetme' politikası konusunda bilgilendirildi ve Katolik liderler bu politikanın nasıl 'yönetileceği' konusunda önerilerde bulundular.*"

Ellerinde halkın kanı bulunan yeni Papanın yapacaklarını geçmişten çıkartmak mümkündür. Gerek Papalık kurumu gerekse de yeni seçilen Papanın rolü, emperyalistlerin politikalarına halk kitlelerinin rıza göstermesini sağlamaktır. Söylemlerindeki yoksulluk ve halk vurguları ise, bu politikaların yaşama geçirilmeleri konusundaki bayağılıklarını göstermenin ötesinde bir anlam taşımıyor.

Yeni Papa Francis...

Geçtiğimiz günlerde Katolik dünyası açısından önemli sayılan papalık seçimleri vardı. Yeni Papanın, tarihte ilk kez Latin Amerika'dan seçilmesi, kitlelerin gözüne sokulurcasını vurgulandı. Tüm bu hengamenin içinde Francis ismini alan yeni Papa Bergoglio, ilk söyleminde "yoksullar için, yoksul bir kilise" istediğini vurguladı.

Din olgusu, siyasetin bir parçası olarak, egemenler tarafından ezilen halk kitlelerini var olan zulüm ve sömürü düzenine biatını sağlamak için kullanılmıştır. Bunun en büyük göstergesini de şimdiye kadar Papa seçilenlerin, yaşamları boyunca aldıkları tavırlarda görmek mümkündür. Son Papa da bundan muaf değildir.

Halka çağrı: darbecilerle işbirliği yapın

Arjantin'deki Katolik kilisesi içerisindeki en muhafazakâr ve en etkili pozisyondaki gruplardan biri olan "İsa'nın Düzeni" tarafından 1973 yılında Arjan-

tin sorumluluğuna getirilen Bergoglio, Askeri Cunta döneminde Arjantin'in en üst makam civizitlerinden birisiydi.

Cunta tarafından ilk elden ücretler dondurulurken, halk yığınlarının satın alma gücü reel olarak sadece üç ay içerisinde yüzde 30'un üzerinde azalmıştı. Bugün "kalbinin yoksullardan yana attığını" söyleyen papa, halk askeri diktatörlük altında zulüm altında yoksullaşırken buna karşı en ufak bir itirazı olmamıştır.

Cuntaya itiraz etmeyi bir kenara bırakalım cuntanın desteklenmesinde aktif olarak görev yapan bir şahsiyetten bahsediyoruz.

Darbecilere verilen tavsiyeler

Seçilen Papa Cunta yıllarında, kendi grubu içinde çıkan "*Katolik Kilisesi'nin rolü ve askeri cunta ile ilişkileri*" tartışmalarında kendilerinden farklı düşünen, cuntaya karşı olan iki rahibin gruplarından papazlık görevleri ellerinden alınarak kovulmasının altın-

Avrupa'da NEWROZ ateşi

ZÜRİH

Yüzlerce yürek, akşam saatlerinde miting alanına toplanarak Newroz ateşini yaktı. Kitle halaylar çekerek Newroz'u slogan ve coşkuyla karşıladı. Miting alanında "**Newroz Pıroz Bê**" imzalı pankartın dışında **TKP/ML** imzalı pankart alana asıldı. Partizan, MLKP ve Öcalan flamalarının yanısıra, demokratik kitle örgütlerinden **İsviçre Türkiyeli İşçiler Federasyonu (İTİF)** ve **İsviçre Göçmen İşçiler Federasyonu (İGİF)** da mitinge katılarak destek veren kurumlar arasındaydı. Alanda Komünist Önder İbrahim Kaypakaya'yı anma gecesinin broşürleri ve TKP/ML-YDK imzalı bildirilerin dağıtımı yapıldı.

BASEL

Newroz yürüyüşü Basel Clara-mat'tan zılgıtlar ve sloganlarla başladı. Meşaleli yürüyüş çevredeki kitlenin de dikkatini çekti. Meşaleli yürüyüşte Partizan imzalı pankartımız ve flamalarımızla kortej oluşturarak yerimizi aldık. Demokratik kitle örgütlerinden **Yeni Kadın**, İTİF ve **ATİK** de flamalarıyla eyleme katıldı. Miting, alanda yakılan isyan atesinin etrafında zılgıtlar ve halaylarla devam etti.

İNGİLTERE

Londra'da 21 Mart günü Newroz yürüyüşü yapıldı. Yürüyüş Tottenham Green Centre önünden başladı. Saygı duruşunun ardından yürüyüş geçildi. Yürüyüş boyunca "**Biji Newroz**", "**Yaşasın halkların kardeşliği**" gibi sloganlar atıldı. Yürüyüşün sonlandırıldığı Edmonton Green'de ise her kurum temsilcisi sırayla mesajlarını okudu.

STRASBOURG

Strasbourg Halk Meclisi'nin katkılarıyla, Mezopotamya Kültür Evi tarafından örgütlenen Newroz etkinliğine, içinde ATİK'in de olduğu demokratik kurumlar da katıldı. 20 Mart günü Kleber Meydanı'nda gerçekleştirilen mitingde yapılan konuşmada, geline süreçten ve yapılan müzakerelerden bahsedilerek; bu süreçte uzun bir mücadele sürecinden sonra gelindiğini, bu süreç zarfında da ağır bedeller ödendiğini fakat ısrar ve de inancın mücadeleyi bu aşamaya getirdiği belirtildi. TKP/ML-YDK imzalı Newroz bildirilerinin dağıtıldığı etkinlik, yapılan konuşmalar ve çekilen halayların ardından sonlandırıldı.

"Sadece 8 saat değil, hayatla direniyoruz!"

Direnişlerinin 270'li günlerinde DHL işçilerini Gebze'deki direniş çadırında Özgür Gelecek okurları olarak ziyaret ettik. 9 defa yıkılan, 1 defa yakılan çadırlarını restore eden işçilerle ve örgütlenme uzmanı ile yaptığımız sohbette DHL'deki örgütlenme çalışmalarının geldiği aşama, Hak-İş sendikasının ihanet eden tutumu, çalışan işçilerin sendikal çalışmayla birlikte yaşadığı dönüşüm vb. üzerine röportaj yaptık.

- Kaç yıldır DHL'de çalışıyorsunuz?

Şener Yüksel: 8 senedir çalışıyorum. Biz işe başladığımızda DHL bu kadar büyük değildi. Bizler çalışanlar olarak kendimizden çok fazla fedakarlık yaparak DHL'nin bugünlere gelmesini sağladık. DHL giderek büyüdü, ama o büyüdükçe biz o kadar küçüldük. Yılda % 3-5 oranında zamlar yapılıyordu. Esnek çalışmayla gece gündüz çalıştırılıyorduk. Zamanla benim maaşım arttı. Amir olarak çalışmaya başladığımda yani. Ama aldığım ücret yüksek olmasına rağmen şartlar beni tatmin etmiyordu.

Yoğun mesailer olduğunda, sorunlar olduğunda bireysel olarak tepki gösteriyordum. Ama tek başına yeterli olmuyordu. Gitmek de çözüm olmuyor. Bu süreçte istifa ederek işten ayrılan arkadaşlarımız da oldu. Ama önemli olan kalıp yerinde düzeltmekti.

- Sendikal çalışmayla birlikte neler değişti?

Özgen Turan: İşçilere özgüven geldi. Dün 3-5 kişiydik, bugün yüzlere ulaştık. Düne bakarsak bugün insanlar birbirleriyle farklı konuşuyorlar. Birliktelik kendini gösteriyor. Biz yemek ve çay saatlerinde çalışanların mola yerlerine giderek slogan atıyoruz, megafonla ajitasyon çekiyoruz. Üzerlerindeki yığınla baskıya rağmen korkularını atmış durumda arkadaşlarımız. Bizimle birlikte tel örgülerin arkasından slogan atıyorlar. Özellikle amirler üzerinde baskı uygulanıyorlar. Çünkü amirlerin üye olması demek bir depoda çalışanların sendikaya üye olması demek.

- Bu süreç size neler öğretti?

Ömer Berk: Düne kadar hakkımız olduğunu, emeğimizin bu kadar değerli olduğunu bilmiyordum. Bunları gördükten sonra diyorum ki, dünya bizim sayemizde dönüyor.

- İşten çıkarıldığınızdan beri ne gibi sıkıntılar yaşadınız?

Eyüp Karakoç: Sendika ihtiyaçlarımızı karşılıyor. TÜMTİS bizim yanımızdan hiç ayrılmadı. Başta Ali Rıza abi olmak üzere öğretmenlerimiz deneyimleriyle ve ısrarıyla bize çok şey öğretti.

Şener Yüksel: Biz de öğrenciler olarak iyi öğrendik. Şimdi sadece 8 saat değil hayatla direniyoruz burada. Ekmek kutsal bir şey. Biz çalışanlar olarak din ve milliyetçilik üzerinden farklı düşünceler taşıyabiliriz. Ama ekmek mücadelesinde ortaklaşyoruz. Bizi bu şekilde bölmeye, farklı göstermeye çalışıyorlar.

- Ne diyorlar hakkınızda?

Özgen Turan: Zaten biz sendikal çalışma yapmaya başladığımızdan beri bir PKK'li oluyoruz bir DHKP-C'li. Hakkımızda böyle söylenerek içerden desteği azaltmaya çalışıyorlar. Biz buradan şunu söylüyoruz. Bizim haklı davamızda kimin hangi siyasi görüşünün olduğu önemli değil. Önemli olan bu çalışmalar içerisinde yer alması ve sonuna kadar devam etmesidir. Biz bir 8 ay daha kapıda tüm zorluklara rağmen direnişe devam ederiz. Bu konuda tereddüdümüz yok.

Şener Yüksel: Bu konuda dışarıdan desteğin az olduğunu söylemek gerekiyor. Petrol-İş, Hava-İş ve Deri-İş'e destekleri için teşekkür ediyoruz. Ama başka sendikaları da yanımızda görmek istiyoruz. Süreci hızlıca kazanımla sonuçlandırmak için buna ihtiyacımız var. Çünkü DHL'de sendikanın kazanması sadece TÜMTİS açısından bir kazanım olmayacak. 2200 kişinin çalıştığı bir yerde sendikanın olması sanayi kenti Gebze'de kurulu bulunan pek çok fabrikada bu çalışmaların başlaması demek.

Biz bunun farkındayız, bizim gibi pek çok insan, özellikle de patronlar farkında. Bizimle ya da bizden sonra atılan arkadaşların yanında görülükleri için yanlışlık oldu denilerek işe geri alınan arkadaşlar var. Biz bu süreçte 6 arkadaşımızı

geri aldığımızı başardık. Buradan da görülebilir kazanımlarımızın bölgeyi nasıl etkileyeceği.

- Üyelik çalışmaları şu an hangi noktada?

Ali Rıza Atik (TÜMTİS Genel Merkezi Örgütlenme Uzmanı): Ekonomik olarak oldukça zorlu şartlarda yaşıyor insanlar. 8-10 senedir çalışan insanların umutları her zam dönemlerinde biraz daha tükeniyordu. Dün üye olan işçiler bugün bizimle birlikte halay çekiyorlar. Sonuçlandırmaya yaklaştığımız dönemde Hak-İş'e bağlı Öz Taşıma-İş diye adına sendika diyemeyeceğimiz bir sendika kuruldu. Müdürler eliyle çalışanlar bu sendikaya üye yapılmaya çalışılıyor ikna odalarında. Amirler tehdit ediliyor TÜMTİS için çalışmamaları yönünde. Öz Taşıma-İş, sınıfa ihanet eden taşeron bir sendika. Toplu sözleşme yetkisi olmaması bir yana 180 gündür (Öz Taşıma-İş kurulduğu dönemde direniş 180. günlerindeydi) direnişin ve üyelik çalışmalarının devam ettiği bir iş yerine niye geliniyor? İşveren eliyle getiriliyor. Çünkü işveren sendikası. Bunu da açıkça söylüyorlar.

- Nasıl bir çalışma yürütüyor bu sendika?

Ali Rıza Atik: Hak-İş üzerinden Şerafettin Koç eliyle yürütüyorlar çalışmalarını. Şerafettin Koç Gebze Sendikalar Birliği Dönem Sözcüsü. Aynı zamanda Kristal-İş Sendikası başkanının kardeşi. Buralardaki varlıklarını da kullanarak yapıyorlar çalışmalarını. TÜMTİS'in yetkili sendika olmasına engel olduğu çalışanlar tarafından da çok net görülüyor. Çünkü bu iş yerinde uzun zamandır taşeron var. Biz aynı zamanda taşeron eliyle çalıştırılmaya karşı da çalışma yürütüyoruz. Ama müdürler kadrolu çalışan sayısını yüksek gösterebilmek ve bizim sürecimizi uzatmak için taşeronda çalışanları belirli süreli iş sözleşmesi imzalatarak kadroya alıyor. Yani 3 aylık, 6 aylık sözleşmeli olarak çalıştırmaya devam ediyor. Tabii bu da karşılıksız olmuyor. Öz Taşıma-İş'e üye olmak koşuluyla. Bu sendika da işçiye ulaşmak için her yol mübah diyor. Bu çok tehlikeli bir ifade.

- Bu duruma karşı ne yapmak gerekiyor?

Ali Rıza Atik: Bu sendikanın ilerici sendikalar ve şubelerce teşhir edilmesi ve buldukları platformlardan uzaklaştırılması, kınama cezaları verilmesi gerekiyor. Hak-İş'in yetkili olduğu yerlerde görüyoruz ki ücretler ya asgari ücret ya da çok düşük. Esnek çalışma ve taşeron hakim. Bunlara bakarsak patronların direktifiyle hareket ettiği görülüyor.

- Direnişinize destek yeterli mi?

Ali Rıza Atik: Açıkçası basın açık-

Şener Yüksel

Ömer Berk

Eyüp Karakoç

Ali Rıza Atik

lamaları dışında sendikaların desteğini göremiyoruz. Biz her gün burada çadırımızdayız. Arkadaşlarımızın ziyaret edilmesi hem bizlerin hem de içerde çalışan arkadaşlarımızın umutlarını artıracak, gücümüzü pekiştirecektir. Çünkü önemli bir işi başardık. Kargolarda sendika olmaz gibi bir anlayışı UPS ile birlikte kırdık.

Ardından dağıtık 12 deposu olan DHL gibi bir yerde yüzleri sendika üyesi yaptık. Yani bu tür kazanımlar diğer sendikaların ve iş yerlerinin önünü açıyor. Buraya verilecek destek ve sonrasındaki kazanımlar genel olarak Türkiye işçi sınıfının kazanımları olacaktır. Bunda çok netiz. Özellikle ilerici sendikaların buradan bakması ve yanımızda yer alması gerekiyor.

(Gebze'den bir ÖG okuru)

Hindistan-Chhattisgarh'ta devlet köylere, evlere, okullara ve kurumlara saldırıyor

Hindistan devletinin, Maoistlerin etkin olduğu eyaletlerden biri olan Chhattisgarh'ta 2013'ün ilk aylarında estirdiği terörle ilgili olarak Delhi Üniversitesi Demokratik Öğrenciler Birliği'nin gerçekleştirdiği "**Hakikatleri Araştırma Komisyonu**"nun hazırladığı rapor **15 Mart** günü kamuoyuna açıklandı. Raporla özetle şu görüşlere yer verildi:

Ocak ayının ortasından Şubat'ın ilk haftasına kadar geçen sürede, Chhattisgarh'ın Bijapur Bölgesinin birçok köyünde Hindistan devletinin silahlı gücü terör estirdi. Eyalet polisi devletin yönettiği bir operasyonla köyleri sistemli bir şekilde hedef alarak, yüzlerce evi ve halkın inşa ettiği okulları yaktı, köylüleri genç yaşlı ayırtmaksızın topladı, yanan evlerinin yanı sıra başında fiziki işkence uyguladı. Bu terörden Pidia, Tomnaka, Singham, Lingham, Komati, Tomudum ve Kondapadu köyleri etkilendi. Dodi-Tumnar köyünde Janatana Sarkar (Maoistler önderliğinde Adivasilerin örgütledikleri kolektif politik ve ekonomik örgüt) tarafından işletilen okul ve 100 çocuğa ev sahipliği yapan öğrenci yurdu yağmalandı ve yakıldı.

1000'er kişilik iki tabur polis gücü ve Koya komandoları köy okuluna sabah saatlerinde geldi ve okulu yaktılar. Öğrenciler ve öğretmenler ormana kaçarken, polis, tarlasına gitmekte olan yaşlı bir köylüyü yakalayarak köylünün elini kendi orağıyla kesti. Ardından okulun depo ve mutfağını yağmalayan polis, binayı yakmadan önce su kuyusunu zehirleyip okulu tahrip etti. Ardından Pidia köyüne geçen polisler, bu köyde de tahminen 265 evi yaktılar.

Devlet, Adivasilerin okul ve evlerini yaktı, yaşam kaynaklarını yağmaladı ve yüzlercesine fiziki işkence yaptı. Ve tüm bunları da "kalkınma"

adı altında şiddetini meşrulaştırarak gerçekleştirdi. Bu sistemli ev ve okul yakmalar, silahlı güçlerin halkı sindirmek için gerçekleştirildiğini açığa çıkarmaktadır. Köylüler, ordu güçleri köylerinde ve köylerin çevresindeki tepelerde kamp kurdukları için üç gün boyunca ormanda yaşamak zorunda kalmışlardır. Genç erkekler, toplanarak vahşi bir şekilde dövülmüşlerdir. Erkeklerin çoğu serbest bırakılırken, biri hapisanede bırakıldı ve köyden ayrılırken, geride ne kaldıysa her şeyi yaktılar. Köylülerin karşı karşıya kaldığı şiddetin izleri yanan evlerden kalkanlarda ve kırık pencere ve mutfak eşyalarında görülebiliyordu. Köylülerin bu gibi zamanlarda başvurdukları yer Janatana Sarkar (JS) oldu. JS, saldırıdan etkilenen köylülere ilaç ve yiyecek yardımında bulundu. Şu anda da hala köylülerin yanan evlerini yeniden inşa etmelerine yardım ediyorlar. Evlerin çıplak iskeletleri kolon kolon, tuğla tuğla yeniden örülüyor; direniş ruhu herkes için görünür bir durumda.

Hindistan devleti, Chhattisgarh gibi eyaletlerde bu tür operasyonlarını bölgeyi "kalkındırma" adı altında gerçekleştiriyor. Bu operasyonlar aynı zamanda, bu tür baskılara karşı birlikte karşı durmak için halkı örgütleyen devrimci güçlerin yükselişine karşı da önlem anlamına geliyor. Bu insanlar, burada yaşayan halkın yaşam koşullarının kalkındırılmasına öncelik verme politikası uyguluyor. Burada, kalkınmanın anlamı, devletin kasalarının doldurulması anlamına gelmiyor. Bu kalkınma politikalarında, halk öncelikli meseledir. Devlet destekli güçlerin halka, onların evlerine, okullarına ve yaşam koşullarına yönelik saldırıları, halkın yaşam hakkına yönelik saldırıdır.

Hindistan devleti, 2009 yılında ül-

kenin kalkındırılması adı altında, Jharkhand, Chhattisgarh, Orissa, Maharashtra, Andhra Pradesh eyaletleri ve Bihar, Batı Bengal, Karnataka bölgelerinde yaşayan binlerce insanı zorla göç ettirerek ulusal kaynakları yağmalama operasyonu başlatmıştı. İronik bir şekilde burjuva medya tarafından Yeşil Av Operasyonu olarak adlandırılan bu "operasyon"un sorumluluğu merkezi hükümet tarafından üstlenilmiş ve halka ait olan değerlere emperyalist güçlerin çıkarına uygun bir şekilde el konulmuştur. Toprak, su ve ormanlar sömürücü çok uluslu şirketlere ve komprador burjuvaziye satılmıştır.

Bu köpek balıkları şirketleri besleyen "kalkınma" modeline olan bağlılığı ifade eden Başbakan halkın direnişini ise "iç güvenlik tehdidi" olarak tanımlamıştır. **Devrimci güçler de halkla birlikte, Hindistan devletinin halka karşı yürüttüğü bu savaşa karşı mücadele ediyor.** Adaletsizliğe karşı direniş ruhuyla halk, devletin ülke topraklarını, madenlerini ve orman kaynaklarını elden çıkardıkları yüzlerce çok taraflı anlaşmaya imza atarak çevirdiği entrikalara karşı kararlı bir duruş sergiliyor. Bu şirketlerle yapılan anlaşmalarda ödenen ücret, Hindistan devletinin baskısına karşı yaşamını ve özgürlüğünü savunan halkın kanıdır. Bu direniş, Hindistan devletinin, şirketlerin kalkınması modeline karşı kaynakların kolektifleştirilmesine dayanan alternatif halkın kalkınması modelini tarif etmektedir. İşte bu, devletin "terörizm" ve "iç güvenlik tehdidi" diyerek bastırmayı amaçladığı devrimci değişimdir.

Devlet, 2005'te operasyonlarına başlayan silahlı Salwa Judum çeteleri gibi "**temizleme**" programına sponsorluk yapmaktadır. Devlet resmi ola-

rak 2009'da "av" programını deklare etti. Bu av, kurulduğundan bu yana, halk üzerinde geniş bir alanda şiddetle sonuçlandı. Medya, bu "operasyon"u "Naxal istilası"ni ortadan kaldırmının bir parçası olarak yansıttı. Oysa bu direnişin kökleri, yarı-sömürge Hindistan devletinin elindeki en kötü vahşetle yüz yüze olan halkın içindedir.

Silahlı güçler, Maoistlerle savaş adı altında hükümete bağlı okul binalarını kamp yeri olarak kullanmaktadır. Bu okullar, bölgede operasyon yürüten güçlerin üsleri haline gelmiştir. Bu bölgelerde eğitim neredeyse imkansız hale getirilmiş, bu da Adivasi toplumunun en temel haklardan biri olan eğitim hakkını etkilemektedir. Dahası, devletin bu kurumlarının bulunmadığı ve çoğunlukla ormanlık bölgelerde halkın kendilerinin inşa ettiği okullar, barınaklar, sulama tankları, kuyular vb. silahlı güçlerin saldırısı altındadır.

Halk, kendi okullarını, barınaklarını, su tanklarını, kuyularını ve benzeri ihtiyaçlarını geliştirerek bu saldırılara karşı savaşmaktadır. Bunlar, devletin evleri-okulları yakarak, insanlara fiziksel işkence yaparak kırmak istediği günlük direniş biçimleridir. Devlet halka her gün bu tür vahşeti uygulamaya ve şiddet biçimlerini normalleştirmeye devam ettiği sürece halk da militan direnişini sürdürecektir. Devlet bizim sessizliğimize ve rızamıza bağlı olarak bir yandan emperyalistlerin "özgürlük" ve "gelişme" diliyle konuşurken diğer yandan yaşam ve özgürlüklerin vahşice yok edilmesine iştirak ediyor. **Bizim, bu sessizliği kırmaya ve adaletsizliğe karşı durmaya ihtiyacımız var.**

Bizim mücadele eden, zorla göç ettirilen ve çözümü savaşta gören kitlelerle birlikte durmaya ihtiyacımız var. Bu nedenle bugün ve her gün, devletin Chhattisgarh'ta ve diğer yerlerde Adivasi toplumuna yönelik silahlı güçlerin işlediği suçları mahkum etmeli; zengin kaynaklara sahip olan bu bölgelerde devlet, feodal toprak sahiplerinin çıkarları ile şirketlerin arasındaki bağı teşhir etmeli; halka yönelik bu savaşın **jal, jangal, jameen (su, orman, toprak)** hakkını tanıyan ve Hindistan devletinin bu çabalarına karşı mücadele eden halka karşı olduğunu kabul etmeliyiz. Hindistan devletinin halkın toprak, yaşam ve zenginliklerine emperyalist dizayn uyarınca el koymak için halkı bu topraklardan zorla göç ettirmeye çalışan Hindistan devletini durdurmalıyız.

Delhi Üniversitesi Demokratik Öğrenciler Birliği Hakikatleri Araştırma Komisyonu: Ayantika Das, J.K. Vidhya, Sourabh Kumar, Sushil Kumar.

Pusula Halka bağlılık

Her insan amaçları doğrultusunda yaşar ve bu doğrultuda kendine bir misyon biçer. Bu amaç ve bireyin kendisine biçtiği misyon, toplum içerisindeki sınıfsal konumlanışı, sınıf bilinci ile farklılaşır. Var olan sistemin etkisi altında, proleter sınıf bilincinden yoksun bir birey, yaşamını en rahat sürdürebileceği koşulları yaratmak için çabalar. Bu çabayı verirken ise kurtuluşunu, bir avuç egemenin yığınlarca ezileni en acımasız koşullarda sömürerek var ettiği bozuk düzen içerisinde arar. Bir işçi karnını nasıl doyuracağını, kirasını nasıl ödeyeceğini vb. düşünür. Bu uğurda emeğinin yalnızca bir kısmının karşılığını alabileceği bir işte çalışır, alın-teri döker. Geçimini bu şekilde sağladığında bir parça mutlu olabilir. Çünkü kısa bir süreliğine de olsa ölmekten, hastalanmaktan, açlıktan vb. kurtulmuştur.

Sınıf bilincine sahip bir insan da daha uzun, daha rahat bir yaşam sürmek ister. Ancak o bilir ki, bu köhnemiş düzende özgür değildir, emeğinin karşılığını alamaz, dolayısıyla istediği gibi bir yaşam süremez ve gerçekten mutlu olamaz. Ve yine

bilir ki, savaşırsız, sınırsız, sınıfsız bir dünya, emeğinin tam karşılığını alabileceği ve gerçekten özgür, mutlu olabileceği bir toplum mümkündür. İşte tam da istediği, böyle bir dünyayı yaratmak için çabalar ve toplum içerisinde kendisine devrimcilik misyonunu biçer. İdealleri uğruna yaşamı sürdürürken, gerektiğinde hayatını feda etmesini bilir. Çünkü onun için bu ideallerinden bağımsız bir yaşam sürdürmek anlamsızdır. **Hegel** şöyle der; "Özgürlük yalnızca hayatın tehlikeye atılmasıyla elde edilir... Hayatını ortaya koymamış bir birey, kuşkusuz bir kişi olarak tanımlanabilir, fakat o bağımsız bir öz-bilinç olarak bu tanınmanın gerçeğine erişememiştir."

Devrimcilik sevmektir, yaşama tutkuyla bağlanmaktır. "Alay konusu olacak olsam da söyleyeceğim; gerçek bir devrimcinin kılavuzu güçlü sevgi duygularıdır. Bu niteliği taşımayan gerçek bir devrimci düşünmek imkânsızdır" diyor **Che Guevera**. Yaşamı sevmek... Fakat bize sunulan, her anlamda sınırlı-dar bir yaşamdan hoşnut olmamak ve istediğimiz gibi bir yaşamın olanaklı olduğu bir dünya yaratmaktır bahsini ettiğimiz.

Peki, bu sevginin kaynağı nedir? Devrimin tarihsel ve bilimsel bir zorunluluk olduğunu kavramak, bu uğurda mücadele yürütmek, meşru-

luktan gelen inancı geliştirmektir.

"Kongremiz bütün partiyi herhangi bir çalışma halkasındaki herhangi bir yoldaşın yığınlarından kopmamasına dikkat etmek için uyanık olmaya çağırmalıdır. Her yoldaşa halk yığınlarını sevmeyi, yığınların sesine kulak açmayı; nereye giderse gitsin, oradaki yığınlarla kaynaşmayı, kendisini yığınlardan üstün tutacak yerde yığınların içine girip karışmayı, yığınların bilinç seviyelerine göre onların bilinçlerini uyandırmayı ve yükseltmeyi, yığınların gönüllük ilkesiyle tedricen örgütlenmelerine ve belirli zaman ve yerlerdeki iç ve dış durumların mücadelelerine göre gerekli bütün mücadeleleri tedricen geliştirmelerini yardım etmeyi öğretmelidir" diyor **Mao yoldaş**, 1945'deki 7. Parti Kongresi'nde.

Bizler neden halkı severiz? Mao yoldaş neden halkı sevmekten söz etmekte? Çünkü biz biliriz ki kendi kurtuluşumuz ancak tüm ezilen sınıfların ve bir bütün olarak ezilen sınıfların kurtuluşuyla mümkündür. Duygusal bir bağ değil, bilimsel bir bağlılık halka karşı sevgimiz. Biz onlarda kendi kurtuluşumuzu görürüz. Bu durum diğer taraf için de, halk için de böyledir. Bir gerilla birliğinin, faaliyet içerisinde bir köye girdiğinde sıcak bir ilgiyle karşılanması kurulan bu bilimsel bağ ile ilgilidir. Çünkü onlar da, gerillada kendi

kurtuluşlarını görür. Köylülerin gerilla ile kurduğu bağ sonucunda, bunun yaşamlarıyla ödeyebilecekleri, evini, malını kaybedecekleri, göçe zorlanabileceklerini vb. bilmelerine rağmen ilişkilimleri tam da bu bilimsel bağ gereği, sevginin sonucudur.

Eğitim bilimcisi **P. Freire** sevgi hakkında şöyle diyor; "Sevgi, korku edimi değil, bir cesaret edimi olduğu için öteki insanlara adanmışlıktır." Kendini halka adamak konusunda yanlış düşünceler ve bu düşüncelerin yön verdiği yanlış pratikler açığa çıkabiliyor saflarımızda. Kendini halkın "kurtarıcısı" olarak gören bir anlayışla hareket eden, başarısızlığa uğradığında ise faturayı halka kesen nice devrimci görmemiş miyizdir?

Kendimizi halka adayan bizler bunu bilmeliyiz ki; biz öncelikle kendimiz için mücadele ediyoruz. Yani biz de çürümüş sisteme ait olan tüm pisliklerden hoşlanmıyor, eziliyor, sömürülüyor ve özgürlükten yoksunuz. İnsanlık tarihi, tüm alt-üst oluşlar bireylere, sözüm ona kahramanlara değil, kitlelere ait. Bunun için "ben"i yıkmalı, özgürleşmenin tek yolu olan birlikte, kolektif şekilde egemenlere karşı savaşmalıyız. Ancak bu şekilde kitlelerin dünyasına girer, onlarla yanıp tutuşabiliriz ve gerçekten halkı sevebiliriz.

KAUGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Hasan Gazoğlu: Mart 1981'de Necdet Oynargül'ün katledilmesinin ardından yapılan operasyonlarda gözaltına alınan **Hasan Gazoğlu** Bakırköy Emniyeti'nde işkencede katledildi.

Özcan Ezigül: 1960 Edirne Uzunköprü doğumlu olan Özcan Ezigül, 1980 yılında lise yıllarında Edirne Uzunköprü'de faşistler tarafından katledildi.

Mehmet Beyhan: 1977 yılından itibaren Partizanlarla hareket eden Mehmet Beyhan Urfa Siverek'te faaliyet yürüttü. Sıkıyönetim ve sonrasında cuntanın gelişi onu yıldırmadı. Askeri faşist diktatörlüğün bölgede estirdiği teröre rağmen asla gerilemedi. Evli ve çocukları olan Mehmet Beyhan, bölgede çetireli askeri eylemlere de katıldı. Gözaltına alınan Beyhan burada da direniş geleneğini sürdürdü. Daha önceden DDKD (Devrimci Doğu Kültür Derneği)'li sosyal faşistler tarafından 9 kurşunla yaralanmış bedenini ağır işkenceleri kaldıramadı. Nisan 1981'de Siverek'te Meydan Karakolu'nda alçakça katledildi.

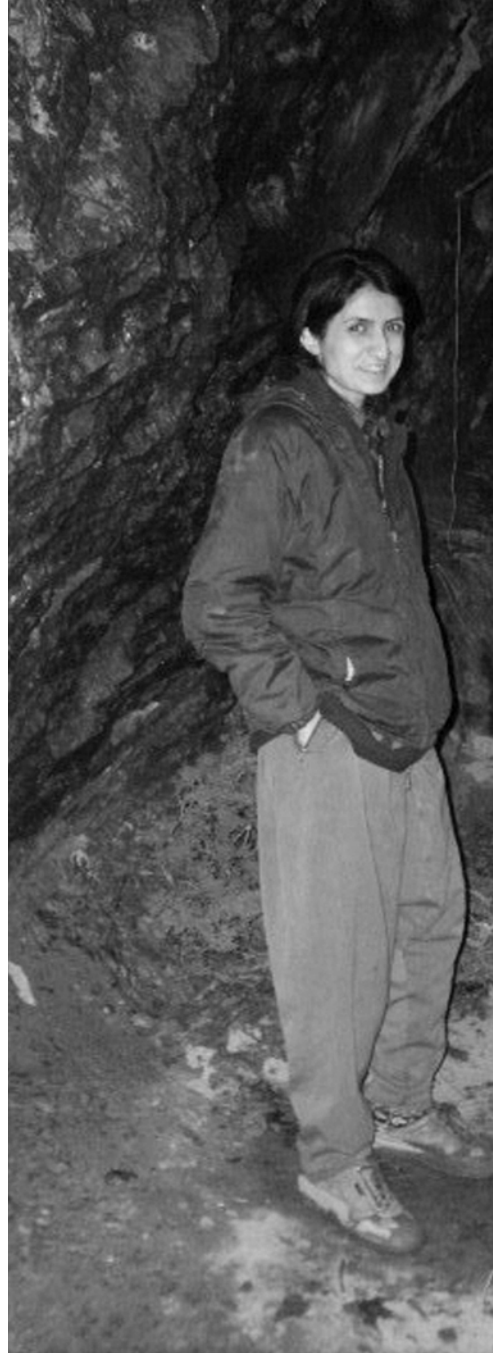
Yahya Kara: 1954 Çanakkale doğumlu Yahya Kara Almanya'da Partizan saflarında mücadele yürütürken 10 Nisan 1981'de bir iş kazasında yaşamını yitirdi.

Ali Uçar: Dersim Ovacık Güneykonak (Çakperi) köyünde 1959 yılında doğan Ali Uçar zorluklar içinde büyüdü. Göç ettikleri İstanbul'da küçük yaşlardan itibaren çalışmaya başladı. 1976 yılında Partizanlarla ilişki kurdu. Özellikle askeri eylemlerde görev aldı.

O dönemde birlikte faaliyet yürüttüğü Cemil Oka, Selahattin Doğan ve Ali Yılmaz'la birlikte birçok kamulaştırma eylemine imza attı. Birçok halk düşmanının cezalandırılmasında görev aldı. 1982 Kasım ayında cunta sonrasında kurulan askeri komisyonda görev aldı. 1983'te Bakırköy'de polislin kurduğu pusuda çatışarak şehit düştü.

Şerif Ahmet Aslan: Nisan 1984'te İzmir Buca Hapishanesi'nde yakalandığı hastalık sonucu yaşamını yitirdi.

Cihan Çetinkaya: Zeytinburnu'nda lümpen arkadaş çevresinden çıkıp Partizanlarla yeni tanışmıştı. Yüreğinin devrim ataşeyle dağlanması dağlara kavgaya sevdalanması henüz çok yeniydi. Geleceği umut yüklü Cihan Çetinkaya, 1997'nin Nisan ayında Zeytinburnu'nda eskiden içinde bulunduğu arkadaş çevresinde çıkan kavgada hayatını kaybetti.

HALK SAVAŞI'NIN KIZI GÜLCÜR SEVAGÜL

Olur da bir gün bulmak istersen beni
Takılır gökkuşağına düşersen yollara
Gece yaralarına varan sohbetlerimizi anarsın
İçtiğimiz çayın tadını
Yeniden yaşamak ne güzel olurdu değil mi?
Sonra özgürlük sevdamızı
Sevda uğruna geçen yılları
Kavgada da olsa dört elimiz
İnsan insana kavuşmuş derler Kavgadır bu
Hayallerimiz, aksesuarıdır yaşamın
Bir sabah beni bulduğunda
Kırağı düşmüş olabilir üzerime
Sakın için burkulmasın
Saçlarıma dokunduğunda
Saçlarım avuçlarında kalabilir
Yüzümün derisi soyulup
Morartılar çıkmış olabilir
Ürpermiyesin!
Gözlerin dört açılmasın
Mermilerin, bomba parçalarının
Vücudumda açtığı oyuklar
Şaşırtmasın seni
Ağlama, korkma, kaçma benden
Daha yanaş, daha yakın gel
Unutma!
Eylem güzeliyim ben.

BERÇELAN

TIPKI ONLAR GİBİ...

riye taşımak. Her tarafımız emperyalizmin-kapitalizmin bataklığıyla çevriliyken, bizler yüzümüzü güneşe, aydınlığa, yeşerene dönüyoruz ve yürümeye çalışıyoruz. Hele ki kadınlar açısından bu yürüyüş çok daha zor. Bizleri geriye doğru çeken o kadar çok şey var ki...

Yılların getirdiği alışkanlıkları, düşünme tarzını ve duyguların yaşanışını dahi değiştirmek gerekiyor çoğu zaman. Evet, "duyguların yaşanışı" dahi... Belki bu tümceyi okuyan bazı yoldaşlar şaşıracaktı. Ama hayır şaşıracak bir şey yok. **Genel olarak çaresizlik öğretilmiştir kadınlara ve devrim safalarına geldiğimizde bunu attığımızı sanırız.** Ama bir bakarsanız ki gelen eleştirileri anlamaya çalışmaktan ve kendimize bakmaktan ziyade "bana bu eleştiriler niye geliyor?" demiş ve gözyaşlarımız patır patır dökülmeye başlamıştır. Hemen kırılırız, hemen seviniriz, hemen öfkeleniriz. Yani düşünme tarzındaki idealizm kadar, alışkanlıkların o geri çekici yanları kadar, bize öğretilmiş olan duyguların yaşanışının, ön plana çıkarılışının o zayıflatıcı, çaresizleştirici yanlarını da görmek lazım kadınlarda. Ve işte tüm bu nedenlerden

Genel olarak çaresizlik öğretilmiştir kadınlara ve devrim safalarına geldiğimizde bunu attığımızı sanırız. Ama bir bakarsanız ki gelen eleştirileri anlamaya çalışmaktan ve kendimize bakmaktan ziyade "bana bu eleştiriler niye geliyor?" demiş ve gözyaşlarımız patır patır dökülmeye başlamıştır. Hemen kırılırız, hemen seviniriz, hemen öfkeleniriz.

Zaman akıp gidiyor ve biz yine ona yetişme, hakkını verme telaşındayız. Durup baktığımızda ayların yılların ne kadar hızlı geçtiğini görüyoruz.

Emel ve Dilek yoldaşı güneşe uğurlayalı yıllar olmuş. Oysa ki onlarla tanışmamız, birlikte aynı yolları adımlamaya başlamamız dün gibi! Kırsaldaki ilk zamanlarımızı düşünüyorum. Birbirimize yakın zamanlarda gelmiştik. Kendimizi-mücadelemizi aslında orada tanımaya başlamıştık. Ve ne kadar şaşırıyorduk, çok şey bildiğimizi sanarken aslında bildiklerimizimizin çoğunun sistemin düşünüş tarzıyla işlenmiş, yüzeysel bilgiler olduğunu gördükçe. Kırsaldaki çelişkileri anlamaktan ne kadar uzaktık. Bu bilgisizlik, yüzeysellik bir taraftan normal iken diğer taraftan kendimizde gerçekleştirilmemiz gereken değişimlerin ne kadar boyutlu olduğunu gösteriyordu. **Zor bir alandaydık ve işimiz de zordu.**

Kolay değil devrimcileşmek ve bunu sürekli olarak sıçramalarla ile-

kendimizi tanıyabilmek, kendimize inanmak çoğu zaman büyük mücadeleler sonucu oluyor. **Bu yüzden hiç de abartı değildir kadınların son yıllarda hızlanan yürüyüşünü övmek.** Hiç de abartı değildir; Emel'in, Dilek'in, Mehtap'ın... Zincirlerini kırmasını; dönüp dönüp anlatmak.

Emel ve Dilek yoldaşları düşünüyorum. İki Dersimli olarak biraraya gelince yaptıkları sohbetler o kadar derinleşiyordu ki, ilk başlarda nöbetçiden uyarı aldıkları zamanlar çoktu. Yaşamlarını ortaklaştıran ne çok şey vardı. Katliamlara uğramış, baskının-zulmün eksik olmadığı bir coğrafyanın kadınlarıydılar. Baskının-zulmün olduğu yerlerde isyanlar da eksik olmaz. İsyanın çocukları doğar ve içlerinde aynı öfkeler, aynı sevinçler, aynı kederler birikir, birbirlerini hiç tanımazlar bile. Dersim, isyanların-isyancıların toprağı ve onlar da bu isyancıları-Partizanları tanıyarak büyümüşlerdi. Gecenin bir vakti evlerine

Yine bahar mevsimindeyiz ve yoldaşlarımız yanı başımızdalar... Onlarla birlikte yaşıyoruz her şeyi ve biliyoruz bizden beklediklerini... Bu yüzden koşumuzda daha da hızlanmalıyız, zamanın hakkını vermeliyiz, tıpkı onlar gibi...

gelen ve çocuklarla da özel olarak ilgilenen Partizanların isyankâr gözlerini, umutlarını nakış nakış işlemişlerdi yüreklerine... Yürüyecekleri yol belliydi artık...

Her ne kadar isyanların eksik olmadığı, birçok kadın direnişçinin yetiştiği topraklarda büyümüşeler de; feodal değer yargılarının, feodal kültürün etkilerini, cins baskısını ikisi de yaşamıştı. **Dönem dönem ortak olan kederli bakışlarının nedeniydi belki de bu baskılar.** Her ikisi de baskının nasıl isyankâr kişilikler çıkaracağına örnekti. Ve belki bunun etkisiyle çok sorgulayıcıydılar...

Emel ve Dilek yoldaşların birkaç yıllık süreçte kendilerini aşma konusunda aldıkları mesafe çok belirgindi. Zamanı yakalamak için koşar adım ilerliyorlardı. Ve bu hız ihtiyaçları gördükçe, anladıkça artıyordu. Sağlıklı olan Emel yoldaş; zaman içerisinde birçok yoldaşımızı eğitmişti. Ve tüm birlikle yorulmadan ilgileniyordu. Çok uzun yürüyüşlerde, mola verdiği-mizde kendisi dinlenmeden önce sağlık sorunları olan yoldaşlarla ilgileniyordu. Kime hangi ilaç verilmiş, ilacı ne zaman biter, eksik var mı? Zaman içerisinde ilk başlardaki ace-

yelkovan sanki yerine mihlanıverirdi. Ve kısa bir süre içinde Emel yoldaşın toprağa düştüğünü öğrenmişlerdi. Diğer bir birlikte olan bizler, silah seslerini duyamayacak kadar uzakta, başka bir coğrafyadaydık. Emel yoldaşın güneşe doğru yol aldığını öğrendiğimizde kitle faaliyetinin verdiği coşkunluğu yaşıyorduk.

Yanıbaşındakileri birden bire-apansız güneşe uğurlamak kolay değil... Belki az önceye kadar birlikte ağız dolusu güldüğümüz, güldüğümüz kadar birlikte birbirimize sarılarak ağladığımız, aynı zamanda kendini tanımaya savaşında hemen yanı başımızda olan yokuşta terden sıırılsıklam artık yürüyemem dediğin anda "hadi yoldaş" diyen yoldaşlarımızı birden bire kaybetmek, artık göremeyeceğini bilmek kolay değil. Ve mücadelede-politikada ustalaşırken, yürek kadar beyin de dinlenilmeye başlanmışken, aslında çok önemli bir eşik noktasını atlamışken yoldaşlarımızı kaybetmek...

Savaş, öyle acımasız ki acını bile zamanında yaşamana izin vermiyor... Gözyaşlarını içine akıtarak, dişlerini sıkarak yaşamak zorunda bırakıyor seni çoğu zaman. Ta ki ilk fırsatta, hiç sakinmeden gözyaşları dökülünceye kadar. Ve o yaz farklı birliklerin karşılaşması böyle bir ana tanık oldu. Murat, Bülent ve Emel yoldaşı kaybetmiştik. Aylar sonra ilk karşılaşma, içe dökülen yaşların dışa akıtılması, yoldaşlara sıkıca sarılma ve neyin-nasıl olduğunu anlatmakla geçmişti...

Dilek yoldaşın askeri olarak kendini aşma çabası o kadar boyutluyd ki... Girdiği çatışmalarda düşmanın eline hiçbir değerimizin geçmesine izin vermemişti. Askeri olarak geliyordu ve alt komutanlarımızdan biri olmuştu. İlk zamanlarda komutan olarak faaliyetlere gitmedeki çekingenliğini, önderliğin de etkisi ve kendisinin çabasıyla kısa bir süre içinde atmıştı.

1 Nisan günü Dilek yoldaşı uğurladık güneşe... Düşmana vurmaya hazırlanıyordu, isyancı yoldaşlarının yolundan yürüyerek!

Bir ana idi Ayfer yoldaş ve zincirlerini öyle koparıp atmıştı ki, sisteme tepkisi öyle büyüktü ki; halkımızın kurtuluş mücadelesine öyle inanmıştı ki; kendi çocuğu ve tüm çocuklar için yürüyüşünü daha da hızlandırmıştı.

Yine bahar mevsimindeyiz ve yoldaşlarımız yanı başımızdalar... Onlarla birlikte yaşıyoruz her şeyi ve biliyoruz bizden beklediklerini... Bu yüzden koşumuzda daha da hızlanmalıyız, zamanın hakkını vermeliyiz, tıpkı onlar gibi...

(Bir Partizan)

Newroz dîlan e, berxwêdan jîyan e!

Dehak'ın zulmüne karşı Kawa'nın başkaldırısıyla yoğrulup 90'lı yıllarda sarı, kırmızı, yeşil renklerini Kürdistan sokaklarına yayan Newroz; başta Amed'de biraraya gelen milyonları aşkın kitle tarafından birçok yerde coşkuyla kutlandı.

AMED

* 20 Mart günü Dicle Üniversitesinde DÜÖ-DER tarafından düzenlenen Newroz kutlamasına yüzlerce öğrenci katıldı. Sabahın erken saatlerinden itibaren Newroz'un kutlanacağı alan sarı, kırmızı ve yeşil flamlarla donatıldı. Eğitim, Mimarlık ve Fen Edebiyat Fakültesi kampüslerinde yürüyüşe geçen öğrenciler davullarla, zurna ve zılgıtlarla Newroz'u selamlayarak halaya durdu. Eyleme **Yeni Demokrat Gençlik** de destek verdi.

* Ülkenin her yerinden, yüz binler Newroz coşkusunu hissetmek için Amed'e geldi. Geceden itibaren yüz binlerce insan Newroz alanına akın etmeye başladı. Kadınıyla, genciyle, yaşlısıyla, çocuğuyla yöresel kıyafetlerini giyen halk miting alanına geldi. Platformun duvarlarına Sakine Cansızların, Dörtlerin ve Numan Amed'in resimlerinin olduğu pankartlar asıldı.

ESP ve **Partizan** da Newroz'a katılarak, baharın isyanıyla Amed Newroz'unu selamladı. Mezopotamya Müzik Korosu ve Mezopotamya Halk Oyunları Ekibi halkın coşkusunu artırdı. BDP İl Eş Başkanı **Zübeyde Zümrüt**'ün konuşmasının ardından Rojava'dan gelen PYD yöneticisi **Ayşe Efendi** bir konuşma yaptı. Efendi, "Merhaba Amed, merhaba şehit anneleri, Kobani, Rojava'dan özgürlük ruhundan, Amed'e selam getirdim. Rojava'da, Kobani'de birliğimizi oluşturduğumuzda özgürlüğün geleceğini biliyorduk. Binlerce selam Kobani'den Amed'den İmralı'ya Serok Apo'ya olsun" dedi.

Daha sonra sahneye çıkan YDG-H PKK bayraklarıyla halkı selamlaya-

rak bir bildiri okudu. Bildiride "Erdoğan, gerilla silahı bırakırsa bir şey yapmayacağını söylüyor ama inanmıyoruz. Bu tasfiye oyunlarına gelmeyeceğiz. AKP oyun oynamayı bırakmalıdır, eğer böyle devam ederse çıkacak savaşın sonucuna katlanmaları gerekir" dedi. Sonrasında Karadeniz ezgileriyle Niyazi Koyuncu sahneye çıktı. Öcalan'ın gönderdiği mektubun okunmasından önce BDP'li bütün vekiller, Amed Büyükşehir Belediye Başkanı **Osman Baydemir** ve Amed BDP İl Eş Başkanları sahneye çıkıp halkı selamladı. Öcalan'ın mektubu Kürtçe ve Türkçe okundu. Türkçe'yi **Sırrı Süreyya Önder**, Kürtçe'yi ise **Perviz Buldan** okudu.

Halkın Newroz'unu kutlayarak başlanan mektupta, "Silahlı direniş sürecinden, demokratik siyaset sürecine kapı açılıyor. Siyasi, sosyal ve ekonomik yanı ağır basan bir süreç başlıyor; demokratik hakları, özgürlükleri, eşitliği esas alan bir anlayış geliyor. Biz, onlarca yılımızı bu halk için feda ettik, büyük bedeller ödedik. Bu fedakârlıkların, bu mücadelelerin hiçbiri boşa gitmedi. Kürtler özbenliğini, aslını ve kimliğini yeniden kazandı" denilen mektup, "Yeni mücadelenin zemini fikir, ideoloji ve demokratik siyasettir, büyük bir demokratik hamle başlatmaktır" şeklinde sonlandı.

Öcalan'ın mektubunun okunmasından sonra konuşan DTK, BDP Eş Başkanları ve Ertuğrul Kürkçü bu sürecin sahiplenilmesi gerektiğinden, Öcalan'ın ortaya koyduğu iradeye sahip çıkmaya çağırın konuşmaları oldu. Mesajların okunmasının ardından **Koma Çiya** ve daha sonra sanatçı **Çopi** sahne aldı. Sonrasında Güney Kürdistanlı şair **Mehmed Emin Pençewî** sahneye çıkarak şiirlerini okudu. Ardından yabancı sanatçılar ve **Silbus û Tari**'nin sahne almasıyla beraber mil-

yonlar halaya durdu. Tarihi Newroz kutlaması çekilen halayların ardından sona erdi.

İSTANBUL

17 Mart günü gerçekleşen Newroz kutlaması, yüz binlerin alana yürümesiyle başladı. Kazlıçeşme'de

bulunan Abdi İpekçi Kültür Merkezi önünde buluşan HDK bileşenleri buradan alana yürüyüş gerçekleştirdi. **Partizan** kitlesi de "Newroz pîroz bê" ve üzerinde **İbrahim Kaypakkaya**, Kemal Pir, **Mazlum Doğan**, Yurdal Yıldırım, **Mazlum Erenci**'nin resimlerinin bulunduğu "**Birlik, mücadele, zafer/Yekiti, tekoşin, serkeftin**" yazılı pankart arkasında buluşarak Newroz'un kutlanacağı alana yürüdü. Partizan kortejinde Kaypakkaya'nın katledilişinin 40. yılı olması vesilesiyle "**Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya**" sloganının ön plana çıktığı görüldü. Alana girişler sürerken Newroz Tertip Komitesi kitleyi selamlayarak mitingi başlattı. Ardından Grup Emeğe Ezgi sahne aldı.

Rojava'ya destek amaçlı açılan pankartların yanı sıra ellerdeki fularlar ile Kazlıçeşme adeta sarı, kırmızı, yeşile bezenmiş durumdaydı. Mitingde HDK adına bir konuşma gerçekleştiren İstanbul BDP Milletvekili **Sırrı Süreyya Önder**, devlete seslenerek, "Geçen yıl bizi buraya almadınız. Ama biz yine de girdik. Bu sene yine buradayız. Değişen tek şey sizin geri adım atmanız! Size geri adım attıran irade bugün burada" dedi. Önder'in ardından söz alan İstanbul BDP Milletvekili **Sebahat Tuncel** 8 Mart'ı Newroz'a taşıyan kadınları ve Paris'te katledilen 3 kadını selamlayarak, "Milyonlarca devrimci Türkiyeli sokaklarda, hepsinin Newroz'unu kutluyoruz" dedi. Tuncel'in ardından sahneye BDP Eş Genel Başkanı **Selahattin Demirtaş** çıktı. Demirtaş, "Hiçbir Newroz ateşi boşuna yanmadı. Her Newroz ateşi yeni bir karanlığı aydınlattı. Duymayan kulaklara, görmeyen gözlere özgürlük talepleri gösterdi. Yolunu çizgisini şaşırnlara işte özgürlük yolu budur" dedi her Newroz. İşte bu Newroz da yeni bir süre-

cin müjdecisi olarak kapımıza geldi. Hoş geldi sefa geldi Newroz" diyerek kitleyi selamladı.

* **İkitelli**: 15 Mart günü İkitelli'de BDP Küçükçekmece İlçe Örgütü tarafından düzenlenen ve **Partizan**'ın da bileşeni olduğu **HDK Küçükçekmece Meclisi**'nin destek verdiği bir Newroz kutlaması gerçekleştirildi. Haymana İşmerkezi önünde yakılan Newroz ateşinin etrafında toplanan kitle halaylarla zılgıtlarla "bahara merhaba" dedi. Açıklamanın ardından havai fişeklerle kitle sloganlar atarak kutlamaya devam etti.

(İkitelli Partizan)

* **Gülsuyu**: Gülen ve Gülsuyu Mahallesi'nde **Partizan**, **ESP**, **BDP**, **Köz** ve **EMEP** 16 Mart'ta Newroz kutlaması gerçekleştirdi. Partizan'ın, kitlesel olarak katıldığı eylemde, Kaşgarlı Mahmut İlköğretim Okulu'nun üstünde toplanarak yürüyüşe başladı. "Newroz isyandır, isyanı büyütelim" pankartı açarak New-

roz alanına doğru yürüyüşe geçen Partizan kitlesi yürüyüş boyunca Gülen ve Gülsuyu sokaklarında "Newroz pîroz bê", "Önderimiz İbrahim Kaypakkaya", "Faşizme isyan, halka önder Partizan" vb. sloganları attı. Newroz alanına gelindiğinde alanda bulunan kitle büyük bir coşkuyla Partizan'ı karşıladı. Alanda yakılan büyük ateşin etrafında buluşarak **Koma Serhad**'ın Kürtçe ve Türkçe türküleriyle karlı havaya rağmen halaylar kuruldu.

(Gülsuyu Partizan)

* **1 Mayıs Mahallesi**: 20 Mart Çarşamba günü **BDP Ataşehir İlçe Örgütü** Newroz kutlaması yaptı. Kitle Pazar Sokağı'nda toplanmaya başladı. Kısa sürede kitleselleşen kutlamaya **Partizan** da katıldı. Kürtçe ezgiler ve sloganlar eşliğinde halaylar sonlanırken Newroz ateşi de yakıldı.

BURSA

BDP, **Partizan**, **EMEP**, Halkevleri tarafından oluşturulan tertip komitesi tarafından bu yıl Newroz ateşi **17 Mart** günü **Gökdere Meydanı**'nda yakıldı. Burada devrim ve demokrasi mücadelesinde şehit düşenler anısına gerçekleştirilen saygı duruşunun ardından Tertip Komitesi adına konuşmalar yapıldı. Ardından **Koma Avaz** söylediği marşlar ve türküler ile Newroz kutlamasına coşku kattı. Partizan mitingine "**Newroz berxwedane! Berxwedan jîyane**" yazılı pankart ile katıldı.

KOCAELİ/GEBZE

Newroz, 21 Mart'ta Ulaştepe Meydanı'nda kutlandı. HDK'nın çağrısıyla bir araya gelen yüzlerce kişi Newroz ateşini halaya durarak harlandılar. Saygı duruşunun ardından HDK adına yapılan açıklamada sürece dikkat çekildi. Açıklamanın ardından kitle yeniden halaya durdu. Bu Newroz, Gebze'de son yıllarda yapılan kutlamalara oranla katılımı ve coşkusunu en yüksek olan Newroz kutlaması oldu.

Gülsuyu'nda Newroz hazırlıkları

Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın katledilişinin 40. yıldönümü vesilesiyle başlatacağımız kampanyanın startını, Gülsuyu Partizan olarak 24 Mart Pazar günü Güleusu Mahallesi'nde örgütlediğimiz Newroz kutlaması ve yürüyüşle verdik. Hazırlıklara dair mahallemizde bir dizi çalışma yaptık.

* İlk olarak mahalenin birkaç merkezi noktalarına "Newroz pîroz bê", "İsyanı büyütelim, biji Newroz" ve "Partizan" imzalı yazılamalar yapıldı. Gün içinde etkinliğimizin duyurusu için hazırladığımız iç mekan afişlerini yaparak devam ettik. Aynı gün akşam mahallemizde gazete ve Newroz bildirilerimizi dağıtarak, okularımıza ve halka yapacağımız etkinliğin çağrısını yaptık.

* 20 Mart günü Özgür Gelecek gazetesini mahalle esnafı ve halka dağıtarak etkinlik çağrımızı yaptık. Öğle saatlerinde hazırladığımız pankartları, Çarşamba Pazarı'na asarak, aynı anda stand açıp Newroz bildirisi dağıttık.

* 20 Mart akşam saatlerinde Zümrütevler Mahallesinde BDP'nin düzenlediği Newroz etkinliğine katıldık. Etkinlikte Newroz'u selamlayan Partizan mesajı okundu. Newroz bildirilerimizin dağıtımını da gerçekleştirdik. Alandan ayrıldıktan sonra Güleusu Mahallesine dönerken Partizan kitlesi marş ve sloganlarla birlikte mahalle halkına 24 Mart'ta yapılacak etkinliğe sesli ajitasyonlarla çağrı yaptı.

(Gülsuyu Partizan)

Newroz ateşinin kızılığında isyana çağrı

Kartal: Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya'nın 40 yıl önce çaktığı kıvılcımı bugün Newroz'un kızılığında büyüyor. O kıvılcım bugün bir kez daha yolumuzu aydınlatmaya devam ediyor.

"Nerede direniş ve mücadele varsa Kaypakkaya orada yaşıyor!" şiarıyla Partizan tarafından başlatılan kampanya İstanbul'da Gülsuyu'nda Newroz ateşiyle başlamış oldu.

24 Mart günü saat 19.00'da Gülsuyu Son Durakta Newroz ateşini Kaypakkaya aydınlığında başlatmak için bir araya gelen kitlenin coşkusu görülmeye değerdi.

"Newroz zulme karşı isyanın adı, Kaypakkaya'nın direniş çağrısıdır!" pankartı arkasında toplanan Partizan kitlesi büyük bir

coşkuyla yürüyüşe geçti. "Önderimiz İbrahim, İbrahim KAYPAKKAYA" sloganları eşliğinde Son Durak'tan Gülsuyu Meydanı'na doğru yürüyüşe boyunca Newroz ateşinin isyana çağrısı vurgulandı. Pankartın en önünde Kaypakkaya'nın resimlerinin yanı sıra karanlığı aydınlatan düşüncelerini temsil eden meşaleler yer aldı.

Yürüyüş Gülsuyu Meydanı'nda İbrahim Kaypakkaya şahsında devrim şehitleri için yapılan saygı duruşuyla son buldu. Ardından meydana Newroz ateşinin yakılması coşkunun doruğa çıktığı an oldu. Kitle ateşin yakılması sırasında sloganlar atarak mücadele sözü verdi bir kez daha. Daha sonra Partizan adına bir açıklama okundu. Açıklamada mahalleye dönük saldırıların her geçen gün arttığına dikkat çekilerek halka örgütlenme çağrısı yapıldı.

Davul-zurnayla halay çeken kitle Newroz ateşinden atladı. Zılgıtlarla, halaylarla etkinlik devam ederken Gülsuyu, Güleusu Güzelleştirme Derneği adına Ali Şengül, "rantsal" dönüşüm ve devletin mahalleye dönük planları üzerine bir konuşma yaptı. Etkinlik sloganlar eşliğinde son buldu.

ERZİNGAN

* 17 Mart günü BDP tarafından Cumhuriyet Mahallesi'nde örgütlenen Newroz mitingine Partizan ve Dersimliler Derneği de katıldı. Erzingan Cemevi önünde bir araya gelen Partizan "Wesvo Newroz pîroz be!

Newroz isyandır, isyan dağlarda!" pankartı açarak miting gerçekleştirildiği alana yürüyüş yaptı. Coşkuyla kutlanan Newroz miting devrim ve demokrasi şehitleri için saygı duruşu ile başladı ve konuşmalarla devam etti.

* 21 Mart günü Çağlayan'da devrim ve demokrasi şehitleri için yapılan saygı duruşu ile başlayan Newroz, Tertip Komitesi adına yapılan konuşma ile devam etti. Konuşmanın ardında kitle halaylar çekti ve ardından Grup Umut sahnede yerini aldı. Grup tarafından söylenen "İbrahim yoldaş" türküsüne kitle eşlik etti. Kutlama etkinliği içerisinde "Wesvo Newroz, Newroz pîroz be", "Biji biratiya gelan", "Kürt ulusuna özgürlük halk savaşıyla gelecek" sloganları atıldı.

İZMİR

Buca Hipodrom Meydanı'nda gerçekleştirilen Newroz mitinginde "Öcalan'a özgürlük, Kürdistan'a statü" çağrısı yinelenildi. HDK pankartının arkasında yerini alan Partizan kitlesi ise "TC'nin barışı tasfiyeye, Newroz İsyana çağırıyor" pankartı arkasında buluşarak yürüyüşe katıldı. "Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya", "Biji Newroz, Newroz

pîroz be", "Reber e me İbrahim, İbrahim Kaypakkaya", "Kawa'dan Mazlum'a, selam olsun Newroz'a" vb. sloganları ile yürüyen Partizan kortejinde yol boyunca Kürtçe ve Türkçe ajitasyon çekildi. Gündoğdu Meydanı'nın Valilik kararı ile miting bir kaç gün kala yasaklanmasına rağmen miting iyi bir katılımı gerçekteşti.

AYDIN/DİDİM

HDK bileşenlerinden oluşan komitenin öncülüğünde kutlanan Newroz bayramına; Türk, Kürt, Arap ve İngilizler gibi Didim'de oturan binlerce kişi katılım sağladı. Aydın BDP adına konuşma yapan İl Eş Başkanı Nazlı Bozan, "Bu Newroz başka bir Newroz, bu Newroz dünyaya kardeşliği getirecek bir Newrozdur" dedi. HDP Aydın İl Eş Başkanı Pınar Akpınar, BDP Didim

Eşbaşkanı Nuriye Elden ve HDK Didim temsilcisi EMEP ilçe yöneticisi Sürmeli Bal konuşma yaptı.

(Didim'den bir ÖG okuru)

ANKARA

Toros Sokak'ta buluşan binlerce kişi Kolej Meydanı'na yürüdü. Partizan da, HDK bileşenleri içerisinde "Newroz zulme karşı isyanın adı, Kaypakkaya'nın direniş çağrısıdır!" yazılı pan-

kartıyla yerini aldı. Yapılan konuşmalarda, yaşanan son gelişmeler değerlendirilirken Roboski'den Paris'te katledilen üç yurtsever kadına, devam eden askeri ve siyasi operasyonlardan Şahin Öner'in katledilmesine kadar birçok olay hatırlatıldı.

DERSİM

17 Mart günü yüzlerce kişinin katılımıyla Newroz kutlandı. Partizan'ın da içerisinde yer aldığı birçok kurum tarafından ortak düzenlenen eylem için akın eden kitle Devlet Hastanesi'nden Seyit Rıza Meydanı'na kadar yapılan yürüyüş yaptı. Partizan miting "Egemenlerin Çözüm Aldatmacasına Karşı Newroz Ateşini Büyütelim" ve "Yaşasın Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı" sloganlarının yer aldığı iki pankartla katıldı.

Mitinge katılan BDP milletvekili Ayla Akat Ata yaptığı konuşmada; "Bizler özgür ve eşit bir birliktelik, saygılı bir toplum arzuluyoruz. Bunu kendi elimizde inşa edecek güce sahibiz" dedi. Ardından Partizan tarafından yapılan konuşmada ise; "Sizleri bundan 40 yıl önce Diyarbakır zindanlarında katledilen İbrahim Kaypakkaya'nın iradesiyle, Mazlum Doğan'ın yakmış olduğu ateşle selamlıyoruz" denildi ve son süreçte TC'nin "barış" söylemlerinin bir aldatmacadan ibaret olduğu söylendi.

Amed'de Partizan okurlarına gözaltı

Amed: Amed'de Newroz hazırlıkları kapsamında bildiri dağıtan Partizan okurları Esra Gündüz, Gulan Gök, Gamze Gündüz ve İlter Taşkale

18 Mart gecesi gözaltına alındı. Gözaltına alınan okurlarımıza "TKP/ML propagandası yapmak" ve bildiri dağıtmaktan sorguya alındıkları söylendi.

Sorulan sorular ise herhangi bir partiye, sendikaya, derneğe üye olup olmadıklarını üzerineydi! Gözaltına alınan okurlarımız gece geç saatlerde serbest bırakıldı.

Bildiride Kaypakkaya'nın resminin olması bile tahammül sınırlarını zorla-

yacak bir yerde duruyor anlaşılır. Ayrıca Roboski'ye, gerillaya, Paris'te katledilen kızıl karanfillere değinilmesi; R. T. Erdoğan'a "Kürt Kasabı" denilmesi de bu tahammülsüzlüğün nedenleri arasında sayılabilir.

Yetenek de eğitim de evet! Ama nasıl?

Özgür Gelecek'in 52. sayısında yayımlanan "**Yazarlığın Atölyesi Olur mu**" başlıklı yazıya dair 53. sayıda bir eleştiri yazısı yayımlandı. Söz konusu yazıda eleştiri kavramı tırnak içine alınarak aslında yazdığımız eleştiri yazısının bir eleştiri yazısı olmadığı ima edilerek daha baştan nakavt etme yaklaşımı içerisine girildiği görülmektedir. Biz aynı hataya düşmemeye özen göstererek İstanbul'dan yazan arkadaşın bu aceleci duyarlılığına da ayrıca teşekkür etmek istiyoruz.

Edebiyata yaklaşırken onun doğasını atlayamazsınız. Atlarsanız edebiyatın özünde yatan edebi (ya da edep) atırsanız ki bu durumda da onu para karşılığında öğretilen bir iş haline dönüştürürsünüz. Biz yazımızda edebi eğitime karşı çıkmadık "*toplumsal duyarlılığı olan yazarlarımız seminerler düzenleyerek, yazar adaylarıyla birebir ilgilenerek, çeşitli toplumcu kültür sanat edebiyat kurumlarında yer alarak edebiyatın genelleşme ihtiyacını ve yazar adaylarının yönlendirilme isteklerini karşılayabilirler*" dedik.

Şimdi asıl olarak tam da burada arkadaşın yazısının tüm iskeletini oluşturduğu şu can alıcı noktaya gelmek gerekiyor: Biz, yazarların toplumcu kurumlarda yer alarak buralarda eşit ve parasız ilişkilerle (bu atölyelerde oluşturulan bağışlılık ilişkilerini eleştirmiştik, arkadaş buraya hiç değinmemiş) yazar adaylarının yönlendirilme ihtiyaçlarını karşılayabileceklerini savunurken arkadaş, "*Fakat yazarlık atölyeleri açısından endüstriyel bir alan haline geldiğini, sermaye için adeta yeni bir pazar alanı olduğunu*

söylemek haksızlık ve gerçeği görme-mek olacaktır. Nitekim yaşadığımız ülkenin somut gerçekliği üzerinden bakacak olursak, bu alanda eğitim veren yerlerin belli bir ücret karşılığı bekleme-si yadigarlanamaz (kimileri ücretsiz veriyor.). Keza devrimci-demokrat kültür sanat merkezleri de aynı kaygıyı taşımaktadır ve bugün için zorunludur" diyor ve bir çırpıda aslında yazısının başında söylemeye en sona sakladığı asıl sıkıntısına geliyor ve devrimci kurumlara diğer ticari kurumları aslında bir yerde ortak kaygılarda birleştiriyor.

Yazarlık atölyelerinde neler yapıldığını araştıran arkadaş oralarda fiyatların nasıl olduğuna da baksaydı bu eleştirileri yapmazdı. **Asgari ücretin 773,01 TL olduğu bir ülkede 970, 250, 450, 1500 TL gibi tutarlarla atölyelere kayıt yaptırılıyor.** Bu alanın sermaye için yeni bir pazar haline getirildiği eleştirisini haksızlık olarak gören ve bizi ülke gerçekliğini görmemekle eleştiren arkadaşın bir parça ekonomik düşünmesini rica ederiz.

Hiç doğru soru sormadığımızı söyleyen arkadaşımıza sormak isteriz, Çukurova'nın yoksul köylü çocukları bu atölyelere nasıl kayıt olsun? Bu merkezlerin ticari merkezler haline gelmemesini temenni etmek, eleştirmemek kendi kazdığımız kuyuya düşmek olacaktır. Evet keseri kendi ayağımıza vurduğumuz yer burası. Arkadaşın en esaslı kaygısı kendi kurumlarımızda da benzer atölyelerin para karşılığı yapıldığı ve bu kurumları eleştirirsek kendi yaptığımız işi de boşa çıkaracağımız kaygısıdır. Bu kaygı bu devrimci kurumların, kendi kurumlarımız-

zın, işlevi, işleyişi ve rolüne dair sağlam bir perspektifin olmasından kaynaklanıyor desek abartmış olmayız.

Devrimci-toplumcu kültür sanat kurumları esas olarak varlıklarını atölyelerden elde edecekleri gelirlere bağlayan kurumlar mıdır? Buralar alternatif devrimci üretimin olduğu kurumlar değil midir? Üretim öncesinden üretim aşamasına ve üretim sonrasına kadar bütün sanatsal üretimin devrimci kılınmaya çalışıldığı kurumlar değil midir? Bu kurumlarda para alışverişi ilkesel olarak nasıldır? Esasen paylaşımcı ve dayanışmacı mıdır yoksa gereksinmeci ve gıderek çıkarıcı mıdır? Bugün için zorunlu olan şey nedir? Bu kurumlarımızın kira, elektrik, su, çalışanlarının yemek ve yol masraflarını bu atölyelerden çıkarmak mıdır? Varlık nedenimiz ya da varlığımızın sürekliliği buna mı dayalıdır?

Yoksa bizim kurumlarımızda zorunlu ihtiyaçlar kursiyerlerimizden eğitmenlerimize, yazarımızdan okurumuza bir bütün olarak bizimle düşünsel ve üretimsel ilişkide olan insanlarla maddi anlamda da dayanışma içerisinde, üretim ve paylaşım içerisinde olmakla mı aşılır? Ütopik olmakla suçlanabilecek satırlar bunlar. Öyle ise benzeşmektense ütopik olmakta fayda var. Arkadaş, bizim kurumlarımızı ve mevcut piyasa kurumlarını perspektif açısından eşleştiriyor ve bizi somut koşulları gözardı etmekle eleştiriyor. Somut koşullardan bahsetmişken, bu koşulların tahlili bizi bunlara pes etmeye veya en iyi ihtimalle ayak

uydurmaya götüreceksen bu diyalektiğe pek de hakim olmadığımızı gösterir.

Son olarak; edebiyat üretimi, yoğunlaşması, yaratıcılığı ve üslubu ile içsel bir olgudur. Yazar kişinin dünya görüşü, çevre ilişkileri, gözlem ve çözümlenme gücü ile ilintilidir. Salt teknik takibat değildir. Teknik öğrenilebilir. Öğretilir. Geliştirilebilir. Ama diğer saydığımız faktörler **daha çok kolektif veya bireysel** çabaların, yazma tutkusunun, okuma tutkusunun iteleyebileceği faktörlerdir. Yazmaya bir kez kalkışanın karşısında duran koskoca edebiyat tarihi bize edebiyat adına yapılan her şeyi sorgulamayı salık veriyor. Bundan vazgeçmemeliyiz. Olgunun artık endüstriyel bir yerde durduğunu en çok bu işi yapanlar söylüyorlar ama bizim arkadaş haksızlık etmemek gerektiğini söylüyor.

Yazarlık Atölyelerinin zaten yazar olmayı vaat etmediğini vs söyleyip mevcut yaklaşımlarını meşrulaştırmak ikna edici değil. Toplumcu-devrimci kurumların ise çekim merkezleri ve alternatif üretim merkezleri haline gelebilmeleri için belli ki daha çok tartışmaya ihtiyaç var. Eğitim, evet, ama nasıl?

(İzmir'den Bir ÖG okuru)

MKD "Bahara Merhaba" dedi

Kartal: Munzur Kültür Derneği tarafından 17 Mart günü düzenlenen "**5. Gele- neksel Bahar'a Merhaba**" etkinliği büyük bir coşkuyla gerçekleştirildi. Açılış konuşmasıyla başlayan etkinlikte Munzur Kültür Derneği'nin "Dilimizi, kültürümüzü ve yaşam alanlarımızı birlikte savunalım; doğanın ve yaşamın özgürlüğü için omuz omuza mücadele edelim" şiarıyla düzenlendiği vurgulanarak saygı duruşu gerçekleştirildi.

Munzur Kültür Derneği Başkanı tarafından yapılan konuşmada "*Bugün süren zulmün geçmişte onlarca insanı yerlerinden süren, katleden zulümle aynı olduğu söylenerek, Dersim'in çeşitli şekillerde teslim alınmak istendiği ancak karşısında bulunduğu mücadele ile alınmadığı*" söylendi. Daha sonra egemenlerin tüm diğer katliamlarının yanında doğayı nasıl katlettiklerini ve bunlara karşı Dersim'de, Karadeniz'de gelişen mücadeleyi anlatan bir sinevizyon gösterimi yapıldı.

Etkinliğe pek çok kurum mesaj göndererek dayanışma duygularını paylaştı. İlk olarak **Yeni Demokrat Kadın** adına gönderilen mesaj okundu. Daha sonra Gülsuyu-Gülensu Güzelleştirme Derneği, BDP Maltepe İlçe Örgütü gönderdikleri dayanışma

mesajlarıyla etkinliği selamladı. Sonrasında sahne alan **Pınar Aydınlar** söylediği türkülerle kitleyi coşturdu. Devletin her yönlü saldırısına karşı mücadele etmenin önemli olduğunu vurgulayan Aydınlar, kazananın tarihin gösterdiği gibi direnenler olacağını söyledi. Aydınlar sahnede İbrahim Kaypak-kaya'ya Ağır türküsünü okurken kitle saygı duruşunda bulundu ve salondan "**Önderimiz İbrahim Kaypak-kaya**" sloganları yükseldi.

Etkinlikte "*Sizleri Munzur'un asiliği, Newroz'un coşkusu ile selamlıyoruz*" diyen **Partizan**'ın mesajı okundu. Partizan mesajında Munzur'un tarihteki önemine vurgu yapılarak "*40. yılında selam olsun İbrahim Kaypak-kaya'ya, selam olsun zulme boyun eğmeyenlere*" dedi. **Dersim Halk Oyunlarını Yaşatma Topluluğu** güzel bir halk oyunu gösterisi sundu.

Gelen mesajlar arasında ESP de etkinliği devrimci duyguları ile selamladı. BDP Beykoz, Sancaktepe, BDP Kartal İlçe Örgütleri de Newroz ateşinin sıcaklığı ile etkinliği selamladı. Ardından sahne alan **Grup Abdal** güzel ezgileriyle etkinliğe renk kattı. Grup Abdal türkülerini seslendirdikten

sonra **Özgür Gelecek Gazetesi** adına bir mesaj okundu.

Nor Zartok'tan gelen bir katılımcı da geceyi selamladı ve Mart ayının coşkusunun burada olduğunu söyledi. Dayanışma duygularını aktaran temsilci, sözlerini halkımızın Newroz'unu Ermenice kutlayarak sonlandırdı. Son olarak sahneyi **Mikail Aslan** aldı. Aslan Zazaca olarak seslendirdiği ezgileriyle hem kitleyi hüzünlendirdi hem halay parçalarıyla coşturdu.

Umut Yayımcılık da oldukça kitle- sel ve coşkulu geçen etkinlikte stant açarak hem kitap hem de dergi satışı gerçekleştirdi.

ZAROKÊN ROJÊ

*Hûn tîreja heyvê
ronahîya roja tarî
derd û arana hûndurê min
behra xeserê*

*Tovê heviye hatê çandin
li axa çol û zûha
bi rengê lavlakê heşîn
kulîlkê bûharê vebûne
li şafîrê*

*Qurfên genimê beyî bûn
berbadîke hebên zêrîn
jîyanê re
şev ji nişka xwe di pêrese
dema berbang û spêdê*

*Bêhna hevî û evîne tê
ji xwezaya
di nav berî yê
tevlî çîya dibe
coşa çemên di hereke*

*Deng ve dide çîya
deng ve dide li mirovan
berxwe dide bi rîkî
tevlî dibin
zarokên rûken
û bi dil mavzer
rêwîtiya roje*

Mehmet Tuğrul
Sincan 1 Nolu F Tipi Hapishane

OKUR POSTASI

Okurlarımızdan gelen makale, şiir, yorum, öykü vb. yine okurlarımızla paylaşıyoruz. “Biliyorsan paylaş, gördüysen yaz!” diyor ve bu sayfaya katılımınızı bekliyoruz.

Basının ve kamuoyunun dikkatine!

Ülkemizi ziyarete gelmiş genç bir kadın olan ABD vatandaşı Sarai Sierra ne yazık ki bir cinayete kurban gitmiştir. Bu cinayetin şüphelisi olduğunu basın yayın organlarından öğrendiğimiz Ziya T. kamuoyuna “Laz Ziya” olarak sunulmuştur. Bu sunum, po-

püler kültürün tam göbeğine oturmuştur ve bir yandan çok izlenen bir TV dizisi karakteri, bir yandan gizemli ama ne yazık ki gerçek bir cinayet hedef kitlenin ilgisini çekmiştir. Hedef kitle yani kamuoyu bu cinayeti adeta çok izlenen bir TV dizisi gibi izlemiştir.

Oysa ki ortada bir cinayet ve bu cinayetin kurbanı genç bir kadın, kadının geride bıraktığı iki çocuk vardır. Öte yanda bir halkın adıyla anılan bir şüpheli. Bu halk, diğer tüm halklar gibi adını bir cinayet şüphelisinin adının önünde görmek istemiyor. Hiçbir halk ve elbette ki Lazlar da uluslararası kamuoyunda bir cinayete anılmak iste-

mezler. Derneğimiz popüler kültürün tiranlığına boyun eğmeyecek, bu ülkede yaşayan yüz binlerce Laz'ın ve kendini Laz hisseden milyonların rençide olmasına müsaade etmeyecektir. Bu çerçevede saygıdeğer basın ve yayın organlarımızın haber yaparken gerekli özeni göstereceğini umut ediyoruz. (Laz Kültür Derneği)

16 Mart'ın ardından...

TC'nin sistemli katliamlar listesinde yerini alan 16 Mart Katliamı'nın 35. yılını geride bıraktık. 16 Mart 1978 tarihinde, İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi önünde faşistler tarafından atılan bombanın patlaması sonucu 7 kişi ölmüş, 41 kişi de yaralanmıştı. Belgesellere, raporlara, kitaplara konu olan bu olayın ardından aklımızda kalan isimler ise; Abdullah Şimşek (TİP), Baki Ekiz

(İGD), Cemil Sökmez (TİKB), Hamit Akıl (TİP), Hatice Özen (DEVGENÇ), Murat Kurt (İGD) ve Turan Ören (İGD) olmuştur.

Saldırığı, dönemin İstanbul Ülkü Ocakları'ndan emir alan, kendisi de ülkücü olan Zülküf İso'tun cenazeye katıldığı da, pişman olduğu da ve bu pişmanlığından dolayı, ablasına işin iç yüzünü anlattığı da bilinmektedir. Bu saldırıda bombayı temin eden kişinin Abdullah Çatlı olduğunu ve saldırığı Mustafa Doğan, Latif Akti ve Sıddık Polat'la birlikte gerçekleştirdiğini de itiraf etmiştir. Mustafa Doğan hiçbir zaman yakalanmamıştır. Zülküf İso'tun en yakın arkadaşı olan Latif Akti ise, Zülküf İso'tu olaydan kısa bir süre sonra öldüren kişi olmuştur.

TC'nin kurguladığı ne ilk ne son katliamdı bu olay. Fakat her katliamın ardından mükâfatlandırılan bir kişi var ki, yakın tarihimizin yaşayan en büyük katillerinden birisi olarak hafızalara kazınması gerekiyor. Bu kişi, 16 Mart katliamında, polisleri geri çekilme emrini veren, dönemin komiser muavini **Reşat Altay**'dir.

1978'den sonra hızlı bir yükseliş gösteren bu kişinin, Susurluk olayı da içinde olmak üzere, birçok olayda adı anılmıştır. Buna rağmen her olay sonrası terfi alarak, devlet içinde güç kazanmış, kazandığı bu gücü de devrimci mücadele içinde olan kişilerin katli için kullanmıştır.

1992 yılında İstanbul Çiftehavuzlar semtinde DEV-SOL'a yönelik operasyona katılmış, sorgusuz sualsiz 3 DEV-SOL militanının ölüm emrini vermiştir.

1997 yılında İstanbul Terörle Mücadele Sorumlu Şube Müdürü iken, TİKB militanı **Nurettin Demir**'in katledilmesi olayında da yer almıştır. Her katliamın ardından devlet tarafından yükseltilen, TC'nin bu faşist görevlisi sırasıyla; 1997 yılında Tokat, 2000 yılında Gaziantep, 2001-2002-2003 yıllarında Bursa, 2004 yılında Kırklareli Emniyet Müdürü olarak

16 Mart'tan bugüne faşizmin hala hüküm sürdüğünü unutmamalıyız.

TC'nin faşist zihniyetini temsil etmiştir.

2006 yılında Trabzon'da Rahip Andrea Santoro cinayeti işlenmişti. Trabzon'da kitlesel saldırıların başladığı, cinayetlerin arttığı, cadde ve sokaklarında faşizm rüzgârları estiği o günlerde, Trabzon başı boş bırakılmıyordu elbette ve 3 Mayıs 2006 tarihinde, TC'nin kurtarıcı faşist namı olan Reşat Altay, **Trabzon Emniyet Müdürü** olarak göreve başlatıldı. Sekiz aylık muazzam çalışmalarının(!) karşılığını Hrant Dink'in katledilmesiyle almış oluyordu Reşat Altay. Elinin değdiği her yerde gözyaşı, kan ve katledilen onlarca insan bulunan bu kişi, Hrant Dink olayından sonra da mükâfatını almıştır ve 22 Ocak 2007'de Merkeze, yani devlet korumasına alınmıştır.

16 Mart'ın ardından yine çok şeyler söylenebilir, yazılabilir, okunabilir; ama, bir şey var ki unutulmaması gereken; bir şey var ki devrimci iradenin zihnine kazınması gereken; bir şey var ki, yoldaşlarımızın kavgası gibi, şehitlerimizin bıraktığı yol gibi, unutulmaması gereken bir şey var ki o da; faşizmin bu ülkede hala kol gezdiği. Bunu unuttuğumuz gün, hedefimizden sapmış, şehitlerimizin kanını bir miktar daha yerde bırakmış oluruz. Çünkü faşizmle yönetilen bir ülkede sosyalist bayrağı taşımaya çalışan devrimci bir nefer, yukarıda kendi yoldaşlarına uygulanan, yazılı her ne varsa, sistem üzerinde ve sistemin yordakçıları üzerinde aynı-sını uygulamakla mükelleftir.

16 Mart'ın ardından bu yapıları öğren, bu kişileri unutm! Unuttuğun gün, kendi katliamını yaşayacağın gün olacaktır çünkü...

(Ankara'dan bir ÖG okuru)

Düşmanımız kim?

Bu soruya genellikle çevremden aldığım cevap “devlet, faşizm” vb. kavramlar oluyor. Doğru ama basit ve yetersiz cevaplar bunlar aslında. Çevremizdeki örgütsüz insanlar düşmandan ve günlük hayatta yaşananlardan her geçen gün yakınmakta ama bunun için mücadele etmeye yanaşmamaktalar.

Mücadele eden insanlar ise bu konuda genellikle eksik bilgiye sahip olabiliyorlar. Eğer ortada mücadele edilmesi gereken bir “düşman” var ise onun her yönü ile iyi tanınması gerekmektedir. Ayrıca düşmanın sadece “dış unsurlardan” ibaret olmadığını bilmek gerekir. Kendi içimizdeki “düşmanlarımızı” anlatırken bir alıntı yapmak istiyorum. **“Umutsuzluk, karamsarlık ve kararsızlık bugün düşmandan daha düşmandır bize!”** Bu söz aslında anlatmak istediklerimi bir çırpıda anlatmaya yetiyor sanırım.

Bugün “düşmanımıza” karşı bir mücadele içerisindeyse eğer; umutsuzluğumuzu yenmeli ve her doğan gün, umuda umut katmalı, umudu büyütmeliyiz! Kararsızlığımızı yenmeli ve hata yapmaktan korkmadan hareket edip ama doğru kararlar için iki ölçüp bir biçmeliyiz. Hiçbir zaman karamsarlık içerisinde olmamalıyız ve gücümüzün, yapabileceklerimizin farkında olmalıyız.

Biz devrimciler zoru severiz. Devrimcilik aynı zamanda “kötü insanı iyi insan yapabilme”tir. Başlamak, bitirmenin yarısı olduğu için bugün bireyin devrimci saflarla tanışması, devrimci yaşam biçimini özellikle Partizan kültürünü alması gerekir. Çelişkiye düşmek güzel bir şeydir, çelişki olmadan ilerleme olmaz, çelişkileri çözmek için okumalı, dinlemeli, araştırmalı, tartışmalı ve üretmeliyiz. Bu bizi muhakkak geliştirir ve ilerletir. “Dış düşmanlarımız” işçi düşmanı patron, köylü düşmanı ağalar, devletin çeteleleri, işbirlikçiler, faşist-ırkçı-katliamcı devlet ve dünya halklarının ortak düşmanı emperyalizm ve Siyonizm'dir. Irkçılık, çeteleşme, yozlaşma, asimilasyon, düşmanın halkımız ve dünya halkları üzerinde sergilediği vazgeçilmez politikalarındandır.

Son olarak kısaca mücadelemiz; insanlar sömürülmesin, öldürülmesin, işkence görmesin diye; yoksul bir ailenin geçimini üstlenen bir baba, anne sebepsiz yere sokağa atılmasın diye; son zamanlarda artan kadın cinayetlerinin olmaması için; parasız ve asimilasyoncu eğitime karşıdır. Kısaca mücadelemiz hiçbir ayrımcılığın olmadığı eşit bir dünya içindir. Her doğan gün gücümüze güç, hedefimize zafer, inancımıza bilinc, sonuca ulaşmak için cesaret ve azim kazandırsın!

(Gülsuyu'ndan bir ÖG okuru)

Artık zamanı geldi!

*Artık zamanı geldi...
Kalkmamız gerekiyor.
Kalkacağız ve ezeceğiz,
ezmemiz gereken dikenleri.
Ki ulaşmalıyız sevda ekilen
kutsal toprağa.*

*Vakit kaybetmeden sulamalı;
az mineralli, çok umutlu
çeşme suyuyla
* * **

*Artık zamanı geldi...
Koklamamız gerekiyor.
Kalkacağız ve yedi rengi ile
bezenmiş kırlara
Varacağız.*

*Seyretmek için özenle çizilmiş
güneşin resmini,
daha hızlı adımlarla varacağız
güneşin sofrasına.*

*Sonra selam göndereceğiz,
Bizi seyredenlere.
Ölümsüzleşen davanın
kavgacı onuruyla.
* * **

*Artık zamanı geldi...
Koklamamız gerekiyor.
Kalkacağız ve atacağız
üzerimizdeki yığınları.
İleriye, daima ileriye
yürüyecek.*

*Sonra bizden söz edilecek.
Kim bilir;
Belki çok satan bir gazetenin
manşetinde,
Belki de emektar bir gazetenin
emektar bir köşesinde.
Ama mutlaka
bizden bahsedilmeli.
Dilden dile dolaşıp
simgeleşmeli.*

**Malatya E Tipi Hapishane'den
Tutsak Partizan**

özgür gelecek
Paşeroja Azad
www.ozgurgelecek.net

Umut Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti.

Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30 Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışları Müdürü: Çilem İLASLAN **Baskı:** Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayimcilik2007@hotmail.com

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 445 16 15
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 223 67 18
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 30 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 3 No: 17
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

Li her qada tekoşîne, gîyana Newrozê bilindtir bikinê!

BIJÎ NEWROZ!

Cejna Newroz a neteweye Kurd piroz be!

Açıklama: Elimize e-posta yoluyla ulaşan bildiriği güncelliği nedeniyle olduğu gibi yayımlıyoruz.

Dehaqên nûhû yén îroyîn, Iraq, Sûriye, Îran, û Tirkîye çewisandin û kuştîna neteweyê Kurd her berdewam dîkin. Le jî bîr mekin ku rojekê em é saltanata xwinmijan hilbiweşîninê seré wan.

Kedkaren jî Netewen Tevel, Nete-weye Kurd e Mezlum,

Cejna Newroz a neteweye Kurd piroz be!

Dehaqên nuhu yen iroyin, Iraq, Suriye, Iran, u Tirkîye cewisandin u kustîna neteweye Kurd her berdewam dîkin. Le jî bir mekin ku rojê em e saltanata xwinmijan hilbiwesînine sere wan.

Brayen Kedkar: Sinifen serdest en

Tirk, her care ku dîkevin tengasiyeke, qala 'asiti u bratiye' dîkin da ku hineki fersende behnedane, xwe sun ve berhevîkirine, u jî nu ve dest bi eriskirine bibînin. Dewleta Tirk jî 1923'an, jî sala damezrandine, vir ve ye ku Kurd ti careke nehesibandine. Her daxwaza Kurdan a mafên xwe bi qatliaman bersivand. Ew diktatoriya fasist ku heta demen nezîk Kurd nasnedîkirin di wan rojen dawin de rabuye u weki 'havariya demokrasiye' tevdigere. Hikumata AKP'ye bi imaja 'demokrat' a ku li xwe xistiye, daxuyand ku pengaveke nuhu dest pe kirîye. Disa ew diktatoriya fasist ku heta duhu "em bi teroristan re hevîtin cenakin" digot u tecriteke zext li ser Abdullah Ocalan disepand, jî nîska ve helweste xwe guhart u niha jî xeynî wi kesekî din weki mihatab na-

pejirine u her roj heyeteke disine ba wi da ku nerinen wi bizani be.

Ew du-rutiya diktatoriya fasist e. Dewleta Tirk disan di tengasiyeke de ye, disan ketiye nav korereyeke. Li sala 2012'an, dewleta Tirk li hemberî sera gerilla ya tevgera neteweye Kurd necar ma u tek cu. Gava be bibiranin ku li sala 2014'an hilbijartinen cigayî u gelemperi de li pey hevdu pek werin, ew e bi awayekî zelal be fahmkirin ka cima dewleta Tirk li "brayen xwe yen Kurd" bi ewqas "germahî" dinehere.

Hikumata AKP'ye "careseriya nuhu" bi temami li ser bîngeha tasfiye u teslimgirtine avakirîye. Herwiha, dewleta Tirk ti careke nepejirandîye ku ew ser di navbera du aliyan de didome. "Hevîtinên asiti" yen dewleta fasist li ser konseptê "li welat teror heyê,

em hewl didin ku terore tevakin" te domandin. Hikumata AKP'ye jî ve pedetir jî dice u derbare gerillayan dibeje ku, wek ku 'hewayeke insanî' afirandîne u moriyên sin belav dîkin, "heger ew e welet biterqîn, em e denge xwe dermexîne." Bi politikaya xwe ya "ew zarok jî bin jin jî, hezen ewlehiye de ci dive bikin," jî roja ku ew hatina ser hikumate vir ve, hikumata AKP'ye berpirsiyare kustîna bîsedan miroven Kurd buye, wek ku berpirsiyare komkujîya Roboskî'ye ye. Le niha jî hewl dîkin ku ew zulmen wan ben jîbîrkirin.

Neteweye Kurd e Mazlum: Mafa neteweyan ya diyarkirina carenusa xwe, beyî nîqas mafa neteweye bîndest a avakirina dewleta xwe ye. Ti careseriyeke din careseriyeke rastin nîne. Hewla diktatoriya fasist ew e ku hezen berxwedane yen neteweyî yen Kurd tasfiye bike. Lewra, di ve pevajo-ye de li ber tevgera soresgera Tirkî-ye'ye u bitaybetî jî li ber partiya me er-ken mezin derdikevin.

Partiya me li her qade bi pratika xwe îspat kirîye ku ew her li ba neteweye Kurd e. Em bi neteweye Kurd wan hewlen tasfiyekirine ku li ser neteweye Kurd ten sepandin bitevahi vala derxîne.

Em mafên bîngehînen wekî perwerde u parastîna bî zimane zîkmakî, di makeqanun de pejirandîna hebûna Kurdan, u daxwazên bîngehînen tavîle serbestkirina girtiyên Kurd u soresger u darizandîna suçdaren sere diparezin. Herwiha, da ku wan maf u daxwazana jî dewleta Tirk ben jekirin u standin, beguman em e bî hev re tebkosîne. Bila meye jîbîrkirin ku rizgariya tevayî u rastin pistî hilwesandîna diktatoriya fasist ve pek te. Careseriyên din tene careseriyên cendemi ne. Dijmîne me hevpar e. Li hemberî vî dijimîne hevpar, dive kedkaren bîndest en jî neteweyên tevel di bin ala proleteriyaye de kom bin u da ku ve pergala kevnare hilbiwesîninê tekosîna xwe ya hevpar bilindtir bikin.

Bijî Newroz!

Bijî Mafa Diyarkirina Carenusa Xwe ya Neteweyan!

Bimre Emperyalizm, Fasizm, û Her Cure Paswerutî!

Bijî Cenga Gel u Soresa Geleri ya Demokratîk!

Adar 2013
TKP/ML-YDK